Manoscritti
Conventi
C
VIII
811

Camaldoli
N.° 811.

Fragmentum Officij Ecclesiastici
Graecorum

H° 811. C. 4.

Sacre Eremi Camalduli J. C.
III.O.19

καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς
αὐτούς· ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς·
παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·
μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας·
καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με· ἐκεῖ
ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-
μίαν· ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται Δο
στῆναι: Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις· μηδὲ λϛ
ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· ὅ-
τι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται·
καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦν-
ται· ἔλπισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποίει χρηστό-
τητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ ποι-
μανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς· κατα-
τρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήμα-
τα τῆς καρδίας σου· ἀποκάλυψον πρὸς
κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν
καὶ αὐτὸς ποιήσει· καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς
τὴν δικαιοσύνην σου· καὶ τὸ κρίμα σου ὡς
μεσημβρίαν· ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέ-
τευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κα-

τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποι-
οῦντι παρανομίαν· παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς,
καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζή-
λου, ὥστε πονηρεύεσθαι· ὅτι οἱ πονηρευό-
μενοι ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπομέ-
νοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μή, ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός·
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μή, εὕρῃς·
Οἱ δὲ πραεῖς, κληρονομήσουσι γῆν· καὶ
κατατρυφήσουσιν, ἐπὶ πλήθει εἰρήνης·
Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
καὶ βρύξει ἐπ᾽ αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·
Ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει·
Ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ· ῥομφαίαν ἐσπά-
σαντο οἱ ἁμαρτωλοί· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν·
Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα·
Τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· ἡ ῥομ-
φαία αὐτῶν, εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν·
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν, συντριβείη· ον
Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον
ἁμαρτωλῶν πολύν· ὅτι βραχίονες ἁμαρ-
τωλῶν, συντριβήσονται· ὑποστηρίζει
δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος· γινώσκει κύριος τὰς ὁ-
δοὺς τῶν ἀμώμων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν,

εἰς αἰῶνα ἔσται · οὐ καταισχυνθήσονται ἐν
καιρῷ πονηρῷ · καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορ-
τασθήσονται · ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀπολοῦν-
-ται · οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυ, ἅμα τῷ δοξασθῆ-
-ναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι · ἐκλίποντες ὡ-
σεὶ καπνὸς ἐξέλιπον · δανίζεται ὁ ἁ-
μαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει · ὁ δὲ δί-
καιος, οἰκτείρει καὶ δίδωσιν · ὅτι οἱ εὐ-
λογοῦντες αὐτὸν, κληρονομήσουσι γῆν ·
Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν, ἐξολοθρευθήσονται ·
Παρὰ κυ τὰ διαβήματα ἀνου, κατευθύνεται ·
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, θελήσει σφόδρα ·
Ὅταν πέσῃ, οὐ καταραχθήσεται · ὅτι κς
ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ · νεώτερος ἐ-
γενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα · καὶ οὐκ εἶδον
δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον · οὐδὲ τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους · ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐλεᾷ καὶ δανίζει ὁ δίκαιος · καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ, εἰς εὐλογίαν ἔσται · ἔκκλινον ἀπὸ
κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν · καὶ κατασκή-
-νου εἰς αἰῶνα αἰῶνος · ὅτι κς ἀγαπᾷ κρίσιν ·
Καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ ·
εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται · ἄνομοι
δὲ, ἐκδιωχθήσονται · καὶ σπέρμα ἀσεβῶν

ἐξολοθρευθήσεται· δίκαιοι δέ, κληρονομή-
σουσι γῆν· καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς· στόμα δικαίου, μελε-
τήσει σοφίαν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, λαλή-
σει κρίσιν· ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ δια-
βήματα αὐτοῦ· κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς
τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν·
Ὁ δὲ κύριος, οὐ μή, ἐγκαταλίπῃ αὐτόν, εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ· οὐδὲ μή, καταδικάσηται αὐτόν,
ὅταν κρίνηται αὐτόν· ὑπόμεινον τὸν κύριον,
καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε
τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξο-
λοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει· εἶδον
τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμε-
νον ὡς τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου· καὶ πα-
ρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτόν,
καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ· φύλασσε
ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα· ὅτι ἔστιν ἐγ-
κατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ· οἱ δὲ πα-
ράνομοι ἐξολοθρευθήσονται· σωτηρία δὲ
τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως· καὶ βοηθή-
σει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς·

καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν· καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν:· Δο

Τρισάγιον· τροπάρια κατανυκτικά· ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι· φιλανθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με:·

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου ποιοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ φοβεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; μακρόθυμε Κύριε· ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι καὶ ἐλέησόν με:·

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου παρίδε, Κύριε· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἁμαρτίας μου· λογισμόν μοι παράσχου ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι, καὶ ἐλέησόν με:· καὶ νῦν. θ

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεομήτορα· ἀγγελισμένη· πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε:· Κύριε ἐλέησον μ'· μετάνοιαι ιε'· ς ἦχ.

Θεὲ ὁ Θεός, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀκατάληπτος· ὁ μόνος κατὰ φύσιν ἀναμάρτητος· καὶ δι' ἡμᾶς χωρὶς ἁμαρτίας γενόμενος ἄνθρωπος· εἰσάκουσον τῇ ὥρᾳ ταύτῃ,

Δόξα. Οἴμοι τῷ ὁμοιωθέντι τῇ ἀκάρπῳ συκῇ· καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάρασιν σὺν τῇ ἐκκοπῇ· ἀλλὰ ποίησον γεωργὲ Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχήν, καρποφόρον ἀνάδειξον· καὶ ὡς τὸν ἄσωτον υἱὸν δέξαι με καὶ ἐλέησόν με:·

3

τῆς κατωδύνου μου ταύτης δεήσεως· ὅτι
πτωχός εἰμι ἐξ ἔργων ἀγαθῶν· καὶ ἡ καρδία
μου τετάρακται ἐντός μου· σὺ γὰρ γινώσ-
κεις κύριε βασιλεῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὕψιστε,
ὅτι πᾶσάν μου τὴν ζωὴν ταύτην ἐν ἁμαρτίαις
κατεδαπάνησα· καὶ ὀπίσω τῶν ἐπιθυμι-
ῶν μου πορευθεὶς, ὅλος τῷ διαβόλῳ ἐπη-
κολούθησα· διὰ τῶν τοῦ βορβόρου τῶν
ἡδονῶν ἐγκαλινδούμενος· σκοτισθεὶς γὰρ
τὸν λογισμὸν ὑπὸ τῶν ἐν ἐμοὶ παθῶν τῆς
σαρκὸς, ἀπὸ βρέφους μέχρι τοῦ νῦν, καὶ
δελεασθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, οὐδὲ πρέπει ἠθέλησα
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· οὐδὲ τὰς ἐντολάς
σου ἐργάσασθαι· οὐδὲ πορευθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ
τῶν προσταγμάτων σου· ἀλλ' ὅλος ὑπὸ τῶν
πολιορκούντων με παθῶν αἰχμαλωτι-
σθεὶς, καὶ ὅλος ὑποκείμενος κυριευθεὶς, γέλως
καὶ παίγνιον αὐτῶν ἐχρημάτισα· μηδαμῶς
ἐπιμόνως λογισάμενος, ὅτι ἀνυπόστατος
ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου·
μηδὲ τῇ τοῦ θανάτου μνήμῃ σωφρονισθεὶς, μη-
δὲ τὸ ἀδέκαστον κριτήριον κριτήριον ἐνθυμηθεὶς,
καὶ τὴν ἀποκειμένην τοῖς κατ' ἐμὲ ἁμαρτω-
λοῖς γέενναν τοῦ πυρός· κἂν ταῦθεν ὡς ἀπογνω-

σεως βυθὸν ἐμπεσὼν· καὶ ὑπὸ τῶν σωμα-
τικῶν ἐκτυφλωθεὶς ἡδονῶν· καὶ καταμο-
λυνθεὶς τὴν ψυχήν· καὶ μὲν δαιμόσι ὁμοιωθη-
-σει ὅποι τροφῆς γενόμενος, ἔρημος τῆς ἀπὸ
σοῦ φιλίας γεγένημαι· ποῖον γὰρ εἶδος ἁμαρ-
τίας οὐκ εἰργασάμην· ποῖον ἔργον τῶν δαι-
μόνων οὐ διεπραξάμην· ποίαν πρᾶξιν ἀ-
χρὰν καὶ ἄτοπον οὐ μεθυπερβαλλούσης ἀσω-
δῆς ἐτέλεσα· τὸν νοῦν, δι᾽ ἐνθυμήσεων πο-
νηρῶν κατεσπίλωσα· τὸ σῶμα, διὰ μίξε-
ων ἑ ὑπερ ρῶν ἐκηλίδωσα· τὸ πνεῦμα, δι-
ασυγκαταθέσεων ἐμόλυνα· πᾶν μέλος
τῆς ἐλεεινῆς μου σαρκὸς ὑπηρετεῖν ταῖς
ἁμαρτίαις ἠρέθησα· τίς λοιπὸν οὐ θρηνή-
σει με τὸν κατάκριτον· τίς οὐ σκυθρωπά-
-σει ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ μου· ἐγὼ γὰρ μόνος δέ-
-σποτα τῶν ἁπάντων τὸν θυμόν σου πα-
ρώργισα· ἐγὼ μόνος τὴν ὀργήν σου ἐξέκαυσα·
ἐγὼ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ
ποιῶ· ὑπερβαλὼν πάντας τοὺς ἀπ᾽ αἰ-
ῶνος ἁμαρτωλούς· καὶ ὑπὲρ πάντας ἀνόμους
ἀσύμφωνα ἔπαισα καὶ ἀσυγχώρητα·
ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πολυεύσπλαγχνος καὶ πολυέλεος
ὑπάρχεις φιλάνθρωπε· καὶ ἀναμένεις τὴν τοῦ

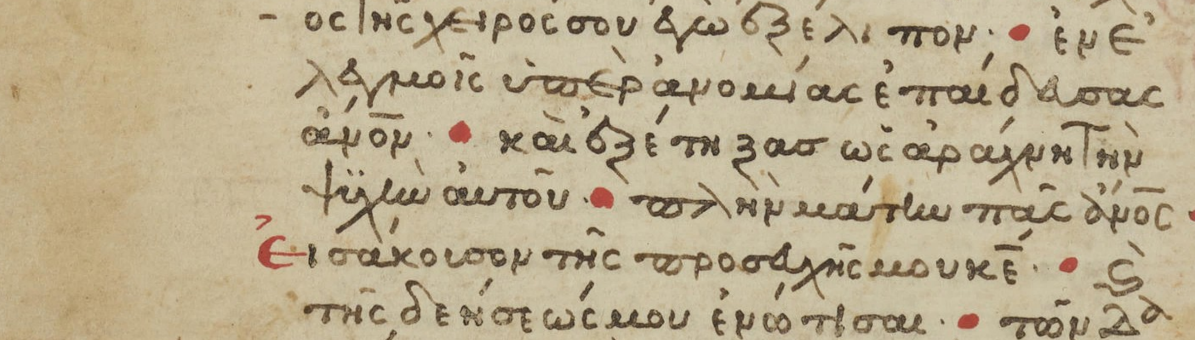
ἀνου ἐπιστροφήν· καὶ χαίροις ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρ-
τωλῷ μετανοοῦντι· ἰδοὺ παραρρίπτω
ἐμαυτὸν ἐνώπιόν σου· καὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ
ἀπέκτου σου βήματος· καὶ μετὰ συντετριμ-
μένης καρδίας καὶ στεναγμῶν, ὡς τῶν ἀ-
χράντων σου ποδῶν ἐφαπτόμενος, ἐκ βα-
θοις ψυχῆς ἀνακράζω σοι· ἱλάσθητι κ(ύρι)ε· ἱλά-
σθητι εὐδιάλλακτε· συμπάθησον τῇ ἀσθε-
νείᾳ μου· ἐπίκαμψον τῇ ἀπορίᾳ μου· πρό-
σχες τῇ δεήσει μου καὶ τῶν δακρύων μου,
μὴ παρασιωπήσῃς· δέξαι με μετανοοῦντα·
ἐπιστρέφοντα ἐναγκάλισαι, καὶ πεπλα-
νημένον διάσωσον· οὐ γὰρ ἔθου μετάνοιαν
δικαίοις· οὐκ ἔθου συγχώρησιν τοῖς μὴ ἁμαρ-
τάνουσιν· ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναμένοιν ἐπὶ τοῦ θανάτου με.
ἐξομολογοῦμαί σοι κ(ύρι)ε καρδιογνῶστα ὅσα σοι
ἥμαρτον· ὅσα πρός σε ἔπταισα· ὅσα ἀγα-
γανάκτησίν σου διεπραξάμην· γυμνὸς καὶ
τετραχηλισμένος, ἐνώπιόν σου παρίσταμαι·
οὐ δυνάμενος ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ὑπὸ
τοῦ βάρους τῶν ἀνομιῶν μου κατακαμπτό-
μενος· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρ-
δίας μου· δός μοι ἀναμένοιν πρὸς ἐξομο-

λόγησιν· δακρύων πηγὴν πρὸς κάθαρσιν· ἵν
πρὸ τῆς ἐξόδου μου ἐνθυμίας τροφὴν καὶ κλαυ-
θμὸν τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν μου ἀτρημίτα-
μένος μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος καὶ πληροφο-
ρίας ἀγαθῆς πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον πορεύ-
σομαι· αἰνῶν καὶ δοξολογῶν τὸ ὑπερένδοξον
ὄνομά σου, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν:: καθ ϛ
Ψαλμὸς τῷ Δαυῒδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου:
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ λζ
σου παιδεύσῃς με· ὅτι τὰ βέλη σου ἐνε-
πάγησάν μοι· καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ
τὴν χεῖρά σου· οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρ-
κί μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐ-
κ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προ-
σώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου· ὅτι αἱ ἀνο-
μίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου·
Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ, ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ·
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου,
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου· λγσ /
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέ-
λους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου· ἐκα-
κώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·

ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου·
Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου·
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη·
ἡ καρδία μου ἐταράχθη· ἐγκατέλιπέ με,
ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ· οἱ φί-
λοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξ ἐναντίας
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἔγγιστά
μου, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐ-
ξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
ματαιότητας· καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν· ἐγὼ
δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων· καὶ
οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς·
ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ
Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπι-
χαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ
σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμε-
γαλορρημόνησαν· ὅτι ἐγὼ εἰς μάστι-
-γας ἕτοιμος· καὶ ἡ ἀλγηδόν μου, ἐ-
νώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός·

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ· καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου·
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑ-
πὲρ ἐμέ· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μι-
σοῦντές με ἀδίκως· οἱ ἀνταποδιδόν-
τές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· ἐνδιέβαλόν
με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην·
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κε ὁ θς μου μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν βοήθει-
άν μου κε τῆς σωτηρίας μου::
Εἰς τὸ τέλος ~~ὑπὲρ~~ τῷ Ἰδιθοὺν ᾠδὴ τῷ Δαδ λη′
Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ μὴ
ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην
τῷ στόματί μου φυλακήν· ἐν τῷ συστῆ-
ναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου· ἐκω-
φώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐ-
ξ ἀγαθῶν· καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαι-
νίσθη· ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐν-
τός μου· καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυ-
θήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·
Γνώρισόν μοι κε τὸ πέρας μου· καὶ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστιν ἵνα
γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ· ἰδοὺ παλαιστὰς
ἔθου τὰς ἡμέρας μου· καὶ ἡ ὑπόστασίς

κ(αὶ) ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύ-
μπαντα ματαιότης πᾶς ἄν(θρωπ)ος ζῶν·
Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται πᾶς ἄν-
θρωπος· πλὴν μάτην ταράσσονται·
Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά·
Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ κ(ύριο)ς;
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν·
Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ἐρῦσαί με·
Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με· ἐκω-
φώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι
σὺ ἐποίησας· ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ
τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύ-
-ος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον· ἐν ἐ-
λεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας
ἄν(θρωπ)ον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην πᾶς ἄν(θρωπ)ος·
Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κ(ύρι)ε· καὶ
τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι· τῶν δα-
κρύων μου μὴ παρασιωπήσης·
Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοί·
Καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ π(ατέ)ρες
μου· ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ
τοῦ με ἀπελθεῖν· καὶ οὐκέτι οὐ μὴ
ὑπάρξω: Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προ- λθ
σέσχε μοι· καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσε-
ώς μου· καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου τα-
λαιπωρίας· καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος·
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου·
Καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου·
Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα
καινὸν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν· ὄψονται
πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται· καὶ ἐλπιοῦ-
σιν ἐπὶ κύριον· μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι
τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐ-
πέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μα-
νίας ψευδεῖς· πολλὰ ἐποίησας σὺ
κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου· καὶ
τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοι-
ωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν·
Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας·
σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυ-
τώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐ-
ζήτησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω·
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐ- ου ε
Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβου-
λήθην· καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοι-
λίας μου·

7

Ἀνηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ
μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κω-
λύσω· κε, σὺ ἔγνως, τὴν δικαιοσύνην
σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σρτιόν σου εἶπα·
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς· σὺ δὲ κε
μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ᾽
ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου
διὰ παντὸς ἀντιλάβοιντό μου·
Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ
ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν
ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου·
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με·
Εὐδόκησον κε τοῦ ῥύσασθαί με· κε εἰς
τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες· καταισχυνθεί-
ησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κα-
ταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά·
Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην
αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλι-
άσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ·

πάντες οἱ ζητοῦντές σε κε· καὶ εἰπάτω-
σαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κς·
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου· ἐγὼ δὲ πτω-
χός εἰμι καὶ πένης· κε βοήθησόν μοι·
βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ·
ὁ θς μου μὴ χρονίσῃς· Δόξα·

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ· μ΄

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πέ-
νητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται
αὐτὸν ὁ κς· κς διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ
ζῆσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ
γῇ· καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτοῦ· κς βοηθήσαι αὐτῷ ἐ-
πὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν
κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ
αὐτοῦ· ἐγὼ εἶπα κε ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι·
οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· πότε
ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν· μά-
την ἐλάλει· ἡ καρδία αὐτοῦ συνή-
γαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ· ἐξεπορεύετο
ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό· κατ' ἐμοῦ
ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου·

Καὶ ἐπ᾽ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι· λόγον
παράνομον κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ·
μὴ, ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἀναστῆναι; καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης
μου ἐφ᾽ ὃν ἤλπισα· ὁ ἐσθίων ἄρτους
μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽ ἐμὲ πτερνισμόν·
Σὺ δὲ κε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με
καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ἐν τούτῳ
ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ
ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ· ἐμοῦ
δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου·
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν
αἰῶνα· εὐλογητὸς κς ὁ θς ἰηλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο:·
Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ:·
μα Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς
πηγὰς τῶν ὑδάτων· οὕτως ἐπιποθεῖ
ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θς· ἐδίψησεν ἡ
ψυχή μου πρὸς τὸν θν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα·
πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
τοῦ θυ· ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ
ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τῷ
λέγεσθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ
ἐστιν ὁ θς σου· ταῦτα ἐμνήσθην καὶ

ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύ-
σομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως·
Καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος·
Ἱνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου·
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με·
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου·
Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη·
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου·
Καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ·
Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φω-
νὴν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες
οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ' ἐμὲ διῆλθον· ἡμέρας ἐντελεῖται
κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ νυκτὸς ᾠδὴ
αὐτοῦ παρ' ἐμοί· προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς
ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ
μου εἶ, διατί μου ἐπελάθου· καὶ
ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν
τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν· ἐν τῷ κατα-
θλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου ὠνείδιζόν με οἱ
ἐχθροί μου· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι
καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου·

ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου·
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με·
ἔλπισον ἐπὶ τὸν θν̄, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θς̄ μου:
ψαλμὸς τῷ δαδ· ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις:

μβ Κρῖνόν μοι ὁ θς̄ καὶ δίκασον τὴν δίκην μου·
ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου
καὶ δολίου ῥῦσαί με· ὅτι σὺ εἶ ὁ
θς̄ κραταίωμά μου· ἵνα τί ἀπώ-
σω με· καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων
πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν·
ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου· αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤ-
γαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου· καὶ εἰς τὰ
σκηνώματά σου· καὶ εἰσελεύσομαι
πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θῦ· πρὸς
τὸν θν̄ τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά
μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κι-
θάρᾳ ὁ θς̄ ὁ θς̄ μου·
ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου·
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με·
ἔλπισον ἐπὶ τὸν θν̄, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
δο σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θς̄ μου:
εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν

Ὁ θ(εό)ς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν· οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον
ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν
ἡμέραις ἀρχαίαις· ἡ χείρ σου ἔθνη ἐ-
ξωλόθρευσε καὶ κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς·
οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονό-
μησαν γῆν· καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν, οὐκ
ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ᾽ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ
βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου
σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς· σὺ εἶ αὐτὸς
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου· ὁ ἐντελλόμε-
νος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ· ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν κερατιοῦμεν· καὶ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμέ-
νους ἡμῖν· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ·
καὶ ἡ ῥομφαία μου, οὐ σώσει με·
Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς·
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας·
Ἐν τῷ θ(ε)ῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέρ(αν)
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς
τὸν αἰῶνα· νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄ-
σχυνας ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θ(εό)ς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν; ἀπέστρεψας εἰς
τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν

Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς·
Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως·
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς·
Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς·
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν·
Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς·
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατέναν-
τί μου ἐστί· καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώ-
που μου ἐκάλυψέ με· ἀπὸ φωνῆς ὀνει-
δίζοντος καὶ καταλαλοῦντος· ἀπὸ προ-
σώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος·
Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἐπελαθόμεθά σου· καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν
ἐν τῇ διαθήκῃ σου· καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς
τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ σου· ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς
ἐν τόπῳ κακώσεως· καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς σκιὰ θανάτου·
Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς

θεὸν ἀλλότριον, οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδί-
ας, ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
σφαγῆς· ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε·
ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος·
ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις·
ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ
τῆς θλίψεως ἡμῶν· ὅτι ἐταπεινώθη
εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς γῆν
ἡ γαστὴρ ἡμῶν· ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν·
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου:·
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ:·
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· μδ
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ·
ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀ-
ξυγράφου· ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί
σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα· περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου,
ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ· τῇ ὡραιότητί
σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινον καὶ
κατευοδοῦ καὶ βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθεί-
-ας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης·

11

καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου·
Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ
τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως· ὁ θρόνος σου
ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου·
Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου·
Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου·
Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν
ἱματίων σου· ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντί-
-νων ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε· θυγατέρες βασι-
λέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασί-
λισσα ἐκ δεξιῶν σου· ἐν ἱματισμῷ δια-
χρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη·
Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου·
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου· ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου καὶ
προσκυνήσεις αὐτῷ· καὶ θυγάτηρ Τύρου
ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσου-
σιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ· πᾶσα ἡ δόξα
τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν·
Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη

πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται
τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς·
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι·
ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀ-
γαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως·
ἀντὶ τῶν πατέρων σου, ἐγεννήθησαν υἱοί σοι·
καταστήσεις αὐτούς, ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο
λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος::
Εἰς τὸ τέλος τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός
Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· με
βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡ-
μᾶς σφόδρα· διὰ τοῦτο οὐ φοβηθη-
σόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν·
καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις
θαλασσῶν· ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ
ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ· τοῦ πο-
ταμοῦ τὰ ὁρμήματα, εὐφραίνουσι
τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα

αὐτοῦ ὁ ὕψιστος· ὁ θ(εὸ)ς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θ(εὸ)ς
τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ· ἐταράχθησαν
ἔθνη· ἔκλιναν βασιλεῖαι·
Ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος·
Ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Κ(ύριο)ς τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν·
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς Ἰακώβ·
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θ(εο)ῦ·
Ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περά-
των τῆς γῆς· τόξον συντρίψει καὶ
συνθλάσει ὅπλον· καὶ θυρεοὺς κα-
τακαύσει ἐν πυρί·
Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θ(εό)ς·
Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ·
δό(ξα) Κ(ύριο)ς τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν·
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς Ἰακώβ·
Τρισάγ(ιον) τροπάρια κ(α)τ(α)νυκ(τικά) ἦχος πλ(άγιος) β΄
Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χ(ριστ)έ· μὴ ἀκού-
σωμεν οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπί-
δα ἐπὶ σοὶ τῷ σ(ωτῆ)ρι ἔθεμεθα· εἰ καὶ τὰ
σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν διὰ
τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν

ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα:
Μετάνοιαν οὐκ ἐκτησάμην· ἀλλ' οὐδὲ πάλιν
δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε σῶτερ· πρὸ
τέλους ἐπιστρέψαι· καὶ δοῦναί μοι κατά
νυξιν· ὅπως ἐρυσθήσομαι τῆς κολάσεως:
Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα· ἐκ πολλ
ἁμαρτημάτων φύεντα μοι· ἰάτρευσον
Χριστὲ ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός·
καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων
τὴν συγχώρησιν σῶτερ· παράσχου μοι δάκρυ
μετανοίας· διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλη
μάτων Κύριε καὶ ἐλέησόν με: Δόξα
Γυμνωμένον εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρός,
τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ
σὺ ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· τὰ
τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον
ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με: Καὶ νῦν ∠ θ'
Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε ἀει
παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν:, τό, Κύριε ἐλέησον μος
μετανοίας ιε΄ καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ ἀ̄ μικῶν:
Ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος καὶ αἰνετός· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ
ἰσχυρὸς ὁ προαιώνιος· εἰσάκουσον τοῦ ἀ
ναξίου δούλου σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ε

ξάλειψον τὰς ἀνομίας μου καὶ τὰς ἁμαρ-
τίας μου καθάρισον· καὶ ἀπόδιωξον τὰ
ἐν ἐμοὶ βασιλάζοντα πάθη + τῆς ἀθλίας καὶ τα-
λαιπώρου μου ψυχῆς· ναί, ὁ θ(εὸ)ς τῶν ἁγίων δυ-
νάμεων καὶ ποιητὴς πάσης κτίσεως·
ναί, ὁ θ(εὸ)ς τῶν ἀσωμάτων, καὶ πάσης ὑπ-
ουρανίου στρατιᾶς· ναί, ὁ εἰπὼν αἰτεῖτε καὶ
λήψεσθε· μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀκάθαρτα
χείλη ἔχοντα καὶ ἐν ἁμαρτίαις συνεχόμενον·
ἐπάκουσόν μου ὁ θ(εό)ς, ὁ ἐπαγγειλάμενος
ὑπακούειν τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμέ-
νων σε· κατεύθυνον τὰ διαβήματά μου
εἰς ὁδὸν εἰρήνης· συμπάθησόν μοι πᾶν
πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἐ-
λέησόν με ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων
τῆς γῆς, καὶ τῶν ὑποζεύνης μακράν· ἐπι-
τίμησον πᾶσι τοῖς ἀκαθάρτοις πν(εύ)μασιν,
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀθεμείας μου·
ἀναχωρῆσαι ἀπὸ τῆς διανοίας μου,
πν(εῦ)μα μίσους· πν(εῦ)μα δειλίας, καὶ ἀκηδίας.
ὑπερηφανίας καὶ πάσης κακίας· κα-
ταπαυθήτω μοι πᾶσα πύρωσις καὶ
κίνησις ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνι-
σταμένης· φωτισθήτω μου ἡ ψυχὴ καὶ τὸ
πν(εῦ)μα

+ κατακυριάζοντα

τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου· ἵνα ἐν τῷ πλήθει
τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταντήσω εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης·
ὅτι εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις καὶ
δεδόξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:
καθ(ισμα) ζ΄ εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλα- μϛ΄
λάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως·
ὅτι κύριος ὕψιστος· φοβερὸς βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ὑπέταξε λαοὺς ἡ-
μῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν· ἐξε-
λέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ·
τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν·
ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος· ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε·
ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε·
ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε
συνετῶς· ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη·
ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ·
ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀ-
βραάμ· ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς
σφόδρα ἐπήρθησαν: ψαλμὸς ᾠδῆς
τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρα σαββάτου:
Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· ἐν πόλει μζ΄

τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐρίζω ἀ-
γαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ὄρη σιὼν
τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ. ἡ πόλις τοῦ βα-
σιλέως τοῦ μεγάλου. ὁ θεὸς ἐν ταῖς βα-
ρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. ὅταν ἀντιλαμ-
βάνηται αὐτῆς. ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς συνήχθησαν. διῆλθοσαν ἐπὶ
τὸ αὐτό. αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν.
Ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν. τρόμος
ἐπελάβετο αὐτούς. ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς
τικτούσης. ἐν πνεύματι βιαίῳ συν-
τρίψεις πλοῖα θαρσεῖς. καθάπερ
ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν.
Ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων. ἐν πόλει
τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν
εἰς τὸν αἰῶνα. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔ-
λεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. κατὰ τὸ ὄ-
νομά σου ὁ θεός, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ
τὰ πέρατα τῆς γῆς. δικαιοσύνης πλή-
ρης ἡ δεξιά σου. εὐφρανθήτω ὄρος σιών.
ϛ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας.
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε. κυκλώσα-
τε σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν. διηγή-
σασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. θέσθε

τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς·
ϛ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς· ὅπως
ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν·
Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποι-
μανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας::

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ::

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη· ἐνω- μη
τίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην· οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων· ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης·
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· καὶ ἡ με-
λέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν· κλινῶ
εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου· ἀνοίξω
ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου·
Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ;
ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με·
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν·
ϛ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυ-
χώμενοι· ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυ-
τρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλα-
σμα ἑαυτοῦ· καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώ-
σεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκόπασεν
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος·

οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σο
φοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρ(ων)
καὶ ἄνους ἀπολοῦνται· καὶ καταλεί
ψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν·
Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶ(να)·
σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ
τῶν γαιῶν· καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συ
νῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνε
σι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς·
Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖς·
καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
εὐδοκήσουσιν· ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ
ἔθεντο· θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ·
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ
ᾅδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν·
Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου·
Ἐκ χειρὸς ᾅδου ὅταν λαμβάνῃ με·
Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος· ἢ ὅ
ταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται
τὰ πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται
ἡ δόξα αὐτοῦ· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ

ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσε-
ταί σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ· εἰσελεύ-
σεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ· ~~ἕως αἰῶνος~~
~~πατέρων αὐτοῦ~~· ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς·
καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε· παρα-
συνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ
ὡμοιώθη αὐτοῖς:: Δόξα

ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ :· μθ´

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν·
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν· ἐκ
Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ·
ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ πα-
ρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ
καυθήσεται· καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς
σφοδρά· προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν
ἄνω· καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν
αὐτοῦ· συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐ-
πὶ θυσίαις· καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν·
ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραήλ, καὶ
διαμαρτύρομαί σοι· ὁ θεὸς ὁ θεός σού εἰμι ἐγώ·
οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε· τὰ δὲ
ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός·

Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους· οὐδὲ
ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους· ὅτι ἐμά
ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· κτήνη ἐν
τοῖς ὄρεσι καὶ βόες· ἔγνωκα πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης ἀ-
γροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν· ἐὰν πεινάσω οὐ
μή σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμέ-
νη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· μὴ, φάγο-
μαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος
τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· καὶ ἐπικάλε-
σαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου· καὶ ἐξε-
λοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με· τῷ δὲ ἁ-
μαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ
τὰ δικαιώματά μου· καὶ ἀναλαμβάνεις
τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου·
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες
τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω· εἰ ἐθεώρεις
κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ
μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις·
Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας·
Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις·
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον·

Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα· ὑπέλα
βες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος;
Ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρό
σωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου· σύ
νετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ
Θεοῦ· μήποτε ἁρπάσῃ καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ
ῥυόμενος· θυσία αἰνέσεως δοξά
σει με· καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣν δείξω αὐτῷ
τὸ σωτήριόν μου:· Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ
ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην
ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου:·
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ν
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖ
ον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου·
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με·
ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω· καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός·
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου· καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνε
σθαί σε· ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελή
φθην· καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου,
ἐδήλωσάς μοι· ῥαντιεῖς με ὑσσώ-
πῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-
νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι·
ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα·
ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁ-
μαρτιῶν μου· καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον· καρδίαν καθαρὰν
κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός· καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγ-
καίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου·
μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ·
ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου·
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με·
διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀ-
σεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι· ῥῦσαί
με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύ-
νην σου· Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις·
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις·
θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον·

καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσεις·
ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών·
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ·
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους: δό
εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἦλθε δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ἀβιμέλεχ:

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός· ἀνομίαν να
ὅλην τὴν ἡμέραν· ἀδικίαν ἐλογίσατο
ἡ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον·
ἐποίησας δόλον· ἠγάπησας κακίαν
ὑπὲρ ἀγαθωσύνην· ἀδικίαν ὑπὲρ
τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην· ἠγάπησας
πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ·
Γλῶσσαν δολίαν· διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθε-
λεῖ σε εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ με-
ταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου·
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων· ὄψον-
ται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται· καὶ
ἐπ᾽ αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν· γ
Ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ·

ἀλλ᾽ ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου
αὐτοῦ· καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ μαται-
ότητι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατά-
καρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θ(εο)ῦ· ἤλπισα ἐ-
πὶ τὸ ἔλεος τοῦ θ(εο)ῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐξομολογή-
σομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας·
Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐ-
ναντίον τῶν ὁσίων σου:: Εἰς τὸ τέλος
ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δα(υί)δ::
νβ Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι θ(εό)ς·
διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομί-
αις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν· ὁ θ(εὸ)ς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θ(εό)ν·
Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός·
Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν· οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν
μου ἐν βρώσει ἄρτου τὸν θ(εὸ)ν οὐκ ἐπεκαλέ-
σαντο· ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὗ οὐ-
κ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θ(εὸ)ς διεσκόρπισεν ὀστᾶ
ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν ὅτι
ὁ θ(εὸ)ς ἐξουδένωσεν αὐτούς· τίς δώσει ἐκ

κρόθυμος ὁ ἀνεξίκακος, δέξαι με
τὸν δοῦλόν σου τὸν ἀνάξιον προσερχό-
μενόν σοι καὶ δεόμενον τῆς παρὰ σοῦ
βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως· μὴ ἀποδο-
κιμάσῃς με τὸν ἀδιόρθωτον· μὴ ἀποσκο-
ρακίσῃς με τὸν ἀχρειότατον· μὴ ἀπο-
στραφήσῃς με τὸν ἐμαυτὸν ἐβδελυγμένον
ἐκ τῆς σαπρίας καὶ δυσωδίας τῶν ἔργων μου·
ἀλλ' οἷς οἶδας τρόποις ἀνεξερευνήτου
βάθους σοφίας σου, τὴν ἐμὴν ἐπιστρο-
φὴν οἰκονόμησον· καὶ τὴν διὰ μετα-
νοίας ἀποκάθαρσιν τῶν ἐμῶν αἰσχίστων
μυσαριῶν· καὶ ὡς πρὶν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ
φάρυγγος τοῦ πανολεθρίου δράκοντος
μυριάκις ἐξέσπασάς με καταποθούμενον
ἐκ προαιρέσεως, οὕτω δὴ καὶ πρὸς
τὴν ὁδὸν ἑλκύσον τῶν ὑπεραμώμων σου
ἐντολῶν· καὶ παίδευσον ἀπροσκόπως
περιπατεῖν ἐν αὐτῇ· τὴν ἐμὴν σύνοικον
ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν, πόρρω ἀπο-
δίωξον ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐξόρισον· τοῖς πο-
νηροῖς καὶ ἀσέμνοις λογισμοῖς, διασκέ-
δασον καὶ ἀφάνισον ἀπὸ τῆς καρδίας
μου· στῆσον τὰς παραλόγους ὁρμὰς τῆς σαρκός.

παῦσον τὰ ἐμπαθῆ κινήματα τῆς
ψυχῆς· τὰς σαθρὰς μελέτας καὶ τοὺς
ματαίους περισπασμούς, περίελε
καὶ ἀπόρριψον ἀπὸ τῆς διανοίας μου·
καὶ δίδαξον αὐτὴν μόνοις ἐναδολεσχεῖν
τοῖς καθήκουσι πράγμασι· τοὺς ἐμοὺς καὶ
ρῶ τῆς ζωῆς ἐν τάξει ὡς αἰχμαλωτίσαντα
τὸν νοῦν μου καὶ πάσας αὐτοῦ τὰς ἐκτρο
πάς, ἐπίστρεψον ἐν τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἀποτεί
κ χισον· καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ σου·
ὅπως φέρηται πρὸς σὲ ἀπλανῶς· καὶ
τῇ σῇ θεωρίᾳ προσανέχῃ διηνεκῶς· διά
λυσον δὲ, καὶ πάντα τὰ κατὰ τῆς ἐμῆς
ζωῆς πολυμήχανα διαβούλια τῆς πα
δολερᾶς καὶ ἀνθρωποκτόνου διανοίας·
σοὶ γὰρ ἐμαυτὸν παρατίθημι· καὶ σὲ
ἀνυμνολογῶ καὶ προσκυνῶ δουλικῶς·
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· νῦν
καθ ιη καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:·
ͻ εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τῶν ἀπὸ τῶν ἁγίων με
μακρυμένου τῷ δαδ εἰς στηλογραφίαν· ὁπότε
ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν γέθ:·
νε' Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με
ἄνθρωπος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολε

μων ἔθλιψέ με· κατεπάτησάν με
οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι πολ
λοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους·
Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ
ἐπὶ σέ· ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου·
Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι
τί ποιήσει μοι σάρξ· ὅλην τὴν ἡμέραν
τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο· κατ᾽
ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς
κακόν· παροικήσουσι καὶ κατακρύ
ψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλά
ξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυ
χήν μου· ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς·
ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις· ὁ θεὸς τὴν ζωήν
μου ἐξήγγειλά σοι· ἔθου τὰ δάκρυά μου
ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου·
Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε·
Ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι θεός μου εἶ σύ·
Ἐπὶ τῷ θεῷ, αἰνέσω ῥῆμα· ἐπὶ τῷ κυρίῳ
αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα·
οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος·
Ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου·
Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου·

20

Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·
ϗ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος·
Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων::
εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς· τῷ δαυῒδ εἰς στηλογρα-
φίαν· ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου
σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον :-
νϛ΄ Ἐλέησόν με ὁ θεός ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ
τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ· ἕως οὗ πα-
ρέλθῃ ἡ ἀνομία· κεκράξομαι πρὸς
τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον· τὸν θεὸν τὸν εὐεργετή-
σαντά με· ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, ϗ
ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς κα-
ταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ ϗ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ·
καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύ-
-μνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλα καὶ βέλη·
ϗ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα·
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός· καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου· παγίδα ἡτοί-
μασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν
τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου
μου βόθρον καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν·

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρ-
δία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ
μου· ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρ-
θητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθή-
σομαι ὄρθρου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
λαοῖς κύριε· ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι ἐ-
μεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεος σου·
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου·
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός·
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου:·

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαδ
εἰς στηλογραφίαν:·

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; νζ
εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε
ἐν τῇ γῇ. ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συ-
μπλέκουσιν· ἀπηλλοτριώθησαν οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν
ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ· θυμὸς
αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως·
ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ
ὦτα αὐτῆς, ἥτις οὐκ εἰσακούσεται
φωνῆς ἐπαδόντων· φαρμακοῦται
φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ·

Ὁ θς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν
λεόντων συνέθλασεν ὁ κς· ἐξουδε-
νωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευό-
μενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως
οὗ ἀσθενήσουσιν· ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς
ἀνταναιρεθήσονται· ἐπέπεσε πῦρ
ἐπ' αὐτοὺς καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον·
Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν
ῥάμνον· ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ
καταπίεται αὐτούς· εὐφρανθή-
σεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν·
Τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι
τοῦ ἁμαρτωλοῦ· καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ
ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ; ἄρα ἐ-
λδ° στιν ὁ θς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ· εἰς τὸ τέ-
λος μὴ διαφθείρῃς· τῷ δαδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἀπέστειλε σα-
μη΄ οὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν·
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θς· καὶ
ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρω-
σαί με· ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζο-
μένων τὴν ἀνομίαν· καὶ ἐξ ἀνδρῶν
αἱμάτων σῶσόν με· ὅτι ἰδοὺ ἐθή-
ρευσαν τὴν ψυχήν μου· ἐπέθεντο ἐπ'

+

πὲ μὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε
ἡ ἁμαρτία μου κε· ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον
καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάν-
τησίν μου καὶ ἴδε· καὶ σὺ κε ὁ θς τῶν δυ-
νάμεων ὁ θς τοῦ ἰηλ· πρόσχες τοῦ ἐπισκέ-
ψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτειρή-
σῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν· καὶ λιμώξουσιν
ὡς κύων· καὶ κυκλώσουσι πόλιν· ἰδοὺ αὐτοὶ
ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι
τίς ἤκουσε· καὶ σὺ κε ἐκγελάσῃς αὐτούς·
Ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη· τὸ κράτος
μου πρὸς σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ θς ἀντι-
λήπτωρ μου εἶ· ὁ θς μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προ-
φθάσει με· ὁ θς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχ-
θροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς μήπο-
τε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρ-
πισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου·
κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου κε·
Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν λόγον χειλέων αὐτῶν·
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν·
Ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ· ἐν ὀργῇ
συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι·

καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θς δεσπόζει τοῦ ἰακώβ· καὶ
τῶν περάτων τῆς γῆς· ἐπιστρέψουσιν
εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων· καὶ
κυκλώσουσι πόλιν· αὐτοὶ διασκορπισθή-
σονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶ-
σι, καὶ γογγύσουσιν· ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνά-
μει σου· καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεος
σου· ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ κα-
ταφυγή μου· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου βο-
ηθός μου εἶ σοὶ ψαλῶ· ὅτι ὁ θς ἀντιλήπτωρ
μου εἶ ὁ θς μου τὸ ἔλεός μου:· εἰς τὸ τέλος
τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλογραφίαν
τῷ δαδ· εἰς διδαχὴν ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν
μεσοποταμίαν συρίας· καὶ τὴν συρίαν σωβάλ·
καὶ ἐπέστρεψεν ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὴν ἐδὼμ
μθ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας:-
Ὁ θς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς·
ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς· συνέσει-
σας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴα-
σαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη·
ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά· ἐπότισας
ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως· ἔδωκας τοῖς φο-
βουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προ-
σώπου τόξου· ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ

ἀγαπητοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπά
κουσόν μου· ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ σίκημα· καὶ τὴν
κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω· ἐμός
ἐστι γαλαάδ· καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐ
φραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου·
ἰούδας βασιλεύς μου· μωάβ, λέβης τῆς ἐλ
πίδος μου· ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ
τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπε
τάγησαν· τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περι
οχῆς· ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας·
οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ
ἐξελεύσει ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία
σωτηρία ἀνθρώπου· ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν
δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλί
βοντας ἡμᾶς:· Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ δαυίδ· ξ
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου· πρό
σχες τῇ προσευχῇ μου ἀπὸ τῶν περάτων
τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα· ἐν τῷ ἀκη
διάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὕψω
σάς με· ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης
ἐλπίς μου· πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώ
που ἐχθροῦ· παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου

εἰς τοὺς αἰῶνας · σκεπασθήσομαι ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου · ὅτι σὺ ὁ θς εἰσή
κουσας τῶν εὐχῶν μου · ἔδωκας κληρονο
μίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου ·
Ἡμέραν ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσ ·
Τὰ ἔτη αὐτοῦ, ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς ·
Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θῦ ·
Ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ, τίς ἐκζητήσει ·
Δό Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶν ·
Τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ
ξα ἡμέρας :· Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθούμ · ψαλμὸς τῷ Δαδ :·
Οὐχὶ τῷ θῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου ; πα
ρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου · καὶ γὰρ αὐτὸς
θς μου καὶ σωτήρ μου · ἀντιλήπτωρ μου,
οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον · ἕως πότε
ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον · φονεύετε
πάντες ὑμεῖς · ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ
καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ · πλὴν τὴν τιμήν
μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι · ἔδραμον
ἐν δίψει · τῷ στόματι αὐτῶν, εὐλόγουν καὶ
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, κατηρῶντο · πλὴν
τῷ θῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου · ὅτι παρ'
αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου · καὶ γὰρ αὐτὸς θς μου
καὶ σωτήρ μου · ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ

μεταναστεύσω· ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου
καὶ ἡ δόξα μου· ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου·
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐλπίσατε
ἐπ' αὐτόν, πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
Ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑ-
μῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν· πλὴν μά-
ταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι· αὐ-
τοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό·
Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν· καὶ ἐπὶ ἅρ-
παγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος, ἐὰν
ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν· ἅπαξ
ἐλάλησεν ὁ θεός· δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι
τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος·
Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:·
Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας:·
Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σου
ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ·
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου· ὅτι κρεῖσ-
σον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου
ἐπαινέσουσί σε· οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ
ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου·

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη
ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου· εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς
στρωμνῆς μου· ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι·
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀν-
τελάβετο ἡ δεξιά σου· αὐτοὶ δὲ εἰς μά-
την ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσον-
ται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παρα-
δοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· με-
ρίδες ἀλωπέκων ἔσονται· ὁ δὲ βασιλεὺς
εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐπαινεθή-
σεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνε-
φράγη στόμα λαλούντων ἄδικα:

ξγʹ Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με
πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν
ψυχήν μου· σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς
πονηρευομένων· ἀπὸ πλήθους ἐργαζο-
μένων ἀδικίαν· οἵτινες ἠκόνισαν ὡς ῥομ-
φαίαν τὰς γλόσσας αὐτῶν· ἐνέτειναν
τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν· τοῦ κατα-
τοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον·

Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ
φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λό-
γον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας·
Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς· ἐξηρεύνησαν ἀ-
νομίαν· ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευ-
νήσεις· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ
καρδία βαθεῖα καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός·
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν·
Καὶ ἐξουθένησαν ἐπ' αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν·
Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς·
Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα
τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν·
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ
ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες
οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:: Δόξα:: τρισάγ(ιον)
Σὲ τὸν βασιλέα καὶ δεσπότην οἱ ἄγγελοι ἀπαύ-
στως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω ὡς ὁ
τελώνης κράζων· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με:·
Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου τοῖς κύμασι
τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα
πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με:·
Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν τὰ πλήθη τῶν πε-
πραγμένων μοι δεινῶν· καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω
τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐξετάσεως· τρόμω

σῶν ἀρόμενος, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον θεόν·
δέομαί μὴ παρίδῃς μόνε ἀναμάρτητε·
δωρῆσαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ
λο πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν με:·
Δάκρυα μοι δὸς ὁ θεὸς ὥς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ
ἁμαρτωλῷ· καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πό-
δας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐ-
λευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσ-
φέρειν βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτηθέντα·
ἵνα ἀκούσω τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην:· καὶ ἡ θ΄
Ἐγὼ παρθένε ἀγαθή· τῇ σκέπῃ σου προστρέχω·
οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς βοηθείας· δύνασαι γὰρ ἁ-
γνὴ βοηθῆσαί μοι:· κε ὁ θς ἡμῶν μετὰ τὴν ιε κ κα χ:·
Ἥμαρτόν σοι κε ἥμαρτον ὑπερβαλλόντως,
ὁμολογῶ· δέομαί σου, συγχώρησόν μοι· σοὶ
προσπίπτω· σὲ γὰρ ἔχω καταφυγήν· πρὸς
σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου· ἐπὶ σὲ ἔχω ἅπασαν τὴν
ἐμὴν προσδοκίαν· τὴν ἐμὴν ζωήν· τὴν ἐμὴν
σωτηρίαν· δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ καὶ εἰ παρελύ-
πησά σε· δοῦλός σου εἰμί, καὶ εἰ παρεπίκρα-
νά σε· καὶ σύ μου εἶ κε καὶ δεσπότης· σύ μου
τὸ ἀγαλλίαμα· σύ μου ὁ γλυκασμός· ἐξα-
ριθμήσομαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ὑπὲρ ἄμ-

ϛ

μὸν πληθυνθήσονται πλέον, ἀλλὰ τὸ τ
εὐσπλαγχνίας σου πέλαγος, πάντα τὸν
κόσμον ὑπερεπλήρωσε· καὶ ἡ τῶν οἰκτιρ- τῶν
μῶν σου ἄβυσσος, καὶ αὐτοὺς ὑπεραναβ-
-βῃ τοὺς οὐρανούς· ἐκνικηθείη τοίνυν τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου,
τῶν ἐμῶν ἀνομιῶν ἡ πληθύς. Καὶ κα-
θὼς ἐδημιούργησάς με διὰ μόνην τὴν
σὴν ἀγαθότητα, οὕτω καὶ σῶσόν με
δι᾽ αὐτήν· ἐπειδὴ ἐξ ἔργων, οὐδὲ ἴχνος
ἀμυδρὸν σωτηρίας ὑπάρχει μοι, ἀλλ᾽ ἐκδο-
χὴ βασάνων πολυειδῶν. εἰ γὰρ ὑπὲρ ἀρ-
γοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖται λόγος, ἐν ἡ-
μέρᾳ ἐξετάσεως, ὑπὲρ τοσούτων ἀθεμί-
των ἔργων ὧν ἐπλημμέλησα, ποίας
εὐπορήσω ἀπολογίας ὁ δείλαιος. Διὰ
τοῦτο πᾶσαν τὴν ἐκ πράξεως ἀπαρ-
ράσας δικαιοσύνην, πρὸς τὴν σὴν καὶ
μόνην χρηστότητα καταπέφευγα·
τὴν πάντα λόγον τὴν πάντα νοῦν ὑ-
περαίρουσαν, ἣν δὴ καὶ ἄγκυραν ἐλπί-
δος ἀσφαλεστάτην κατέχων, ἐκδυσω-
πῶ, τοῦ τῆς ἀπογνώσεως ἐλευθερῶσαί με
καταποντισμοῦ· καὶ τοῦ τῶν πλημ-

ιδ

μελετῶν πολυστρόφου καὶ πολυταράχ
διὰ σῶσον με κλύδωνος· ὅπως τὸν ἀκύμαντον
καὶ γαληνότατον κυβερνήσας λιμένα,
τοῦ σοῦ ἁγίου καὶ σωτηρίου θελήματος.
ἀξίωσόν με ἀπαρρησίας εἰλικρινοῦς,
ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν, τὸ ὑπερύμνητον
ὄνομά σου καὶ ὑπερένδοξον· τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:-

δο' κα θ' εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβὶδ· ᾠδὴ ἱερεμίου
καὶ ἰεζεκιὴλ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας,
ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι:-

ξδ' Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών· καὶ σοὶ ἀ-
ποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱλὴμ· εἰσάκουσον
προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει·
λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν, σὺ ἱλάσῃ·
μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·
κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου·
πληθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ·
ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς
καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν·

Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ· περι-
εζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσ-
-σων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης· ἤχους κυ-
μάτων αὐτῆς, τίς ὑποστήσεται·
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσον-ται·
Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν ση-
μείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέ-
-ρας τέρψεις· ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ
ἐμέθυσας αὐτήν· ἐπλήθυνας τοῦ
πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ,
ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν
τροφὴν αὐτῶν· ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία:
Τὰς αὔλακας αὐτῆς, μέθυσον· πλήθυ-
νον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγό-
σιν αὐτῆς, εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα:
Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
χρηστότητός σου· καὶ τὰ πεδία σου·
πλησθήσονται πιότητος· πιανθή-
σονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου· καὶ ἀ-
γαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται·
Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων·
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν:
εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως:

ξε Ἀλαλάξατε τῷ κῷ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλ
λατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξ
ἐν αἰνέσει αὐτοῦ· εἴπατε τῷ θῷ, ὡς
φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου, ψεύσονταί σε οἱ ἐχθ
ροί σου· πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν
σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν
δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε· δεῦτε καὶ
ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θῦ· ὡς φοβερὸς ἐν
βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνων·
Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν·
Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί·
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ· τῷ δεσ
πόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέ
πουσιν· οἱ παραπικραίνοντες,
μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· εὐλογεῖτε
ἔθνη τὸν θν ἡμῶν· καὶ ἀκουτίσατε τὴν
φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ· τοῦ θε
μένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν· καὶ μὴ
δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου·
Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θς· ἐπύρωσας
ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον·
Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα·

ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νότον ἡμῶν· ἐπε-
βήβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν·
διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξή-
γαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψύχην· εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου, ἐν ὁλοκαυτώμασιν·
ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε
τὰ χείλη μου· καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου
ἐν τῇ θλίψει μου· ὁλοκαυτώματα
μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι· μετὰ θυμι-
άματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας
μετὰ χιμάρων· δεῦτε ἀκούσατε καὶ
διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβού-
μενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου·
πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα,
καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου·
ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου,
μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος· διὰ τοῦτο
εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός· προσέσχε τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ
ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου· καὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ:·

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς:· ξϛ
Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· τοῦ γνῶ-
-ναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι
τὸ σωτήριόν σου· ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ ὁ θεός· ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ πάντες· εὐφρανθήτωσαν καὶ
ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη· ὅτι κρινεῖς λαοὺς
ἐν εὐθύτητι· καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες·
Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι
ἡμᾶς ὁ θεός· ὁ θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς
ὁ θεός· καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα
τὰ πέρατα τῆς γῆς· Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς·
ξζ Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, οἱ μισοῦντες αὐτόν·
ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν·
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός·
οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφραν-
θήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ· τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ·
ᾌσατε τῷ θεῷ· ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβε

βηκότι ἐπὶ δυσμῶν· κς ὄνομα αὐτῷ·
καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχ
θήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· τοῦ
πρς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
ὁ θς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ θς κατοικίζει
μονοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πε
πεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως
τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοι
κοῦντας ἐν τάφοις· ὁ θς ἐν τῷ ἐκπο
ρεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου·
ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ· γῆ ἐ
σείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐνοὶ ἔσταξαν· ἀπὸ
προσώπου τοῦ θῦ τοῦ σινᾶ· ἀπὸ προ
σώπου τοῦ θῦ ἰηλ· βροχὴν ἑκούσιον
ἀφοριεῖς ὁ θς τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ
ἠσθένησε, σὺ δὲ, κατηρτίσω αὐτήν·
τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ
πτωχῷ ὁ θς· κς δώσει ῥῆμα τοῖς εὐα
γγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ·
ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητ·
τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου, διελέσθαι σκῦλα·
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων·
πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι·

ϛτ μεταφρενα αὐτ ἐν χλωρότητι χρυσίου·
Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ'
αὐτοῖς· χιονωθήσονται ἐν σελμών·
Ὄρος τοῦ θ(εο)ῦ, ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμέν- ιον
ὄρος πῖον· ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη
τετυρωμένα· τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θ(εό)ς
κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς κατασκη-
νώσει εἰς τέλος· τὸ ἅρμα τοῦ θ(εο)ῦ μυριο-
πλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· κ(ύριο)ς
ἐν αὐτοῖς ἐν σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ· ἀνέβης
εἰς ὕψος· ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπει-
θοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι· κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς εὐ-
λογητός· εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ἡμέραν καθ' ἡμέ-
ραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θ(εὸ)ς τῶν σωτηρίων ἡμῶν·
Ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ κ(υρίο)υ κ(υρίο)υ
αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου· πλὴν ὁ θ(εὸ)ς συν-
θλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ· κορυ-
φὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμε-
λείαις αὐτῶν· εἶπε κ(ύριο)ς ἐκ βασὰν ἐπιστρέ-
ψω· ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·
ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι·
Ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ·
Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θ(εό)ς· αἱ πορεῖ-

τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ·
Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων·
Ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν·
Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν· κύριον ἐκ πη-
γῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει·
Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν· ἄρχοντες
Ζαβουλὼν· ἄρχοντες Νεφθαλείμ·
Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμω-
σον ὁ θεὸς τοῦτο ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν·
Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· σοὶ οἴσουσι βασι-
λεῖς δῶρα· ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ κα-
λάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς
δαμάλεσι τῶν λαῶν· τοῦ ἀποκλεισθῆναι
τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα·
Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου· Αἰθιοπία
προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ· αἱ βα-
σιλεῖαι τῆς γῆς, ᾄσατε τῷ θεῷ· ψάλατε
τῷ κυρίῳ· τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει
τῇ φωνῇ αὐτοῦ, φωνὴν δυνάμεως·
Δότε δόξαν τῷ θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλο-
πρέπεια αὐτοῦ· καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ,
ἐν ταῖς νεφέλαις· θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς

ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραήλ· αὐτὸς δώσει δύναμιν
καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ θεός·

ξη

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ·
Σῶσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυ-
χῆς μου· ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ καὶ οὐκ
ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με· ἐ-
κοπίασα κράζων· ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ
μου· ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου· ἐπληθύν-
θησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου·
οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν
οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον· ὁ θεὸς σὺ
ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέ-
λειαί μου, ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν·
Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές
σε κύριε κύριε τῶν δυνάμεων· μὴ ἐντρα-
πείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν·
ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου·
ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς
μου· καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου·
Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με·

Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον
ἐπ' ἐμέ· καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυ-
χήν μου· καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί·
Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου, σάκκον· καὶ ἐγενόμην
αὐτοῖς εἰς παραβολήν· κατ' ἐμοῦ ἠδολέ-
-σχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις· καὶ εἰς ἐμὲ
ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον· ἐγὼ δὲ τῇ προ-
σευχῇ μου πρὸς σέ, κύριε· καιρὸς εὐδοκίας·
Ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ἐπάκουσόν μου·
Ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ,
ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μι-
σούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων·
Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος·
Μηδὲ καταπιέτω με βυθός· μηδὲ συσχέτω
ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ· εἰσάκουσόν
μου, κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ'
ἐμέ· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ
ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ
λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
ῥῦσαί με· σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνει-
δισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐν-
τροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ

θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν
ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμει-
να συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ
παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἔ-
δωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν· καὶ εἰς τὴν
δίψαν μου, ἐπότισάν με ὄξος· Γενηθή-
τω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς
παγίδα· καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάν-
δαλον· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
διαπαντὸς σύγκαμψον· ἔκχεον ἐπ᾿ αὐτοὺς
τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου κατα-
λάβοι αὐτούς· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν
ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν
μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν· ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας,
αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν
τραυμάτων μου, προσέθηκαν· πρόσθες
ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ μὴ
εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου· ἐξαλει-
φθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων· καὶ μετὰ δι-
καίων μὴ γραφήτωσαν· πτωχὸς καὶ ἀλγῶν
εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου·
αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ᾿ ᾠδῆς· μεγα-
λυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει· καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ

μόσχον νέον· κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς·
ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκ
ζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν·
ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος· καὶ τοὺς
πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν·
αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασ
σα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ· ὅτι ὁ θεὸς σώ
σει τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πό
λεις τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ·
καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα
τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν
ἐν αὐτῇ:- εἰς τὸ τέλος τῷ δαυῒδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κύριον:-
Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κύριε εἰς τὸ βο
ηθῆσαί μοι σπεῦσον· αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐν ξθ
τραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισ
χυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά· ἀπο
στραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι,
οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλιάσθωσαν
καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντές σε ὁ θεός· καὶ λεγέτωσαν διὰ παν
τός· μεγαλυνθήτω ὁ κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτή
ριόν σου· ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ θεός

32

Βοήθησόν μοι · βοηθός μου καὶ ῥυσθῆς με
Δό(ξα) ταχὺ κ(αὶ) μὴ χρονίσῃς :- τρισά(γιον) προκ(είμενον) τ(ῆς) ἡμ(έρας) ἦχος α΄
Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος· οὐ τολ-
μῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ θαρρ(ῶν)
εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω· ὁ Θ(εό)ς ἱλάσθητί
μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ σῶσόν με:·
Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται· ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι
ὁ ἁμαρτωλός· τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς
ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἑνδε-
κάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ Θ(εό)ς καὶ ἐλέησόν με:·
Ἀγκάλας πατρικὰς διάνοιξαί μοι σπεῦσον· ἀ-
σώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦ-
τον ἀδαπάνητον· ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου
Σ(ωτή)ρ· νῦν πτωχεύουσαν μὴ παρίδῃς καρδίαν·
σοὶ γὰρ Κ(ύρι)ε· ἐν κατανύξει κραυγάζω· ἥμαρτον
πάτερ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου:·
Δό(ξα) Τὸ βῆμά σου φρικτόν· καὶ ἡ κρίσις δικαία· τὰ δ(ὲ) ἔρ-
γα μου δεινά· ἀλλ' αὐτὸς ἐλεήμων· προφθάσας
με διάσωσον· καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι
δέσποτα· τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος· συναρίθ-
μησον τῇ τῶν προβάτων σου ποίμνῃ· Σ(ωτή)ρ μου
ἀδιάλλακτε:· καὶ νῦν θ(εοτοκίον)
κ(αὶ) ν(ῦν) θ(εοτοκίον) Ὦ θεία τὸ σεπτὸν· τοῦ δεσπότου δοχεῖον· ἀνάστη-
σον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπ

γνώσεως· ἐκ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ
πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία· καὶ βοήθεια· καὶ
κραταιὰ προστασία· καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου:·

Πρ(οσευχὴ) κε΄ ὁ λε΄ με΄ μετανοίας ιε΄ καὶ ἡ ἀρχή

Κ(ύρι)ε ὁ Θ(εὸ)ς ὁ παντοκράτωρ· ὁ μέγας καὶ φοβερὸς· ὁ
ὕψιστος καὶ ἀνεξιχνίαστος τοῖς ἔργοις· ἐπίδε ἀ-
πλάγχνῳ σου ὄμματι ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ
ἀναξίου δούλου σου· καὶ ἀνάστησόν με ἐν ἀπογνώσ(ει)
κείμενον· καὶ διέγειρόν με τῇ ῥαθυμίᾳ συ-
μποδιζόμενον· καὶ ἀνόρθωσόν με τῇ ἀμελείᾳ
κατακείμενον· ἐμόλυνα γάρ μου ἐν ἁμαρτίαις
τὴν ψυχήν· ἐσπίλωσα ἐν ἀσωτίαις τὸ σῶμα·
ἐβεβήλωσα ἐν ἀνομίαις τὸ πνεῦμα· ὅλον ἐμὲ
αὐτὸν ἠφάνισα· ἀλλ' ἀνακάλεσαί με τὸν ὑ-
πὲρ πάντα ἄνθρωπον πλημμελοῦντα· ἀνακαι-
νισόν με τὸν τῇ φθορᾷ ὑποπεσόντα· ἀνα-
ζώωσόν με τὸν ἐν τῇ παραβάσει θανατωθέντα·
ἅγνισόν με ὡς καθαρὸς· διέγειρόν με ὡς συ-
μπαθής· ἀπόπλυνόν με ὡς καθαρὸς· οἰκ-
τειρον· συγχώρησον· καὶ καθάρον με ὡς Θ(εό)ς· καὶ
μὴ ἐλέγξῃς μου τὰς πλημμελείας· μηδὲ
δημοσιάσῃς μου τὰς ἀδικίας· μηδὲ φα-
νερώσῃς μου τὰς ἀσελγείας· οἶδα δὲ ποτὲ
ὡς ἐμῶν καὶ πράξει καὶ λόγῳ ἀπὸ σοῦ ἀπερρίφην·

γρ. ὡς ἄφθορος

καὶ ἀνάξιος γενόμενος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν·
ὅτι καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ πρωΐ τε καὶ
μεσημβρίᾳ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ κακῶν ἐνεθυμή-
θην· καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἐμόλυνα
τοῦ σώματος· καὶ τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς
ἠμαύρωσα· διὰ τοῦτο ἐν ὀδύνῃ καρ-
δίας καὶ ἀπαρρησιάστῳ τῷ συνειδότι
πρὸς σὲ πίπτων ἐξαιτοῦμαι τὴν σὴν εὐσπλαγ-
χνίαν· ἵλεως ἵλεως γενοῦ μοι Κύριε ὁ Θεός μου· σῶ-
σόν με τῇ ἀνεκδιηγήτῳ σου ἀγαθότητι· καὶ
ἀνυμνήσω τὸ ὄνομά σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:· καθ(ισμα) ι' τῷ Δαβὶδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν
Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις·

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς
τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί
με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ
οὖς σου, καὶ σῶσόν με· γενοῦ μοι εἰς
Θεὸν ὑπερασπιστήν· καὶ εἰς τόπον ὀ-
χυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου
καὶ καταφυγή μου εἶ σύ· ὁ Θεός μου ῥῦσαί
με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἐκ χειρὸς πα-
ρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος· ὅτι σὺ εἶ
ἡ ὑπομονή μου Κύριε· Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ
νεότητός μου· ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ

+

γαστρός· ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκε-
πατής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός·
ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ
βοηθός μου κραταιός· πληρωθήτω τὸ
στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν
δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλο-
πρέπειάν σου· μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς
καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλιπεῖν τὴν
ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ὅτι εἶ-
πον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσ-
σοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐ-
πὶ τὸ αὐτό· λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν
αὐτόν, καταδιώξατε αὐτὸν καὶ καταλά-
βετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ὁ
Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου
εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· αἰσχυν-
θήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλ-
λοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλέσθω-
σαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι· ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπι-
ῶ ἐπὶ σέ· καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν
αἴνεσίν σου· τὸ στόμα μου, ἀναγγελεῖ τὴν
δικαιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας·

34

εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυ· κε μνησθή
σομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου· ὁ θς
μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου· καὶ
μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου·
ϛ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ θς μου μὴ ἐγκα
ταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βρα
χίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ·
τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
ὁ θς ἕως τῶν ὑψίστων· ἃ ἐποίησάς μοι με
γαλεῖα, ὁ θς, τίς ὅμοιός σοι· ὅσας ἔδειξας
μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἐπι
στρέψας ἐζωοποίησάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀ
βύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με· ἐπλεόνασας
ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου· καὶ ἐπιστρέ
ψας παρεκάλεσάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσ
σων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με· καὶ γὰρ ἐ
γὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κε· ἐν
σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θς·
† ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ιηλ· ἀγαλλιά
σονται τὰ χείλη μου, ὅταν ψάλω σοι· ϛ
ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω· ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσ
σά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δι
καιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντρα
πῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι: εἰσελεύσομαι

Ὁ θ(εό)ς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός· καὶ τὴν δικ- οα
αιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως· κρίνειν τὸν
λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τοὺς πτωχούς
σου ἐν κρίσει· ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην
τῷ λαῷ· καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· κρι-
νεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· καὶ σώσει τοὺς
υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκο-
φάντην· καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ·
πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν· καταβή-
σεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον· καὶ ὡσεὶ στα-
γὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν· ἀνατελεῖ ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, δικαιοσύνη· καὶ πλῆ-
θος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη·
Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης, ἕως θαλάσ-
σης· καὶ ἀπὸ ποταμῶν, ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦν-
ται αἰθίοπες· καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, χοῦν
λείξουσι· βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι, δῶ-
ρα προσοίσουσι· βασιλεῖς ἀράβων καὶ σα-
βᾶ, δῶρα προσάξουσι· καὶ προσκυνή-
σουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· πάν-
τα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ· ὅτι ἐρρύσατο
πτωχὸν ἐκ δυνάστου· καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑ-
πῆρχε βοηθός· φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος·

ϛ ψυχὰς πενήτων σώσει· ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀ
δικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ
ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐνώπιον αὐτῶν·
ϛ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς
ἀραβίας· καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ
διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν
αὐτόν· ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων
τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβα
νον ὁ καρπὸς αὐτοῦ· καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ
πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς· ἔσται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ
ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευ
λογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
π πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν· εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ· ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· ϛ εὐ
λογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ· εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ϛ πλη
ρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γέ
δο/ νοιτο γένοιτο· ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαυὶδ τοῦ υἱοῦ
ἰεσσαί· ψαλμὸς τῷ ἀσάφ·
οβ Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραήλ· τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·
ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πό
δες· παρ᾽ ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά
μου· ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρή

μος σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου· μνήσθητι τῆς
συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς· ἐλυτρώσω
ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος σιὼν τοῦτο ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ· ἔπαρον τὰς χεῖρας
σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος·
Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου· καὶ
ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορ
τῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα. καὶ
οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω·
Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας
αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευτη
ρίῳ κατέρραξαν αὐτήν· ἐνεπύρισαν ἐν πυ
ρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου· εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν
τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου· εἶπον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό·
Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς
τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴ
δομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ ἡμᾶς
οὐ γνώσεται ἔτι· ἕως πότε ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός·
Παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος·
Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν
σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος· ὁ δὲ
θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος· εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· σὺ ἐκραταίωσας

ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν · σὺ συνέτρι
ψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕ
δατος · σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρά
κοντος · ἔδωκας αὐτὸν, βρῶμα λαοῖς τοῖς
αἰθίοψι · σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρ
ρους · σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ · σή
ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ · σὺ κατηρτί
σω φαῦσιν καὶ ἥλιον · σὺ ἐποίησας πάντα
τὰ ὡραῖα τῆς γῆς · θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας
αὐτά · μνήσθητι ταύτης · ἐχθρὸς ὠνείδι
σε τὸν κύριον · καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ
ὄνομά σου · μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἐξομολογουμένην σοι · τῶν ψυχῶν τῶν πε
νήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος · ἐπίβλε
ψον εἰς τὴν διαθήκην σου · ὅτι ἐπληρώθησαν
οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς, οἴκων ἀνομιῶν · μὴ
ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμ
μένος · πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ
ὄνομά σου · ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην
σου · μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρο
νος, ὅλην τὴν ἡμέραν · μὴ ἐπιλάθῃ τῆς
φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου · ἡ ὑπερηφανία
τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διαπαντός :·

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός, ἐξομολογησόμεθά οδ
σοι· καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ·
ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς· εἶ-
πα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε·
καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας· μὴ ἐ-
παίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· καὶ
μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν· ὅτι οὔτε
ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρή-
μων ὀρέων· ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον τα-
πεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χει-
ρὶ κυρίου, οἴνου ἀκράτου, πλήρης κεράσματος·
καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· πλὴν ὁ τρύ-
γίας αὐτοῦ, οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάν-
τες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς· ἐγὼ δὲ ἀγαλλι-
άσομαι εἰς τὸν αἰῶνα· ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ·
καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω·
καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου:· Εἰς τὸ τέλ
ἐν ὕμνοις ψαλ τῷ Ἀσάφ ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσύριον
Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα οε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος
αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·

ομ

Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων· ὅπλ
καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· Φωτίζεις
σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων· ἐτα
ράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ·
Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν·
Πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν
αὐτῶν· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ·
Ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις·
Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι·
Ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας
κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν· ἐν
τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν· τοῦ σῶσαι πάν
τας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἐνθύμιον
ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι· καὶ ἐγκατάλειμ
μα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι· Εὔξασθε καὶ
ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ
αὐτοῦ, οἴσουσι δῶρα· τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαι
ρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων· φοβερῷ
παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς :· Εἰς τὸ τέλος
οϛ ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ :-
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου
πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι· ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου, τὸν θεὸν ἐξεζήτησα· ταῖς
χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ

ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι
ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράν
θην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦ
μά μου· προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλ
μοί μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα· διε
λογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας· καὶ ἔτη αἰώνια
ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς
καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλε τὸ πνεῦ
μά μου· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος, καὶ
οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ἢ εἰς τέλος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆ
μα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; μὴ ἐπιλήσε
ται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀρ
γῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; καὶ εἶπα
νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξι
ᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου· ὅ
τι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμα
σίων σου· καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω·
Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς θεὸς μέγας ὡς
ὁ θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου·
Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου·
Τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ· εἴδοσάν σε

ὕδατα ὁ θεός· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβή-
θησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι· πλῆθος ἤ-
χους ὑδάτων· φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι·
γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ
τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ
ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη
καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ
αἱ ὁδοί σου· καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολ-
λοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται·
ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου· ἐν χει-
ρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών:· τρισάγιον
καὶ τὰ κατανυκτικά ἦχος β'
Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπανέστησάν μοι αἱ
ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ
μόνος χειμάζομαι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν·
ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα ὁδήγησόν με κύριε τῇ
μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με:·
Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον κύριε· καὶ
τὸν ὕζεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον·
καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι· καὶ τὸ πῦρ ἐ-
κεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω·
πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίστρεψόν με σῶσόν με:·
Ἐλέησόν με εἰ πενομένας· κἀγώ σοι κράζων·
ἥμαρτον σωτὴρ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας· διὰ τῆς

μετανοίας ἐξαλείψας ἐλεηθησόμεθα :: Δόξα

Ἐλεηθησόμεθα ὁ Θεός, ἐλεηθησόμεθα· ἐπὶ ἰδίοις ἁμαρ-
τήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημ-
μελήμασι βοῶ σοι· ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν
τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν
οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι· ἐλέησόν με ὁ
Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος :: Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με δεόμενον ἀντιλήψεως
καὶ βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέ-
ποιθεν ἡ ψυχή μου, ἐλεηθησόμεθα :: Κύριε ἐλέησον μ'

Μετανοίας ιε' καὶ εὐχὴ εἰς τὴν [illegible] [illegible] ::

Δέσποινα ἀγαθὴ καὶ πανευμενεστάτη·
τοῦ ἀγαθοῦ καὶ παναγάθου καὶ ὑπεραγάθου
Θεοῦ μῆτερ· ἔπιδε ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ ἀναξί-
ου καὶ ἀχρείου δούλου σου ἱλέῳ σου ὄμματι· καὶ κατὰ
τὸ πολὺ ἔλεος τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας,
ποίησον μετ' ἐμοῦ· καὶ παρίδε μου τὰ πλημ-
μελήματα· τά τε ἐν λόγῳ, τά τε ἐν ἔργῳ· τὰ
κατὰ πάσας τὰς αἰσθήσεις· ἑκούσιά τε καὶ ἀκούσια·
ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ὅλον με καινοποί-
ησον· ναὸν κατασκευάζουσα τοῦ παναγίου
καὶ ζωοποιοῦ καὶ ζωαρχικωτάτου πνεύματος, ὃ
κατῴκισε καὶ ἐπεσκίασεν ἐν τῇ παναχράντῳ νηδύϊ σου, ἡ τοῦ ὑψίστου δύναμις·

οὐ γὰρ εἶ βοηθὸς τῶν καταπονουμένων· προ-
στάτις τῶν κινδυνευόντων· σωτὴρ τῶν χειμα-
ζομένων· ἐπίκουρος καὶ ἀντιλήπτωρ τῶν πε-
ριστατουμένων· δώρησαι κατάνυξιν τῷ δού-
λῳ σου· γαλήνην λογισμῶν· κατάστασιν νοός· σω-
φρονισμὸν· μὴ τὴν τύχης· φρόνημα ταπει-
νόν· κατάστασιν ἁγιοπρεπῆ καὶ μὴ φαλιον·
ἦθος ἑαυτὸν καὶ κατεσταλμένον· σύμβολα
φαινόμενον τῆς ἔνδον ψυχικῆς ἀταραξίας καὶ
εἰρήνης, ἣν ὁ Χ(ριστό)ς ἡμῶν τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς
ἐχαρίσατο· ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις εἰς ναὸν
ἅγιόν σου, καὶ εἰς κατοικητήριον δόξης σου·
σταλαξάτω μου ὁ ὀφθαλμὸς πηγὰς δακρύων,
ἵνα ἀποπλύνῃς με τοῖς οἰκείοις δάκρυσι· καὶ
ἀποραντίζεις τοῖς νάμασι τῶν δακρύων μου· κα-
θαρθήσομαι τοῦ ῥύπου τῶν παθῶν· τὸ χει-
ρόγραφον ἀπάλειψον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων·
διασκέδασον τὰ νέφη τῆς ἀθυμίας μου· τῶν
λογισμῶν τὴν ὁμίχλην καὶ ταραχὴν· τῶν παθῶν
τὴν καταιγίδα καὶ θύελλαν, μακρὰν ποίησον
ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν ἀταραξίᾳ καὶ γαλήνῃ με δι-
αφύλαξον· πλάτυνον τὴν καρδίαν μου,
πλατισμῷ ψυχικῷ· εὔφρανον καὶ χαροποίη-
σόν με χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ, καὶ εὐφροσύνῃ διηνεκεῖ·

ὅπως τὰς εὐθείας ὁδοὺς τῶν ἐντολῶν τοῦ υἱοῦ σου·
εὐθυδρόμως δραμοῦμαι καὶ πορεύσωμαι ἀ-
καταγνώστως σου ὡς εἰδότι καὶ ἀπροσκόπως δια-
γωγῇ· δὸς δέ καὶ εὐχὴν ἐμοὶ καθαράν, τῷ ἀ-
χομένῳ πρὸς σέ, ἵνα ἀθολώτως μοι καὶ ἀρεμβά-
στως διαλογισμῷ, μελετῶ διηνεκῶς ἀχορέ-
στως ψυχῇ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ τῶν θείων γρα-
φῶν λόγια· καὶ ψάλλω σὺν ἐξομολογήσει καὶ
ἀγαλλιάσει καρδίας προσεύχομαι· εἰς δόξαν
καὶ τιμὴν καὶ μεγαλωσύνην τοῦ μονογενοῦς
σου υἱοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ πρέπει πᾶσα
δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις· νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:- μεσ

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ· καθ. ια

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε
τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· φθέγ-
ξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς· ὅσα ἠκού-
σαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά· καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
διηγήσαντο ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέ-
κνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλον-
τες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ·

καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε· καὶ ἀνέστη-
σε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ· καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰηλ·
ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν· τοῦ γνω-
ρίσαι αὐτὰ, τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· ὅπως ἂν γνῷ γε-
νεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι· ϗ ἀναστή-
σονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ, τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν· ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θν̄, τὴν ἐλπί-
δα αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ
θῦ· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·
ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πρες αὐτῶν, γενεὰ
σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα· γενεὰ,
ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς·
ϛ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θῦ τὸ πνᾶ αὐτῆς·
υἱοὶ Ἐφραὶμ, ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις·
ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· οὐκ ἐ-
φύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θῦ· καὶ ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ, οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι·
καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, ϗ τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς· ἐναν-
τίον τῶν πρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε· ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως· διέρρηξε
θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς· παρέ-
στησεν ὕδατα, ὡσεὶ ἀσκόν· καὶ ὡδήγησεν
αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας· ϗ ὅλην τὴν

νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός· διέρρηξε
πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς
ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ· καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ
ἐκ πέτρας· καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕ-
δατα· καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάν(ειν)
αὐτῷ· παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀ-
νύδρῳ· καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν· τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ
εἶπον· μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τρά-
πεζαν ἐν ἐρήμῳ; ἐπεὶ ἐπάταξε πέτρ(αν) ϛ
καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· καὶ χείμαρροι κατε-
κλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι;
ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ; δι-
ὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο· καὶ πῦρ
ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ· καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ· οὐδὲ ἤλ-
πισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο
νεφέλαις ὑπεράνωθεν· καὶ θύρας οὐρανοῦ
ἀνέῳξε· καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν·
ϛ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς· ἄρτον ἀγγέλων
ἔφαγεν ἄνθρωπος· ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐ- +
τοῖς εἰς πλησμονήν· ἀπῆρε νότον ἐξ λ
οὐρανοῦ· καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα

Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοῖς ὡσεὶ χοῦν σάρκας· καὶ
ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά·
Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν· καὶ ἔφα-
γον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα· καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ
ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν·
Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ ὀργὴ τοῦ θ(εο)ῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέ-
κτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν· καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰ(σρα)ὴλ συνεπόδισεν· ἐν πᾶ-
σι τούτοις ἥμαρτον ἔτι· καὶ οὐκ ἐπίστευσαν
ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· καὶ ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς· ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε
ἐξεζήτουν αὐτόν· καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθρι-
ζον πρὸς τὸν θ(εό)ν· καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θ(εὸ)ς
βοηθὸς αὐτῶν ἐστι· καὶ ὁ θ(εὸ)ς ὁ ὕψιστος, λυτρωτὴς
αὐτῶν ἐστι· καὶ ἠγάπησαν αὐτόν, ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν, ἐψεύσαντο αὐτῷ·
Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν, οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ· οὐ-
δὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ
ἐστὶν οἰκτίρμων· καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀ-

τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει
πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη, ὅτι σάρξ ζ
εἰσί· πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέ-
φον· ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ς
ἀπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ
Ἰσραὴλ παρώξυναν· οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ γ
ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος·
Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέ-
ρατα αὐτοῦ, ἐν πεδίῳ Τάνεως· καὶ μετέστρεψεν
εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ὀμβρήματα
αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν· ἐξαπέστειλεν αὐτοῖς
κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτρα-
χον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς· καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσί-
βῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν· καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν,
τῇ ἀκρίδι· ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον
αὐτῶν· καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν, ἐν τῇ πάχνῃ·
Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ
τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν, τῷ πυρί· ἐξαπέστειλεν
εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμόν, καὶ ὀργήν, καὶ
θλῖψιν, ἀποστολὴν δι᾽ ἀγγέλων πονηρῶν· ὁδο-
ποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· οὐκ ἐφείσατο ἀ-
πὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
εἰς θάνατον συνέκλεισε· καὶ ἐπάταξε πᾶν πρω-

τότοκον ἐν γῆ αἰγύπτω· ἀπαρχὴν πόνου
αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι χάμ· καὶ ἀπῆρεν ὡς
πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς,
ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμω· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν, ἐκάλυψε θάλασσα· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς,
εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς, ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασιν αὐτῶν, τὰς φυλὰς τοῦ ἰηλ· καὶ ἐπείρασαν
καὶ παρεπίκραναν τὸν θν τὸν ὕψιστον· καὶ τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ, οὐκ ἐφυλάξαντο· καὶ ἀπέστρεψαν
καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πρες αὐτῶν μετεστράφη-
σαν εἰς τόξον στρεβλόν· καὶ παρώργισαν αὐτόν,
ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν· καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, πα-
ρεζήλωσαν αὐτόν· ἤκουσεν ὁ θς καὶ ὑπερεῖδε
καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν ἰηλ· καὶ ἀπώσατο τὴν σκ-
ηνὴν σηλώμ· σκήνωμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀν-
θρώποις· καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν· καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν·
Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε· τοὺς νεανίσκους
αὐτῶν, κατέφαγε πῦρ· καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν,

οὐκ ἐπενθήθησαν· οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν, οὐ κλαυθήσονται·
Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κ(ύριο)ς· ὡς δυνατὸς καὶ κε-
κραιπαληκὼς ἐξ οἴνου· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ· καὶ τὴν φυλὴν Ἐ-
φραὶμ, οὐκ ἐξελέξατο· καὶ ἐξελέξατο τὴν φυ-
λὴν Ἰούδα· τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, ὃ ἠγάπησε· καὶ ᾠ-
κοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος, τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐ-
ξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· καὶ ἀνέλαβεν αὐ-
τὸν, ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων· ἐξόπισθεν
τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν· ποιμαίνειν Ἰα-
κὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· καὶ Ἰσ(ραή)λ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ· καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς
καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν
αὐτοῦ, ὡδήγησεν αὐτούς:

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ οη

Ὁ θ(εό)ς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ἐ-
μίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς
ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν
δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων· ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς

γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς
κύκλῳ ἡμῶν· ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος·
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου· ἔκχεον τὴν ὀρ-
γήν σου, ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε· καὶ ἐπὶ βα-
σιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ὅτι
κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ, ἠρή-
μωσαν· μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου
Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡ-
μῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός
σου Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· μήποτε εἴπωσι
τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν·
Ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυ-
μένου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν
πεπεδημένων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βρα-
χίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων·
Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν
κόλπον αὐτῶν· τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν
σε Κύριε· ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς
σου· ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου:·

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ~~τῶν [illegible] ψαλ ... Ἀσάφ~~
ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσάφ ψαλμὸς
ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου:·

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες· ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρό- οθ
βατον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ,
ἐμφάνηθι· ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὴν καὶ
Μανασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα·
κε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προ-
σευχὴν τῶν δούλων σου· ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύ-
-ων· καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς, ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ· ἔ-
θου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· καὶ οἱ ἐ-
χθροὶ ἡμῶν, ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς· κε ὁ θεὸς τῶν δυ-
νάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρό-
σωπόν σου καὶ σωθησόμεθα· ἄμπελον ἐξ Αἰγύ-
πτου μετῆρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας
αὐτήν· ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ κατε-
φύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν·
ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς· καὶ αἱ ἀναδενδράδες
αὐτῆς, τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ· ἐξέτεινε τὰ κλήματα
αὐτῆς, ἕως θαλάσσης· καὶ ἕως ποταμῶν τὰς πα-
ραφυάδας αὐτῆς· ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγ-
μὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ πα-
ραπορευόμενοι τὴν ὁδόν· ἐλυμήνατο αὐτὴν
ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο
αὐτήν· ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δή·

ϗ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄ-
μπελον ταύτην· καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύ-
τευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταιώ-
σας σεαυτῷ· ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμ-
μένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπο-
λοῦνται· γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾿ ἄνδρα δεξιᾶς
σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ· καὶ
οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄ-
νομά σου ἐπικαλεσόμεθα· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
μεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρό-
σωπόν σου καὶ σωθησόμεθα:· Εἰς τὸ τέλος π
ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ:·

π Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε
τῷ Θεῷ Ἰακώβ· λάβετε ψαλμόν, καὶ δότε τύμ-
πανον· ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι· ἐν εὐσήμῳ
ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν· ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραήλ ἐστι
καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ· μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ
ἔθετο αὐτό· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν· ἀπέστησεν ἀπ᾿
ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ἐν τῷ
κοφίνῳ ἐδούλευσαν· ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με,
καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύ-
φῳ καταιγίδος· ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀν-

τιλογίας· ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύ
ρομαί σοι· ἰσραήλ, ἐὰν ἀκούσῃς μου· οὐκ ἔσται
ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος· οὐδὲ προσκυνήσεις
θεῷ ἀλλοτρίῳ· ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἀνα
γαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα
σου καὶ πληρώσω αὐτό· καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ
λαός μου τῆς φωνῆς μου· καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχε
μοι· καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς, κατὰ τὰ ἐ
πιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πο
ρεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου· ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου
εἰ ἐπορεύθη· ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσα· καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας
αὐτοὺς, ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου· οἱ ἐ
χθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ· καὶ ἔσται ὁ καιρὸς
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ
στέατος πυροῦ· καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρ δο
τασεν αὐτούς:· ψαλμὸς τῷ ἀσάφ:· πα
Ο θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς
διακρινεῖ· ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν· καὶ
πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε· κρί
νατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν· ταπεινὸν καὶ πέ
νητα δικαιώσατε· ἐξέλεσθε πένητα καὶ
πτωχόν· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε

αὐτόν· οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει
διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα
τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ
υἱοὶ ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀπο-
θνήσκετε· καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε·
ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακλη-
ρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν:

ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ:

πβ Ὁ θεός, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· μὴ σιγήσῃς μηδὲ
καταπραΰνῃς ὁ θεός· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε, ἦραν κεφαλήν·
καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργάσαντο
γνώμην· καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς
ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι·
ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο· τὰ σκηνώματα
τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται· Μωὰβ καὶ
οἱ Ἀγαρηνοί· Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ· ἀλλό-
φυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον· καὶ
γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν·
ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ· ποίη-
σον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ· ὡς τῷ
Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισῶν· ἐξολοθρεύ-

θησαν ἐν ἀενδώρ· ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος
τῇ γῇ· θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, ὡς τὸν ὠρὴβ
καὶ ζὴβ· καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ πάντας τοὺς
ἄρχοντας αὐτῶν· οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν
ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ· ὁ θεός μου, θοῦ αὐτοὺς,
ὡς τροχόν· ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέ-
μου· ὡς πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν· ὡσεὶ
φλὸξ ἣ κατακαύσαι ὄρη· οὕτως καταδιώξεις
αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
συνταράξεις αὐτούς· πλήρωσον τὰ πρόσωπα
αὐτῶν, ἀτιμίας· καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου
κύριε· αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπ-
λέσθωσαν· καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι κύριε·
σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν: Εἰς τέλος
ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός·
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνά- πγ
μεων· ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς
τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ
μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα· καὶ γὰρ στρου-
θίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν· καὶ τρυγὼν νοσσι-
ὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυ-
σιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων· ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ θεός μου· μακάριοι οἱ κατοικοῦντες

ἐν τῷ οἴκῳ σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέ-
σουσί σε· μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος· εἰς
τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει
ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών·
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευ-
χῆς μου· ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ· ὑπερασπιστὰ
ἡμῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσω-
πον τοῦ χριστοῦ σου· ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξά-
μην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου
μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτω-
λῶν· ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ, κύριος ὁ θεός
χάριν καὶ δόξαν δώσει· κύριος οὐ στερήσει τὰ
ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ· κύριε
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπί-
ζων ἐπὶ σέ·: Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός:·
πδ Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου· ἀπέστρεψας τὴν
αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ· ἀφῆκας τὰς ἀνο-
μίας τοῦ λαοῦ σου· ἐκάλυψας πάσας τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν· κατέπαυσας πᾶσαν
τὴν ὀργήν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ

μου σου· ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θ(εὸ)ς τῶν σωτηρίων ἡμῶν·
καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν· μὴ
εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν
ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ὁ θ(εὸ)ς σὺ ἐπιστρέ-
ψας ζωώσεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου εὐφραν-
θήσεται ἐπὶ σοί· δεῖξον ἡμῖν κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου·
καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν· ἀκούσομαι τί λα-
λήσει ἐν ἐμοὶ κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν·
πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν, τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἔλεος
συνήντησαν· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφί-
λησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε· καὶ δι-
καιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε· καὶ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς δώσει
χρηστότητα· καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν
αὐτῆς· δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύ-
σεται· καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ::

τρισάγ(ιον) κα(ὶ) κατανυκτικὰ ἦχος γ'

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ ψυχή μου μετανόησον· χοῦς ἐν
τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ· πταίσματα οὐ λυτροῦται· βόη-
σον Χ(ριστ)ῷ τῷ θ(ε)ῷ· καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρὶν κα-
ταδικάσῃς με, ἐλέησόν με::
Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν·

ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν· ἀλ-
βε κατανοοῦ τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον
κ(υρί)ω· καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε ἐλέησόν με :+
Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις κ(ύρι)ε·
δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ θ(εό)ς καὶ σῶσόν με :-
Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς ἄνευ κατηγόρων ἐ-
λέγχομαι· ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ
βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται· καὶ τὰ ἔρ-
γα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν
οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ μέλλει δρα-
μᾶσθαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα· ὁ θ(εὸ)ς ἱλάσθητί μοι
καὶ σῶσόν με :- καὶ νῦν θ(εοτοκίον)
Θεομακάριστε μῆτερ ἀνύμφευτε· τὴν ἀσθενοῦσάν
μου ψυχὴν θεράπευσον· ὅτι συνεχῶς πολλοῖς τοῖς
πταίσμασιν· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι ἐν στεναγμῷ τῆς
καρδίας· δέξαι με πανάχραντε τὸν πολλὰ
ἁμαρτήσαντα· ἵνα ἐν παρρησίᾳ κραυγάζω σοι·
χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :- κ(ύρι)ε ἐλέ(ησον) μ(ετὰ) τὴν ϛ´ κάθ(ισμα)
Εὔσπλαγχνε κ(ύρι)ε μου, υἱὲ τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ διὰ τὴν τῶν
ἀν(θρώπ)ων σ(ωτη)ρίαν, ἄν(θρωπ)ος γενέσθαι καταδεξάμενος·
καὶ μυρία παθεῖν ἀναδεξάμενος, ἐλέησόν με
διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνά-
ξιον δοῦλον σου· καὶ τῶν τῆς ἀτιμίας με παθῶν
ἐλευθέρωσον τοῖς σοῖς τιμίοις παθήμασιν·

ἐμαστίχθης ὑπὲρ ἡμῶν, ἴασαί με τὸν μαστιχθέντα
δεινῶς ὑπὸ τῶν ψυχοφθόρων δαιμόνων· πολύ μοι Γρα λης
τὸ ἄλγος· οἱ μώλωπές μου προσώζεσαν· ἐνε-
πτύσθης, λύτρωσαί με τῶν δαιμονικῶν ἐμπαιγ-
μῶν, ὧν ἐπλήσθην ἐξ ἀφροσύνης μου· ἐγυμνώ-
θης, ἀπογύμνωσόν με πάσης ἀδήμονος αἰσχύνης,
ἣν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξ ἀλογίας ἐνέδυσα· πορφύραν
ἐνδέδυσαι χλευαζόμενος, ἔργων δόξης πορφύρας
με καταχόσμησον, καὶ τοῦ σοῦ νυμφῶνος ἀνά-
δειξον ἄξιον· ὑψώθης ἀπὸ γῆς, ἕλκυσόν με πρὸς
ἑαυτὸν ὑψηλότερον θέμενος, ἁπάσης γεηρᾶς
προσπαθείας καὶ σχέσεως· προσηλώθης
σταυρῷ, τὰς σάρκας μου καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
βου σου· καὶ σταύρωσόν με τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν κόσμον
ἐμοί· στέφανον περιετέθης ἀκάνθινον, στε-
φάνωσόν με τῷ κατὰ τοὺς σοὺς νόμους τραχυ-
πολιτεύματι· καὶ πρός σε λέγειν ἀποδρηνάσως
ἀξίωσον, ὁδοὺς σκληρὰς ἐγὼ διὰ τοὺς λόγους ἐφύ-
λαξα τῶν χειλέων σου· κάλαμός σοι δέδοται πε-
ρὶ τὴν δεξιὰν, στηριγμοῦ βακτηρίαν καὶ παρακλήσεως
δίδου μοι, καὶ δυνάμεως ῥάβδον κατακυρια-
τικὴν τῶν ἐχθρῶν· ὄξους ἐγεύσω μετὰ χολῆς, ἐνί-
σχυσόν με δριάτειν καὶ πικραίνειν τὴν αἴσθησιν,
καὶ τῶν τῆς παρούσης ἡδέων ὑπερορᾶν· λόγχῃ

τρώσας σου τὴν πλάνην, τῷ θείῳ σου ἔρωτι τρῶ-
σον μου τὴν ψυχήν, καὶ σοὶ βοᾶν εὐδόκησον αὐτὴν ἀ-
ληθιζούσαν, τετρωμένην τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. Ὁ
ποταμὸν ἐξέχεας αἵματός σου πάντη τῷ κόσμῳ
καθάρσιον, δακρύων χύσιν παράσχου μοι,
πρὸς κάθαρσιν τῶν ἐμῶν λογισμῶν, καὶ τὰς ἀ-
νομίας μου πάσας ἐξάλειψον. Ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν
μοουμένην εἰσελθεῖν τὴν κραταιὰν δεξιὰν ἀεὶ
+ ἐπισημειωσάμενος τεκ τοῦ αἵματός σου σφραγισάμενος, καὶ ὅλον με
κατασφαλισάμενος, ἄθικτον καὶ πάντη ἀπρό-
σιτον, ἀπεργάσαι τῷ ὀλοθρευτῇ. Καὶ καθοπλί-
σας τῷ σῷ ἀηττήτῳ σταυρῷ, πάντων σύ με πολεμίων
ὑπέρτερον ποίησον, δαιμονίου μεσημβρινοῦ,
καὶ τῶν ἄλλων ἀοράτων ὑπεναντίων ἐχθρῶν
καὶ ὁρατῶν. Σὺ γὰρ εἶ καὶ σωτήρ μου καὶ Θεός μου.
καὶ σοὶ τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὸν ὕμνον προσάγω
χρεωστικῶς, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ πα-
ναγίῳ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:

Κάθισμα ιβ΄. προσευχὴ τοῦ Δαυΐδ

πε΄ Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι πτω-
χὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· φύλαξον τὴν ψυχήν μου,
ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ· ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς
σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφραν-

τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
ψυχήν μου· ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ
πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε· ἐ-
νώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου· καὶ πρόσχες
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου·
Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε· καὶ οὐκ ἔστι κατὰ
τὰ ἔργα σου· πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας
ἥξουσι· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε·
καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σὺ· καὶ ποιῶν
θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς μόνος· ὁδήγησόν με κύριε ἐν
τῇ ὁδῷ σου· καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνο-
μά σου· ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου· καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα· ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ ἐρ-
ρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου· ὁ θεός,
παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμέ· καὶ συ-
ναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ
οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ σὺ κύριε ὁ
θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων· μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός· ἐπίβλεψον ἐπ᾽
ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παι- ρ
δί σου· καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν· καὶ ἰδέ-
τωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν,
ὅτι σὺ κε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με:·

πϛ Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς ϛ:·

Θεμέλιοι αὐτοῦ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀ-
γαπᾷ κς τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ· δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θυ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ
καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλό-
φυλοι καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗ-
τοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ· μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ
ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ· καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν ὁ ὕψιστος· κς διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν·
ϛ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ·
ὡς εὐφραινομένων πάντων ἐν σοί:· ᾠδὴ ψαλμοῦ

τοῖς υἱοῖς Κορὲ· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀπο-
κριθῆναι συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ:·

πζ Κύριε ὁ θς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ
προσευχή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου· ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου· καὶ ἡ ζωή
μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε· προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ
ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡ-

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ· ὧν
οὐκ ἐμνήσθης ἔτι· καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀ-
πώσθησαν· ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ·
Ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου· ἐπ' ἐμὲ ἐ-
πεστηρίχθη ὁ θυμός σου· καὶ πάντας τοὺς μετε-
ωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ· ἐμάκρυνας
τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγ-
μα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην·
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέ-
τασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· μὴ τοῖς νεκροῖς
ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονταί σοι; μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ
τάφῳ τὸ ἔλεός σου; καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπω-
λείᾳ; μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά
σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα· καὶ τὸ πρωῒ ἡ προ-
σευχή μου προφθάσει σε· ἱνατί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυ-
χήν μου· ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου·
Ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην· ἐπ'
ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ φοβερισμοί σου ἐξε-
τάραξάν με· ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην
τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα· ἐμάκρυνας

πη

ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον· καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας:· Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ ψαλμ.

πη' Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου· ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος
οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται
ἡ ἀλήθειά σου· διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς
μου· ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος
ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου· καὶ οἰκοδομήσω εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου· ἐξομολογήσονται
οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλή-
θειάν σου, ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων· ὅτι τίς ἐν νεφέλαις
ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ· ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ·
Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων· μέγας καὶ φοβε-
ρός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ· Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι· δυνατὸς εἶ
Κύριε· καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου· σὺ δεσπόζεις
τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυ-
μάτων αὐτῆς, σὺ καταπραΰνεις· σὺ ἐταπεί-
νωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον· ἐν
τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου, διεσκόρπισας
τοὺς ἐχθρούς σου· σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ
γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, σὺ
ἐθεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν

σὺ ἔκτισας· θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
κραταιωθήτω ἡ χείρ σου· ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου·
Δικαιοσύνη καὶ κρίμα, ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου·
Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· κύριε
ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται·
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται· ὅτι καύχημα
τῆς δυνάμεως αὐτῶν, σὺ εἶ· καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν· ὅτι τοῦ κυρίου
ἡ ἀντίληψις· καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν·
Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου· καὶ εἶπας
ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν· ὕψωσα ἐκλεκ
τὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου·
Ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ γὰρ χείρ μου
συναντιλήψεται αὐτῷ· καὶ ὁ βραχίων μου κα
τισχύσει αὐτόν· οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
υἱὸς ἀνομίας, οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν·
συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοὺς ἐχθροὺς αὐτ
τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι· καὶ ἡ ἀλή
θειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ· καὶ
θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐν ποταμοῖς

δεξιὰν αὐτοῦ· αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ μου εἶ σύ·
Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου· κἀγὼ πρω-
τότοκον θήσομαι αὐτόν· ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασι-
λεῦσι τῆς γῆς· εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ
ἔλεός μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·
θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ·
Ἐὰν ἐγκαταλείπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου·
καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν· ἐὰν τὰ δικαι-
ώματά μου βεβηλώσωσι· καὶ τὰς ἐντολάς μου
μὴ φυλάξωσιν· ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας
αὐτῶν· τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτῶν· οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ
μου· οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου·
καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ
ἀθετήσω· ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου· εἰ τῷ
Δαβὶδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα
μενεῖ· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον
μου· καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· σὺ δὲ
ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας· ἀνεβάλου τὸν χριστὸν
σου· κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου·
ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· κα

θεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθου τὰ
ὀχυρώματα αὐτοῦ, δειλίαν· διήρπαζον αὐτὸν
πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν· ἐγενήθη ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ· ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλι-
βόντων αὐτόν· εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ· ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαί-
ας αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πο-
λέμῳ· κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν·
Τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας·
Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ· κα-
τέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην· ἕως πότε ἀποστρέ-
φῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή
σου· μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται
θάνατον· ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
ᾅδου· ποῦ εἰσι τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμοσας
τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· μνήσθητι κύριε τοῦ
ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου· οὗ ὑπέσχον ἐν
τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν· οὗ ὠνείδισαν
οἱ ἐχθροί σου κύριε· οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα
τοῦ χριστοῦ σου· εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα δ
γένοιτο γένοιτο:: προσευχὴ μωυσῆ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ::
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πθ

52

πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν
γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον
εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἶπας, ἐπιστρέψα
τε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλ
μοῖς σου κύριε, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθές, ἥτις διῆλθε,
καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί· τὰ ἐξουδενώματα
αὐτῶν, ἔτη ἔσονται· τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη πα
ρέλθοι· τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι·
Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι· σκληρυνθείη καὶ ξηραν
θείη· ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου· καὶ ἐν τῷ
θυμῷ σου ἐταράχθημεν· ἔθου τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτις
μὸν τοῦ προσώπου σου· ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι
ἡμῶν ἐξέλιπον· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξέλιπον·
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι
τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομήκοντα ἔτη·
Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ
πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλ
θε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα·
Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου· καὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι· τὴν
δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι· καὶ τοὺς πε
πεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρε

φον κ(ύρι)ε ἕως πότε· καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς
δούλοις σου· ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐ-
λέους σου κ(ύρι)ε· καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφραν-
θημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφραν-
θημεν· ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς·
ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού-
λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου· καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κ(υρίο)υ τοῦ
θ(εο)ῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον
τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον:

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δα(υί)δ· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις:

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου· ἐν σκέπῃ
τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ αὐλισθήσεται· ἐρεῖ τῷ κ(υρί)ῳ
ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου·
ὁ θ(εό)ς μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ῥύ-
σεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν· καὶ ἀπὸ λόγου τα-
ραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπι-
σκιάσει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλ-
πιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ·
οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ· ἀπὸ βέ-
λους πετομένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος
ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ συμπτώ-
ματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ· πεσεῖται

ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς· καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν
σου πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς σου κατανοήσεις· καὶ ἀνταπόδο-
σιν ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ κε ἡ ἐλπίς μου·
τὸν ὕψιστον ἔθου καταφύγιόν σου· οὐ προσελεύ-
σεται πρὸς σὲ κακά· καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν
τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
ἐντελεῖται περὶ σοῦ· τοῦ διαφυλάξαι σε
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί
σε· μήποτε προσκόψεις πρὸς λίθον τὸν πό-
δα σου· ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ
καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα· ὅ-
τι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκε-
πάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου· κε-
κράξεται πρός με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ·
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτὸν
καὶ δοξάσω αὐτόν· μακρότητος ἡμερῶν
λο' ἐμπλήσω αὐτόν· καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου::

τρισάγιον τροπάρια κατανυκτικά ἦχος η'

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι κε· τὴν ἐν
ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρό-
πον τὴν πόρνην δέξαι κἀμὲ καὶ σῶσόν με::
Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς· ἐν-
θυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν

καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμόν· τὴν τοῦ
Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν· σῶσόν με
ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος:: ζ τ~ τῆ
Ἀναλόγισαι ψυχὴ πῶς παραστῶμεν τῷ κριτῇ· ἐν τῇ
ὥρᾳ τῇ φρικτῇ· τίθενται θρόνοι φοβεροί· ς̄
ἑκάστου αἱ πράξεις ἐλέγχονται· τότε ἐκεῖ
τῆς ἀδίκου πηγῆς· ἐκεῖ τὸ πῦρ δήμιος συμπα-
ρίσταται ὡς περάρια θάλασσα· οὐκ ἔχων κα-
τακαλύψαι πᾶσι μοι πάντα· βλέπε ψυχή μου
στέναξον πρὸ τοῦ τέλους:: δόξα
Τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν· καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν· συμ-
πλεκόμενος ὅμοιος τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς·
λογισμὸν καταψύξεως οὐ κέκτημαι· ἀλλ' οἰκτει-
ρον σῶτερ τὴν ταπείνωσίν μου· ἵνα κἀγὼ βοήσω
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἀπέγνωσμαι μόνον σῶσόν με
τὸν ἀνάξιον:: ς̄ καὶ νῦν θ(εοτοκίον)
Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι τῆς ἁμαρτίας τὴν ψυχήν
μου δέσποινα θεογεννήτορ ἀγαθή· ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὅριος καὶ κά-
θαρσις:: τὸ, κ(ύρι)ε ἐλέ(ησον), μ΄ μετ(ὰ) ιε΄ κ(αὶ) ἀπ(όλυσις)::
Κ(ύρι)ε ὁ Θ(εὸ)ς· ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ὁ μόνος
χρηστὸς καὶ συμπαθής· ὁ μόνος οἰκτίρμων καὶ ἐλε-
ήμων· ὁ πατὴρ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· τοῦ ὑπὸ Πον-
τίου Πιλάτου σταυρωθέντος· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρα

ἀναστάντος καὶ εἰσελθόντος εἰς τὴν ἑαυτοῦ καὶ
τὴν σήν· ἐλθέτω ἡ δύναμις τῆς μεγαλωσύνης
σου ὑπὲρ ἐμοὶ τῷ δούλῳ σου, καὶ ἐνδυνάμωσαί με
εἰς τὰς τρίβους τῶν ἐντολῶν σου· καὶ δέσποτα
φώτισόν μου τὰς διανοίας τὰ ὄμματα· καὶ πάν
τα τὰ μέλη τῷ σῷ θελήματι· καθάρισόν με
ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας· καὶ συντήρησόν με ἄ
σπιλον καὶ ἀμόλυντον, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀν
τικειμένου· καὶ χάρισαί μοι κατὰ τὴν χρηστό
τητά σου, τὰ σὰ νοεῖν, τὰ σὰ φρονεῖν, ἐν τοῖς
σοῖς ἀναστρέφεσθαι, μέχρις ἐσχάτης ἡμέρας
καὶ ὥρας καὶ ἀναπνοῆς· καὶ δέσποτα τῶν ἁπ
των κύριε ὃν ἐπικαλοῦμαι σε ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγώ, ὅπως
κατὰ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου ἔλεος, συντηρήσῃς μου
τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ τῆς πα
γίδος τοῦ διαβόλου· καὶ περάρε σκέπασόν με
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου τὸν σὸν δοῦλον· καὶ μὴ ἐγκαταλί
πῃς με ἵνα μὴ εἴπωσί μοι οἱ ἐχθροί μου, κατεπί
ομεν αὐτόν· ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε·
καὶ ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός· εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας :-

καθ ιγ ψαλμὸς ᾠδῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου:·

ϟα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ· καὶ ψάλλειν τῷ ὀ
νόματί σου ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου· καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα·

ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. ὅτι ηὔ-
φρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. ὡς ἐμεγαλύνθη
τὰ ἔργα σου κύριε. σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ δια-
λογισμοί σου. ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται. ς
ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον. καὶ διέκυψαν πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ὅπως ἂν ἐξο-
λοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. σὺ δὲ
ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε. ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε.
ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. καὶ διασκορπι-
σθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.
καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. καὶ ἐπεῖδεν
ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. καὶ ἐν τοῖς
ἐπανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονηρευομένοις. ἀκού-
σεται τὸ οὖς μου. δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. ἔτι πληθυνθήσονται ἐν
γήρει πίονι. καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγ-
γεῖλαι. ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἀδι-
κία ἐν αὐτῷ. εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου
ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ. αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

ϞΒ Ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύ-
σατο κ(ύριο)ς δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐ-
στερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
σὺ εἶ· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κ(ύρι)ε· ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρί-
ψεις αὐτῶν· ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν·
θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμα-
στὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κ(ύριο)ς· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κ(ύρι)ε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν:· Ψαλ(μὸς) τῷ Δα(βὶ)δ τετράδι σαββάτου:·

ϞΓ Θ(εὸ)ς ἐκδικήσεων κ(ύριο)ς· ὁ θ(εὸ)ς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιά-
σατο· ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπό-
δοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις· ἕως πότε ἁμαρτω-
λοὶ κ(ύρι)ε· ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται· φθέγ-
ξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν· λαλήσουσι πάν-
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· τὸν λαόν σου κ(ύρι)ε ἐ-
ταπείνωσαν· καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν·
Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν· καὶ προσήλυτον
ἐφόνευσαν· καὶ εἶπον, οὐκ ὄψεται κ(ύριο)ς· οὐδὲ
συνήσει ὁ θ(εὸ)ς τοῦ Ἰακώβ· σύνετε δὴ ἄφρονες
ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε· ὁ φυ-
τεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀ-
φθαλμόν, οὐχὶ κατανοεῖ; ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ

ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν; κύριος γινώσκει
τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε. καὶ ἐκ τοῦ νόμου
σου διδάξῃς αὐτόν. τοῦ πραῧναι αὐτὸν ἀφ᾿ ἡ-
μερῶν πονηρῶν. ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ
βόθρος. ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, οὐκ ἐγκαταλείψει.
Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν. καὶ ἐ-
χόμενοι αὐτῆς, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις. ἢ τίς
συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν. εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρὰ
βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον
σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου;
αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.
Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας. ὁ πλάσσων
κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. θηράσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δι-
καίου. καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται. καὶ ἐγέ-
νετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν. καὶ ὁ θεός μου, εἰς βο-
ηθὸν ἐλπίδος μου. καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν. καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ϟδ
ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός. Αἶνος ᾠδῆς τῷ
Δαυΐδ. ἀνεπίγραφος παρ᾿ Ἑβραίοις.

ϞΔ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κῶ· ἀλαλάξωμεν
τῷ θῷ τῷ σρι ἡμῶν· προφθάσωμεν τὸ πρόσω
πον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει· καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι θς μέγας κς· καὶ βα
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ὅτι ἐν τῇ χει
ρὶ αὐτοῦ, τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀ
ρέων αὐτοῦ εἰσίν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα,
καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἔπλασαν· δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ· καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυ
τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θς ἡμῶν·
ς ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα χειρὸς
αὐτοῦ· σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού
σητε; μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν με οἱ
πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔρ
γα μου· τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρ
δίᾳ· αὐτοὶ δέ, οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· ὡς ὤμο
σα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατά
παυσίν μου: αἶνος ᾠδῆς τῷ δαδ· ὅτε ὁ οἶκος
ϞΕ ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ'
ᾌσατε τῷ κῶ ᾆσμα καινόν· ᾄσατε τῷ κῷ πᾶσα ἡ
ἑβραί
οις:

ἡ γῆ· ᾄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ·
ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ὅτι μέ-
γας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς· ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν
ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ κύριος, τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε·
ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγι-
ωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ·
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας
καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προ-
σκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· σαλευθήτω
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ· εἴπατε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κα-
τώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι· εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί·
καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάν-
τα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύ-
λα τοῦ δρυμοῦ· ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται·
ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις·

ϟϛ Ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· εὐφρανθήτωσαν
νῆσοι πολλαί· νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ·
δικαιοσύνη καὶ κρίμα, κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται· καὶ φλο-
γιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἔφαναν αἱ ἀστρα-
παὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κ(υρίο)υ·
ἀπὸ προσώπου κ(υρίο)υ πάσης τῆς γῆς· ἀνήγγειλαν
οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἴδοσαν πάν-
τες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· αἰσχυνθήτωσαν πάν-
τες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς· οἱ ἐγκαυχώμενοι
ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάν-
τες ἄγγελοι αὐτοῦ· ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών·
Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας· ἕνεκεν
τῶν κριμάτων σου κ(ύρι)ε· ὅτι σὺ κ(ύριο)ς ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάν-
τας τοὺς θεούς· οἱ ἀγαπῶντες τὸν κ(ύριο)ν, μισεῖτε πονηρά·
Φυλάσσει κ(ύριο)ς τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς· φῶς ἀνέτειλε
τῷ δικαίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη·
Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κ(υρί)ῳ· καὶ ἐξομολογεῖ-
σθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ: ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ
ϟζ Ἄσατε τῷ κ(υρί)ῳ ᾆσμα καινόν· ὅτι θαυμαστὰ ἐποί-
ησεν ὁ κ(ύριο)ς· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ ὁ βρα-

χίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ· ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ· ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, τῷ Ἰακὼβ·
τῆς ἀληθείας αὐτοῦ, τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάν-
τα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· ᾄσατε καὶ ἀγαλλι-
ᾶσθε καὶ ψάλατε· ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ·
ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ· ἐν σάλπιγξιν
ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου· σαλευ-
θήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλ-
λιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι
ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι:· τῷ δαδ ψαλ
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ·
κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαούς· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί
σου τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι·
καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμα-
σας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν
Ἰακὼβ, σὺ ἐποίησας· ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·

ϗ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἅγιος
κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν: ψαλ(μὸς) τῷ δα(υΐ)δ· εἰς ἐξομολόγησ(ιν):
ϙθ Ἀλαλάξατε τῷ θ(ε)ῷ πᾶσα ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ κ(υρί)ῳ
ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν
ἀγαλλιάσει· γνῶτε, ὅτι κ(ύριο)ς αὐτός ἐστιν ὁ θ(εὸ)ς ἡ
μῶν· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς·
ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ·
Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ, ἐν ἐξομολογή
σει· εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις· ἐξομο
λογεῖσθε αὐτῷ· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὅτι χρη
στὸς κ(ύριο)ς· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἕως
γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ: τῷ δα(υΐ)δ ψαλ(μός)
ρ Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κ(ύρι)ε· ψαλῶ καὶ
συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με·
διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέ
σῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προετεθέμην πρὸ ὀφθαλ
μῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις, ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι
καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ
τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον· τὸν καταλα
λοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐ
ξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ ϗ ἀπλήστῳ
καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον· οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς· τοῦ συγκαθῆσθαι

τοῖς μετ᾽ ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ,
οὗτός μοι ἐλειτούργει· οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς
οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν
ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
μου· εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν δό(ξα)
ἀνομίαν:: τρισάγ(ιον) τροπάρ(ια) κ(α)τ(α)νυκτ(ικά) ἦχ(ος) πλ(άγιος)

Κριτοῦ καθεζομένου· καὶ ἀγγέλων ἑστώτων· σάλ-
πιγγος ἠχούσης· καὶ φλογὸς καιομένης· τί ποιήσεις
ψυχή μου ἀπαγομένη εἰς κρίσιν· τότε γὰρ τὰ δει-
νά σοι παρίστανται· τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλή-
ματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ κριτῇ, ὁ θεὸς ἱλά-
σθητί μοι καὶ σῶσόν με::

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα· τὰ δὲ ἐκεῖθεν αἰώ-
νια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον· καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν
κριτήν· καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν
ψυχὴ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος:: νῦν

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος ἁμαρτημάτων πολλ(ῶν)·
συλλῶμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ
ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ μου τῇ
ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὡς θεὸς ὁ τεχθεὶς ἐκ
παρθένου· διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳ-
δίαν, ἵνα δοξάζω σε::

59

λο'

Πάντες ἐν ἀγρυπνήσωμεν· καὶ Χ(ριστ)ῷ ὑπαντήσωμεν· μετὰ
πλήθους ἐλέου καὶ λαμπάδων φαεινῶν· ὅ-
πως τοῦ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῶν
θύρας ἔξω φθανόμενος, ἄπρακτα τῷ Θ(ε)ῷ
κεκράξεται ἐλέησόν με:· καὶ νῦν θ(εοτοκίον)
Μῆτερ Θ(εο)ῦ παναγία· τὸ τεῖχος τῶν χριστιανῶν· ἐ-
σαι λαόν σου συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτε-
νῶς· ἀντὶ τὰ πάθη τοῖς ἀνδρείοις καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς·
ἵνα βοῶ σοι χαῖρε ἀειπάρθενε:· τὸ, Κ(ύρι)ε ἐλέησον μ'
μετάνοιαι ιε' καὶ εὐχή· τοῦ μεγάλου Βασιλείου:
Εὐλογοῦμέν σε Κ(ύρι)ε τὸν μόνον μακρόθυμον καὶ
ἀνεξίκακον· τὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ
ὥραν, μακροθυμοῦντα πλημμελοῦντι μοι·
καὶ δόντα ἐξουσίαν πᾶσιν ἡμῖν μετανοίας·
διὰ γὰρ τοῦτο σοὶ πᾶς κἂν ἔχη ἡμῶν Κ(ύρι)ε, ἵνα
σε δοξολογῶμεν τὸν οἰκονομοῦντα τοῦ γένους
ἡμῶν τὴν σωτηρίαν· ποτὲ μὲν, διὰ φόβων· πο-
τὲ δέ, διὰ παραινέσεων· ὕστερον δέ, διὰ τῆς
παρουσίας τοῦ υἱοῦ σου ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς·
σὺ γὰρ ἔπλασας ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς· σὺ εἶ
ὁ Θ(εὸ)ς ἡμῶν· ἔγνωμεν Κ(ύρι)ε, οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἐπὶ σοῦ
φθέγξασθαι, διότι σφόδρα ἁμαρτωλὸς τυγ-
χάνω· ἀχάριστός σοι, ὅτι μου ἐμακροθύμη-
σας τοῖς παραπτώμασι, καὶ ἕως τοῦ νῦν ἀτιμο

ρητὸν με εἰάσας· ἀλλὰ μὴ κε ἄξιος εἰμὶ πολλὰ
παθεῖν, καὶ ἀπορριφῆναι ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου· ἡ δὲ ἀνεξικακός σου φιλανθρωπία, ἐμακρο
θύμησεν ἐπ' ἐμοὶ ἀχαριστῶ σοι, καὶ μὴ ἐν τῷ
χρόνῳ αὐτάρκης πρὸς δοξολογίαν, τῆς σῆς ἀνε
ξικακίας· ἐλέησόν με κε· κράτησόν μου
τῆς ψυχῆς· καὶ χειραγώγησον αὐτὴν τὸ λοιπὸν τῆς
ζωῆς μου εἰς τὸ θέλημά σου· καὶ κυβέρνησον ὡς
γινώσκει ἡ εὐσπλαγχνία σου καὶ ἡ φιλανθρωπία σου·
μόνον παράσχου μοι σταγόνα τοῦ ἐλέους σου καὶ
τῆς φιλανθρωπίας σου, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν
σου· καὶ οὕτω με ἀπόλυσον ἐκ τοῦ σώματος τοῦ
ἀθλίου τούτου· πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις τῆς
παναγίου θκου· δυνάμει τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ·
προστασίαις καὶ ἱκεσίαις τῶν ἀγγέλων σου λειτουρ
γῶν καὶ ἀχράντων δυνάμεων· καὶ πάντων τῶν
ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων·
ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν::

καθ ιδ' προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ: ρα'

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ ἡ κραυ
γή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
θλίβομαι κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου·

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου· καὶ
τὰ ὀστᾶ μου, ὡσεὶ φρύγιον σῶν ἐφρύγησαν·
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία
μου· ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον
μου· ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη
τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου· ὡμοιώθην πε
λεκᾶνι ἐρημικῷ· ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ
ἐν οἰκοπέδῳ· ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς
στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος· ὅλην τὴν
ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐ
παινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον· ὅτι σπο
δὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον· καὶ τὸ πόμα μου
μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων· ἀπὸ προσώπου
τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας
κατέρραξάς με· αἱ ἡμέραι μου, ὡσεὶ σκιὰ ἐ
κλίθησαν· κἀγώ, ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην·
Σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις· καὶ τὸ μνημό
συνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· σὺ ἀναστὰς
οἰκτειρήσεις τὴν Σιών· ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆ
σαι αὐτήν· ὅτι ἥκει καιρός· ὅτι εὐδόκησαν
οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν
αὐτῆς οἰκτειρήσουσι· καὶ φοβηθήσονται
τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς τὴν δόξαν σου· ὅτι οἰκοδομήσει

κ(ύριο)ς τὴν Σιών· καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ·
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν·
καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν· Γραφήτω
αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος
αἰνέσει τὸν κ(ύριο)ν· ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου
αὐτοῦ· κ(ύριο)ς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε·
Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων·
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων· τοῦ
ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κ(υρίο)υ· καὶ τὴν αἴνεσιν
αὐτοῦ ἐν Ἰ(ερουσα)λήμ· ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ
τὸ αὐτό· καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κ(υρί)ῳ·
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγό-
τητα τῶν ἡμερῶν μου, ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀ-
ναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γε-
νεῶν τὰ ἔτη σου· κατ' ἀρχὰς σὺ κ(ύρι)ε τὴν γῆν ἐ-
θεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ
ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσον-
ται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ· καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσιν· οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι·
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυν-
θήσεται:: ψαλμὸς τῷ Δα(βί)δ :: ρβ
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν· καὶ πάντα τὰ ἐντός μου

τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
κ(ύριο)ν, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδό-
σεις αὐτοῦ· τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου· τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου· τὸν
λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου· τὸν στε-
φανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· τὸν ἐμπι-
πλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνα-
καινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου· ποιῶν
ἐλεημοσύνας ὁ κ(ύριο)ς· καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικου-
μένοις· ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ·
Τοῖς υἱοῖς Ἰσ(ραή)λ τὰ θελήματα αὐτοῦ· οἰκτίρμων καὶ ἐ-
λεήμων ὁ κ(ύριο)ς· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέ-
λος ὀργισθήσεται· οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ· οὐ
κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμῖν· οὐ
δὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν· ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἐκραταίωσε κ(ύριο)ς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς φοβουμέ-
νους αὐτόν· καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν· ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας
ἡμῶν· καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς· ᾤκτείρησε
κ(ύριο)ς τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν· ἐμνήσθη, ὅτι χοῦς ἐσμεν·
ἄν(θρωπ)ος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος
τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει· ὅτι πνεῦμα διῆλ-

θεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται
ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυ, ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος· καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν·
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ με-
μνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς·
κς Κς ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασι-
λεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· εὐλογεῖτε τὸν κν
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦν-
-τες τὸν λόγον αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λό-
-γων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν κν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
ζ Εὐλογεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν: Δο
Ψαλμὸς τῷ Δαδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως: ργ
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν· κε ὁ θεός μου ἐμεγαλύν-
θης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω· ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν
αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ο Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, πνεύματα· καὶ τοὺς λει-
τουργοὺς αὐτοῦ, πυρὸς φλόγα· ὁ θεμελιῶν τὴν
γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς

3

τὸ ἄμφιομα τοῦ αἰῶνος· ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ πε
ριβόλαιον αὐτῆς· ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται· ἀπὸ φωνῆς βρον
τῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ κα
ταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτοῖς· ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται· οὐδὲ ἐπι
στρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν· ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς
ἐν φάραγξιν· ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· προσ
δέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ τὰ πε
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πε
τρῶν δώσουσι φωνήν· ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώ
ων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθή
σεται ἡ γῆ· ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι·
γ καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον
ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀνθρώπου στηρίζει· χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου·
Αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας· ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται
αὐτῶν· ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις· πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς· ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο
νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ

δρυμοῦ· σκύμνοι ὠρυόμενοι, τοῦ ἁρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν· καὶ εἰς τὰς μάνδρας
αὐτῶν κοιτασθήσονται· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ
ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, ἕως ἑ-
σπέρας· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· πάν-
τα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
κτίσεως σου· αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύ-
χωρος· ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων· ἐκεῖ πλοῖα διαπο-
ρεύονται· δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτῷ· πάντα, πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς,
συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμ-
παντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέ-
ψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι· καὶ
εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν· ἐξαποστελεῖς
τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς· ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὁ ἐπιβλέ-
πων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν·
ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται· ᾄσω
τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι
λδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ· ἐκλίποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς·
καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυ-
χή μου τὸν κύριον:- ἀλληλούϊα:-
ρδ Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·
ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάν-
τα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνό-
ματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούν-
των τὸν κύριον· ζητήσατε τὸν κύριον, καὶ κραταιώθητε·
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός· μνήσ-
θητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρα-
τα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ·
σπέρμα Ἀβραάμ, δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ Ἰακώβ, ἐκ-
λεκτοὶ αὐτοῦ· αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ
τὰ κρίματα αὐτοῦ· ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα δια-
θήκης αὐτοῦ· λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·
ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ· καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ·
καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα· καὶ τῷ Ἰσραὴλ
εἰς διαθήκην αἰώνιον· λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν
Χαναάν· σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν· ἐν τῷ εἶ-
ναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς· ὀλιγοστοὺς καὶ παροί-
κους ἐν αὐτῇ· καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος· καὶ
ἐκ βασιλείας, εἰς λαὸν ἕτερον· οὐκ ἀφῆκεν

ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς· καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν
βασιλεῖς· μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου· καὶ ἐν τοῖς
προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε· καὶ ἐκάλεσε
λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτρι-
ψεν· ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἄνθρωπον·
Εἰς δοῦλον ἐπράθη ἰωσήφ· ἐταπείνωσαν ἐν
πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ· σίδηρον διῆλθεν ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ
λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς,
καὶ ἔλυσεν αὐτόν· ἄρχων λαοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·
Κατέστησεν αὐτὸν, κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ ἄρχον-
τα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ· τοῦ παιδεῦσαι τοὺς
ἄρχοντας αὐτοῦ, ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς πρεσβύτε-
ρους αὐτοῦ, σοφίσαι· καὶ εἰσῆλθεν ἰσραὴλ εἰς αἴγυ-
πτον· καὶ ἰακὼβ, παρῴκησεν ἐν γῇ χάμ· καὶ
ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα· καὶ ἐκραταί-
ωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· μετέστρε-
ψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ἐξαπέστει-
λε μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ· ἀαρὼν, ὃν ἐξελέ-
ξατο ἑαυτῷ· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημεί-
ων αὐτοῦ· καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ, ἐν γῇ χάμ·
Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπί-
κραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ· μετέστρεψε τὰ ὕδατα

αὐτῶν, εἰς αἷμα· καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν·
Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν, βατράχοις· ἐν τοῖς ταμείοις τῶν
βασιλείων αὐτῶν· εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ
σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· ἔθετο τὰς
βροχὰς αὐτῶν, χάλαζαν· πῦρ καταφλέγον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν,
καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον
ὁρίου αὐτῶν· εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς· καὶ βροῦχος,
οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν
τῆς γῆς αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν·
Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ· καὶ οὐκ ἦν
ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν· εὐφράνθη Αἴ-
γυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φό-
βος αὐτῶν, ἐπ᾿ αὐτοῖς· διεπέτασε νεφέλην εἰς
σκέπην αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς,
τὴν νύκτα· ᾔτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα·
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτοῖς· διέρρηξε πέ-
τραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί· ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ
ἁγίου αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἀγαλλιάσει· καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ· καὶ ἔδωκ

αὐτοῖς· χώρας ἐθνῶν· καὶ πόνους λαῶν κατεκλη-
ρονόμησαν· ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα
τα αὐτοῦ· καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν: Δό(ξα)

τρισάγ(ιον) προπάτ(ωρ) κατανυκτικὰ ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν· καὶ θρηνῶ μου τὰς
πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ
ἀθανάτῳ βασιλεῖ· ποίᾳ δὲ παρρησίᾳ ἀτενί-
σω τῷ κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ· εὔσπλαγχνε πάτερ· υἱὲ
μονογενές· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλέησόν με:

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος· εἰς τὸν τόπον ὃν
διέθου· ὅταν καθίσῃς ἐλεῆμον· ποιῆσαι δικαίαν
κρίσιν· μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα·
μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ
φεισάμενός μου ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με:

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπο-
λογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
δεσπότῃ οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς: Δό(ξα)

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργι-
σθῇς ἡμῖν σφόδρα· μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς
ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου·
καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα: καὶ νῦν θ(εοτοκίον)

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν εὐλο-

γη μέμνηθκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυ-
σθῶμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ σωτηρί-
α τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν:· **Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ´**
μετανοίας ιε´ καὶ ἡ εὐχή:·

Φιλάνθρωπε δέσποτα καὶ δημιουργὲ τῆς ὁρατῆς καὶ
ἀοράτου κτίσεως· ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁ-
μαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν·
ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ ἀνακλήσει τοῦ κατ᾽ εἰκόνα σου πε-
πλασμένου τὸ μέγα καὶ ἀπόρρητον τῆς σῆς ἐν-
ανθρωπήσεως ἐπιτελέσας μυστήριον· ὁ διὰ τὸ ἄθλι-
ον καὶ πρὸς ἁμαρτίαν ὀξύρροπον τοῦ βροτεί-
ου φυράματος, τὸ τῆς συμπαθείας ἡμῖν δω-
ρησάμενος φάρμακον, ἐπίβλεψον ἀνενδεῶς
ἐξ ὕψους ἁγίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἀθλιότητα· καὶ
δέξαι μου τὴν ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ προσφερομέ-
νην μοι δέησιν· καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν ἣν ἐκ νεότη-
τός μου καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως ἡ-
μάρτηκα, δι᾽ ἔργων ἢ λόγων ἢ ἐνθυμήσεων, πάρι-δε·
οἶδα μὲν γάρ, κύριέ μου κύριε, ὅτι πέρα συγγνώμης εἰσὶ
τὰ ἐμὰ πλημμελήματα· οὐ τῇ ποσότητι μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῇ ποιότητι· πλὴν οἶδα καὶ ὅσα ἂν ὦσι,
δύναται τὸ πέλαγος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἐξαλεῖψαι
αὐτά· διὰ γὰρ τοῦτο τὸ μακάριον ὁ ἀπαθὴς ὑπο-
μείνας πάθος, καὶ τὸν ζωηφόρον καὶ σωτήριον θάνατον.

+ ἐπὶ τῆς γῆς ὁ τὰ πάντα πληρῶν καταβέβηκε· διὰ τοῦτο

ταῦτα δὴ πρὸς μεσιτείαν κἀγὼ προβάλλομαι· τούτοις σε τὸν εὐδιάλλακτον δυσωπῆσαι θαρρῶν· μὴ οὖν μνησθῇς ἀνεξίκακε τὸ πλῆθος τῶν ἐμῶν ἀνομιῶν· ἀλλὰ ἀποσμήξας πάντα τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια καὶ ἐν ἀγνοίᾳ πταίσματα· καὶ ὅσα ἐν ἀμελείᾳ ἢ λήθῃ ἕως τοῦ νῦν ἐπλημμέλησα διὰ μετανοίας καὶ δακρύων ῥοῆς, κεκαθαρμένον με τῷ φρικτῷ σου παράστησον βήματι· καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου ὑπάκουσον τῆς εὐτελοῦς μου ταύτης δεήσεως· καὶ τὰς ἱερὰς αὐτῶν προσδεξάμενος ἱκεσίας, μὴ ἐκδελύξῃ με τὸν ἐναγῆ καὶ παμβέβηλον· μηδὲ ἀνέτοιμον ἐξάρῃς με τῶν ἐνθένδε καὶ ἄκαρπον· μηδὲ πόρρω με τοῦ σοῦ ἀπορρίψῃς προσώπου· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπιθυμίαν σαρκικήν, ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ· καὶ παράσχου μοι βοήθειαν, εἰς τὸ περιγενέσθαι τῶν κατ' ἐμοῦ μηχανημάτων τοῦ ἐχθροῦ· ἐπίβλεψον κ(ύρι)ε· εἰσάκουσον δέσποτα· σπλαγχνίσθητι ἅγιε· καὶ ῥῦσαί με ἐκ τῶν σκανδάλων τῶν τὴν ἁμαρτίαν ἀποτελούντων· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις μου, ἕνεκεν τοῦ φοβεροῦ καὶ ἁγίου ὀνόματός σου· ἕνεκεν τῶν ἀφάτων σου οἰκτιρμῶν, καὶ τῆς ἀπείρου χρηστότητος· καὶ σῶσόν με ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας· ὅτι

εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν:·

καθισμα ιε' ἀλληλούϊα

ρε' Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ·
μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν· καὶ ποιοῦντες
δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ· μνήσθητι ἡμῶν
κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκ
λεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κλη
ρονομίας σου· ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων
ἡμῶν· ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν· οἱ πατέρες ἡ
μῶν, ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου·
Οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου· καὶ
παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ· τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ
ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ· καὶ
ἔσωσεν αὐτούς, ἐκ χειρὸς μισούντων· καὶ ἐλυτρώ
σατο αὐτούς, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· ἐκάλυψεν ὕδωρ
τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελεί
φθη· καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ᾖσαν τὴν

αἴνεσιν αὐτοῦ· ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων
αὐτοῦ· οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπε
θύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπεί
ρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἴτημα αὐτῶν· ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς
τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ παρώργισαν + ἐν τῇ παρεμ + τὸν μωϋσῆν
βολῇ· τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου· ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ
κατέπιε δαθάν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συνα
γωγὴν ἀβειρών· καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συνα
γωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς·
ς ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ· καὶ προσεκύνησαν
τῷ γλυπτῷ· καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν αὐτοῦ,
ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον· καὶ ἐπε
λάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς· τοῦ ποι
ήσαντος μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ· θαυμάσια ἐν γῇ
χάμ· φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς· καὶ
εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ μωϋσῆς ὁ
ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ·
Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦ-
-σαι αὐτούς· καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν·
Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν· οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου·
Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπ' αὐτούς· τοῦ καταβα
λεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τοῦ καταβαλεῖν

τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορπί-
σαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις· καὶ ἐτελέσθησαν τῷ
βεελφεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· καὶ
παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις· καὶ ἔστη φινεὲς,
καὶ ἐξιλάσατο. καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,
ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕ-
δατος ἀντιλογίας· καὶ ἐκακώθη μωϋσῆς δι᾽ αὐ-
τούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ
διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· οὐκ ἐξωλόθρευ-
σαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς· καὶ ἐμίγησαν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐ-
δούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς
εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις· καὶ ἐ-
ξέχεαν αἷμα ἀθῷον· αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων,
ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς χαναάν· καὶ ἐφονοκτο-
νήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι· καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν· καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ παρέ-
δωκεν αὐτούς, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· καὶ ἐκυρίευσαν
αὐτῶν, οἱ μισοῦντες αὐτούς· καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς

οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· πλειστάκις ἐρρύσατο αὐτούς·
αὐτοὶ δὲ, παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν·
καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν·
καὶ εἶδε κ(ύριο)ς, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· ἐν τῷ αὐτὸν εἰ-
σακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη τῆς δι-
αθήκης αὐτοῦ· καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆ-
θος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς·
ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς·
σῶσον ἡμᾶς κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς,
ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου τῷ ἁγίῳ· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου·
εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς Ἰ(σρα)ήλ· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο:· λδ

ἀλληλούια :·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κ(υρί)ῳ, ὅτι χρηστός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ρϛ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι
ὑπὸ κ(υρίο)υ· οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· καὶ ἐκ
τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν· καὶ βορρᾶ· καὶ θαλάσσης· ἐπλανήθησαν ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου
οὐχ εὗρον· πεινῶντες καὶ διψῶντες· ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κ(ύριο)ν, ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν,
ἐρρύσατο αὐτούς· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐ-

θείαν· τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητη-
ρίου· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐ-
τοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν· καὶ ψυχὴν πεινῶσαν
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καθημένους ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου· πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ
καὶ σιδήρῳ· ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ
θεοῦ· καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν·
Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠ-
σθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ ἐκέκραξαν
πρὸς κύριον, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν
ἀναγκῶν αὐτῶν, ἔσωσεν αὐτούς· καὶ ἐξήγαγεν
αὐτοὺς, ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν· ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ,
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι συνέτριψε πύλας χαλ-
κᾶς· καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν· ἀν-
τελάβετο αὐτῶν, ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν·
Διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, ἐταπεινώθησαν·
Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν· καὶ ἤγγι-
σαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· καὶ ἐκέκραξαν
πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀ-
ναγκῶν αὐτῶν, ἔσωσεν αὐτούς· ἀπέστειλε
τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο

αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν· ἐξομολογη-
σάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ θυσάτωσαν
αὐτῷ, θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐξαγγειλάτωσαν
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· οἱ καταβαίνον-
τες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις· ποιοῦντες ἐρ-
γασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· αὐτοὶ εἴδοσαν τὰ ἔργα
κυρίου· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ· εἶπε,
καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος· καὶ ὑψώθη τὰ κύ-
ματα αὐτῆς· ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν·
καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ
αὐτῶν, ἐν κακοῖς ἐτήκετο· ἐταράχθησαν ἐ-
σαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων· καὶ πᾶσα ἡ σοφία
αὐτῶν κατεπόθη· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐ-
τῶν, ἐξήγαγεν αὐτούς· καὶ ἐπέταξε τῇ καται-
γίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν· καὶ ἐσίγησε τὰ κύματα
αὐτῆς· καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν· καὶ ὡ-
δήγησεν αὐτούς, ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν·
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
Ὑψωσάτωσαν αὐτόν, ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ· καὶ
ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων, αἰνεσάτωσαν αὐτόν·
Ἔθετο ποταμούς, εἰς ἔρημον· καὶ διεξόδους ∴

δάτων εἰς δίψαν· γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην
ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· ἔθετο
ἔρημον, εἰς λίμνας ὑδάτων· καὶ γῆν ἄνυδρον,
εἰς διεξόδους ὑδάτων· καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πει-
νῶντας· καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας·
κ καὶ ἔσπειραν ἀγρούς· καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας·
ς ἐποίησαν καρπὸν γενήματος· καὶ εὐλόγησεν
αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν, οὐκ ἐσμίκρυνε· καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκ-
κακώθησαν· ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
ε ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν· καὶ
ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ·
ς ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας· καὶ ἔθετο ὡς πρό-
βατα πατριάς· ὄψονται εὐθεῖς, καὶ εὐφρανθή-
δο σονται· καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα
αὐτῆς· τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα·
καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου· ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαδ·
ρζ Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία
μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου· ἐξεγέρ-
θητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ
κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε· ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅ-
τι μέγα ἐπάνωθεν τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου· καὶ ἕως
τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς

ἰουρανοὺς ὁ θεός· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου·
Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσον τῇ
δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ θεὸς ἐλάλησεν,
ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ σί-
κιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·
Ἐμός ἐστι γαλαάδ· καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐ-
φραΐμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· ἰούδας,
βασιλεύς μου· μωάβ, λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν· τίς ἀπάξει με
εἰς πόλιν περιοχῆς· ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως
τῆς ἰδουμαίας· οὐχὶ σύ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
καὶ οὐκ ἐξελεύσει ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν·
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου· ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς
ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν::

Εἰς τὸ τέλος τῷ δαυΐδ ψαλμός:: ρη'

Ὁ θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι
στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοί-
χθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ· καὶ
λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν
με δωρεάν· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν
με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην· καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ μῖσος, ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου·

Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν· καὶ διάβο-
λος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρίνεσθαι
αὐτόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος· καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν· γε-
νηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὀλίγαι· καὶ τὴν
ἐπισκοπὴν αὐτοῦ, λάβοι ἕτερος· γενηθή-
τωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀρφανοί· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
χήρα· σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβλη-
θήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν· ἐξε-
ρευνησάτω δανειστὴς πάντα τὰ ὑπάρχ(οντα)
αὐτοῦ· καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς
πόνους αὐτοῦ· μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀν-
τιλήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς
ὀρφανοῖς αὐτοῦ· γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ
εἰς ἐξολόθρευσιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἔναντι κυρίου· καὶ ἡ ἁμαρτία
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη· γενηθήτω-
σαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός· καὶ ἐξολοθρα-
θείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· ἀνθ' ὧν οὐκ
ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν
ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν· καὶ κατανενυγμέ-
νον τὴν καρδίαν τοῦ θανατῶσαι· καὶ ἠγάπησε

κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον· καὶ εἰσῆλθεν
ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον
ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον,
ὃ περιβάλλεται· καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντὸς
περιζώννυται· τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλ-
λόντων με παρὰ κυ· καὶ τῶν λαλούντων πο-
νηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου· καὶ σὺ κε κε ποίησον
μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν
τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ ἐγώ· καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντὸς
μου· ὡσεὶ σκιὰ, ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην·
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες· τὰ γόνατά μου ἠσθέ-
νησαν ἀπὸ νηστείας· καὶ ἡ σάρξ μου, ἠλλοιώθη
δι' ἔλαιον· κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσ-
άν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν· βοήθησόν μοι κε
ὁ θς μου· καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γνώ-
τωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη· καὶ σὺ κε ἐποίησας αὐτήν·
Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανι-
στάμενοί μοι, αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐ-
φρανθήσεται· ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές
με ἐντροπήν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλο-
ΐδα αἰσχύνην αὐτῶν· ἐξομολογήσομαι τῷ κῳ σφόδρα

ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος· τοῦ σῶ
δό(ξα) σαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου:
τρισά(γιον) τροπάρ(ια) κατ(α)νυκτικά ἦχος πλ(άγιος) δ':
Ἔχουσα ψυχή μου τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας· πρό
σελθε δακρύουσα ἐν στεναγμῷ κραυγάζουσα· τῷ
ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· ἐλευθέρωσόν με φι
λάνθρωπε· ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· συναρίθ
μησόν με τῇ πόρνῃ καὶ τῷ λῃστῇ καὶ τῷ τελώνῃ· καὶ
δώρησαί μοι ὁ θεὸς τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν· καὶ
Τοῦ τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα· σῶσόν με:
ȿ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα οὐκ ἐκτησάμην· ἀπορῶ
γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ
τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ· ὁ θεὸς σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος:
Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας·
καὶ τελώνου τὰ πταίσματα τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας,
φιλάνθρωπε κ(ύρι)ε καὶ ἐλέησόν με: δό(ξα)
Ὁ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξά
μενος κ(ύρι)ε· καὶ τελώνην δικαιώσας ἐκ βάθους στε
νάξαντα· κἀμὲ ἀπεγνωσμένον ἐξ ἔργων· οἰκ
τείρησον σωτήρ· καὶ σῶσόν με: καὶ νῦν θ(εοτοκίον)
Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, εἰς τὴν ταπείνωσίν μου ἐ
ȿ βλέπουσα τοῖς οἰκτιρμοῖς· ὡς ἀπερίσπαστον λαὸν,
σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη θ(εοτό)κε· ἐπιμεινον πρ(ὸς)

βάλοις με· ἵνα μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἱκετεύομεν τὸν ἀσπλαγ-
χνον καὶ εὐδιάλλακτον θεόν· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν
πάναγνε παρθένε·· τό, κ(ύρι)ε ἐλέησον μ΄ μετὰ ιεʹ, καὶ εὐχ(ή)
θ(εὸ)ς ὁ δίκαιος καὶ μόνος πολυέλεος· ὁ ἔχων ἀγαθότη-
τος πέλαγος καὶ φιλανθρωπίας, πρόσδεξαί μου τὴν δέ-
ησιν· καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ὥρᾳ ἐξομολόγησιν καὶ μετάνοιαν·
καὶ ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης τοῦ ἀντικειμένου
βουλῆς καὶ ἐνέδρας· ἵνα ἐν πάσῃ ὥρᾳ καθεκά-
στην προσφέρω σοι ὕμνον καὶ δοξολογίαν, εἰς
ἀσφάλειαν καὶ ὀχύρωμα ἐμοῦ καὶ ἀποτροπὴν τοῦ ἐ-
ναντίου· ναί, κ(ύρι)ε ὁ πάντας ἀν(θρώπ)ους θέλων σωθῆναι
καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος
τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ
ζῆν αὐτόν, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ δώρησαί
μοι λογισμὸν πάντοτε ταῖς ἰδίαις ἁμαρτίαις
προσέχειν, μετὰ αἰσθήσεως καὶ πόνου καρδίας,
ἵνα ἐν αὐταῖς ἀσχολούμενος καὶ τὰς ἀλλοτρίας
μὴ γινώσκων, κτήσωμαι τὸν φόβον σου τὸν ἅγιον·
δι' οὗ διώξομαι ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ· καὶ
λατρεύειν σοι ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ καὶ τε-
ταπεινωμένῃ· κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ υἱὲ τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος
ἄφελε τὴν ὑψηλοφροσύνην τὴν κενοδοξίαν
τὴν ὑπερηφανίαν ἀπ' ἐμοῦ τοῦ τάλανος· ἐξά-
λειψον τὸ χειρόγραφον τῶν πολλῶν καὶ αἰσχρῶν μου

πράξεων· καὶ οὕτως με ποίησον διανοεῖσθαι καὶ
ἄγειν ἑαυτόν, οἷος τῇ ἀληθείᾳ τυγχάνω. Δέσποτα
κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ μόνος ἀληθῶς ἐπιστάμενος τῆς ἀ-
θλίας ψυχῆς μου τὴν νόσον καὶ τὴν ταύτης θεραπείαν,
ἰάτρευσον αὐτήν, ἕνεκεν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους
σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου. ὅσον γὰρ ἐκ τῶν ἔργων
μου οἶδα, ὅτι οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθῆναι. οὔτε
ἔλαιον· οὔτε καταδέσμους· ἀλλὰ σὺ ὁ μὴ ἐλθὼν
καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετά-
νοιαν· ἐλέησόν με· οἰκτείρησόν με· συμπάθησόν με· καὶ ὁδή-
γησόν με εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν σου· ἵνα πορευόμενος ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου, δυνήσομαι ἐκφυγεῖν τὰ βέλη
τοῦ πονηροῦ· καὶ οὕτως σταθῆναι ἀκατακρίτως
ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· δοξάζων
καὶ ὑμνῶν σου, τὸ πανάγιον ὄνομα· τοῦ πατρὸς καὶ
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν:· καθ(ισμα) ις ψαλμὸς τῷ δαυίδ:·

ρθ Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ σιών·
καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου· μετὰ σοῦ
ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμ-
πρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου
ἐγέννησά σε· ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται·

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
βασιλεῖς. κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι. πληρώσει πτώματα.
συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. ἐκ χειμάρ-
ρου ἐν ὁδῷ πίεται. διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν:

ἀλληλούϊα ρι

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ἐν βου-
λῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου. ἐξε-
ζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. ἐ-
ξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ.
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος. τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν. μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ, ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. τοῦ δοῦ-
ναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. ἔργα χειρῶν αὐτοῦ,
ἀλήθεια καὶ κρίσις. πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πεποιημέ-
ναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. λύτρωσιν ἀπέστειλε
τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθή-
κην αὐτοῦ. ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. σύνεσις δὲ ἀγαθή, πᾶσι
τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ, μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. ἀλληλούϊα:

ρια Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ, θελήσει σφόδρα· δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ
σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται· δό
ξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιο
σύνη αὐτοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐξα
νέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος· χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεί
ρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ
ἐν κρίσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς
πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ,
ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ
φοβηθῇ· ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας
αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ· ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ
ὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, βρύξει καὶ τα
κήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται :·

Δό

ἀλληλούϊα :·

ριβ Αἰνεῖτε παῖδες κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου· εἴη
τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος· ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν,
αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου· ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη
ὁ κύριος· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ· τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·

ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν·
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν·
καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· τοῦ καθί
σαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων· μετὰ ἀρχόντων λα
οῦ αὐτοῦ· ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ· μητέ
ρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην:·

ἀλληλούϊα ριγ

Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου· οἴκου ἰακὼβ ἐκ λα
οῦ βαρβάρου· ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· ἰσραὴλ
ἐξουσία αὐτοῦ· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ
ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐ
σκίρτησαν ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προ
βάτων· τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες·
καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω·
Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοί,
ὡς ἀρνία προβάτων· ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἐ
σαλεύθη ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ·
Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν, εἰς λίμνας ὑδάτων·
καὶ τὴν ἀκρότομον, εἰς πηγὰς ὑδάτων· μὴ ἡμῖν
κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου, δὸς δόξαν·
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴ
πωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν,
ἐποίησε· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον

ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λα-
λήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται·
ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι,
καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ
ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατή-
σουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος Ἰσραήλ, ἤλπι-
σεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι·
Οἶκος Ἀαρών, ἤλπισεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπε-
ρασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον,
ἤλπισαν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι·
Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν
οἶκον Ἰσραήλ· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών· εὐλόγησε
τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν
μεγάλων· προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ,
τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ
οὐρανοῦ, τῷ κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε· οὐδὲ πάντες οἱ κα-
ταβαίνοντες εἰς ᾅδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εὐλο-
γήσομεν τὸν κύριον· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:·

ἀλλη λουΐα

ριδ Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δε-

ήσεώς μου· ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί· καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι· περιέσχον
με ὠδῖνες θανάτου· κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με·
θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον· καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλε-
σάμην· ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· ἐλεήμων ὁ κύριος
καὶ δίκαιος· καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ· φυλάσσων τὰ νή-
πια ὁ κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με· ἐπίστρεψον
ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέ-
τησέ σε· ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου·
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων· καὶ τοὺς πόδας
μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, λο
ἐν χώρᾳ ζώντων: ἀλληλούϊα

ρίε

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφόδρα· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου,
πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης· τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ πε-
ρὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι· ποτήριον
σωτηρίου λήψομαι· καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι·
Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος
τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ὦ κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός· ἐγὼ δοῦλος
σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας
τοὺς δεσμούς μου· σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐν ὀνό-
ματι κυρίου ἐπικαλέσομαι· Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου
ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ:

ἀλληλούϊα

ριϛ Αἰνεῖτε τὸν κ(ύριο)ν πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσατε αὐτὸν
πάντες οἱ λαοί· ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κ(υρίο)υ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα:· ἀλληλούϊα

ριζ Ἐξομολογεῖσθε τῷ κ(υρί)ῳ, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰ(σρα)ήλ, ὅτι ἀ-
γαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτω δὴ
οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κ(ύριο)ν, ὅτι
ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐκ θλί-
ψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κ(ύριο)ν· καὶ ἐπήκουσέ μου
εἰς πλατυσμόν· κ(ύριο)ς ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθή-
σομαι τί ποιήσει μοι ἄν(θρωπ)ος· κ(ύριο)ς ἐμοὶ βοηθός, κἀγὼ
ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου· ἀγαθὸν πεποιθέναι
ἐπὶ κ(ύριο)ν· ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄν(θρωπ)ον· ἀγαθὸν ἐλπί-
ζειν ἐπὶ κ(ύριο)ν· ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι· πάντα
τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κ(υρίο)υ ἠμυ-
νάμην αὐτούς· κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι κ(υρίο)υ ἠμυνάμην αὐτούς· ἐκύκλωσάν
με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς
πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ τῷ ὀνόματι κ(υρίο)υ ἠμυνάμην
αὐτούς· ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κ(ύριο)ς ἀντε-
λάβετό μου· ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κ(ύριο)ς· καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν· φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων·

Δεξιὰ κ(υρίο)υ, ἐποίησε δύναμιν· δεξιὰ κ(υρίο)υ, ὕψωσέ με·
Δεξιὰ κ(υρίο)υ, ἐποίησε δύναμιν· οὐκ ἀποθανοῦμαι,
ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κ(υρίο)υ· παι
δεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κ(ύριο)ς, τῷ δὲ θανάτῳ οὐ πα
ρέδωκέ με· ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης,
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς· ἐξομολογήσομαι τῷ κ(υρί)ῳ·
Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κ(υρίο)υ, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ·
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγέ
νου μοι εἰς σωτηρίαν· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω
νίας· παρὰ κ(υρίο)υ ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμα
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποί
ησεν ὁ κ(ύριο)ς· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ· ὦ κ(ύρι)ε, σῶσον δή· ὦ κ(ύρι)ε, εὐόδωσον δή·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ· εὐλογήκα
μεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κ(υρίο)υ· θ(εὸ)ς· κ(ύριο)ς· καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν
κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου· θ(εό)ς μου εἶ σύ, κ(αὶ) ἐξο
μολογήσομαί σοι· θ(εό)ς μου εἶ σύ, κ(αὶ) ὑψώσω σε· ἐξομο
λογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, κ(αὶ) ἐγένου μοι
εἰς σωτηρίαν· ἐξομολογεῖσθε τῷ κ(υρί)ῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:·

τρισά(γιον) τροπά(ρια) κατανυκτικά ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'

Ὁ μὴ ἀπαλλάξας κ(ύρι)ε, ἰδὲ τῶν ἐμῶν ταπείνωσιν

ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται· καὶ ἐξ
ἔργων ὧν ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει μοι σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι,
ὄμματι εὐσπλάγχνῳ κ(ύρι)ε· ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν καὶ
Ὡς τοῦ κριτοῦ παρόντος μεριμνῶν σῶσόν με:
ψυχή· καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννόου·
ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος·
διὸ φεῖσαί μου σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος:
Ὡς ἡ πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν·
καὶ ἀντὶ μύρου προσφέρω σοι ἐκ καρδίας τὰ δά-
κρυα· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με σωτήρ· καὶ
παράσχῃς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὕτη γὰρ κράζω σοι·
λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου:
Δόξα Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα ψυ-
χή μου γρηγόρησον· ἀνάπτουσα λαμπάδα σου·
ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε πρὸς
σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα, ἰδοὺ ὁ νυμφίος
σου. βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς καὶ μείνῃς
ἔξωθεν κρούουσα ὡς αἱ πέντε παρθένοι· ἀλλὰ
ἀγρύπνως καρτέρησον· ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ ἐν ἐλαί-
ῳ πίονι· καὶ δώσῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ:
Νῦν καὶ θ(εοτοκίον) Παναγία παρθένε μῆτερ Χριστοῦ· τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ
χαλεπὰ ἴασαι δέομαι· καὶ συγγνώμην παράσχου μοι
ὧν πολλῶν πταισμάτων ἀφρόνως ὧν ἔπραξα· τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μολύνας ὁ ἄθλιος· οἴμοι τί ποι-

-ησον ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἡνίκα οἱ ἄγγελοι τὴν ψυχήν
μου χωρίζωσι· τοῦ δυστήνου μου σώματος· τότε δέ
μοι γενοῦ βοήθειά μοι γενοῦ καὶ προστάτις μου πάναγνε·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου:· Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'
μετάνοιαι ιε' ϛ' ἡ ἀρχή· τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ:-
Ἴασαί με Κύριε καὶ ἰαθήσομαι· ὁ μόνος σοφὸς καὶ
εὔσπλαγχνος ἰατρός· ἱκετεύω τὴν σὴν ἀγαθο-
σύνην· ἴασαι τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου·
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας μου
ὅπως κατανοῶ σου τὴν οἰκονομίαν τὴν γινομέ-
νην εἰς ἐμὲ διαπαντός· καὶ ἐπειδὴ ἐμωράν-
θη ἡ καρδία μου καὶ ἡ διάνοιά μου· ἡ χάρις
σου τὸ ἅλας τῆς ἀληθείας ἀρτυσάτω αὐτήν·
καὶ πιερῶσαι τῷ προγνώστῃ τῷ ἐτάζοντι
καρδίας καὶ νεφρούς· μόνος γὰρ οἶδας ὅ-
πως ὥσπερ γῆ ἄνυδρος διψᾷ σε ἡ ψυχή μου καὶ
ποθεῖ σε ἡ καρδία μου· ὥσπερ οὖν διαπ-
αντὸς ἠλέησάς με, καὶ τὰ νῦν μὴ ὑπερίδῃς
τὴν δέησίν μου· ἰδοὺ γὰρ ὥσπερ αἰχμάλωτος
ἐστὶν ἡ διάνοιά μου, σὲ τὸν μόνον σωτῆρα ζητοῦ-
σα· τοιγαροῦν, πέμψον μοι τὴν χάριν σου τα-
χὺ ὅπως ἐλθεῖν εἰς τὴν βοήθειάν μου, ὅπως κορέ-
σει ἐν τὴν ἐμὴν πεῖναν· καὶ ποτίσει τὴν
ἐμὴν δίψαν· δός μοι Κύριε τὰ αἰτήματά μου·

καὶ στάζον ἐν τῇ καρδίᾳ μου, μίαν σταγόνα
τῆς χάριτός σου· καὶ ἀνάφθητω ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μου ἡ φλὸξ τῆς ἀγάπης σου· καὶ ὡς πῦρ
ἐν δρυμῷ καταφλέξον τοὺς ἐν τῇ διανοίᾳ μου
πονηροὺς λογισμούς· ναὶ Κύριε ὁ Θεός μου, δὸς
μοι πλουσίως καὶ ἀμέτρως ὡς Θεὸς ἄνω τὰ ἐ-
λέη σου· καὶ πληθυνόμενος ὡς ἀγαθὸς πατὴρ τὰ
σπλάγχνα σου ἄνοιξέ μοι· καὶ πλήρωσόν μου
τὴν διάνοιαν ἀπὸ τῆς χάριτός σου· καὶ ἐμπλή-
σον μου τὴν πενίαν, ἀπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος·
καὶ δώρησαί μοι φιλάνθρωπε τὸ αἴτημά μου τῷ
σῷ δούλῳ, ἱκετεύοντί σε ἐν ὀδύνῃ καρδίας·
σὺ γὰρ δέδωκάς μοι παρρησίαν τοῦ λαλεῖν
πρός σε, ὁ δεξάμενος καὶ ἐπαινέσας τὰ δύο
λεπτὰ τῆς χήρας, πρόσδεξαι καὶ τὴν δέησιν
τοῦ δούλου σου· καὶ δώρησαί μοι τὸ αἴτημά μου,
ἵνα ναὸς γένωμαι τῆς χάριτός σου· καὶ ἐν ἐμοὶ
οἰκήσει ~~τὸ πνεῦμά σου~~ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ
ὁδηγήσει με πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν σου,
ἵνα μὴ πλανηθεὶς ἀπόλωμαι· εἰσάκουσον
Κύριε τῆς δεήσεώς μου· ἀξίωσόν με κληθῆναι
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μετὰ πάντων τῶν ἐκλεκ-
τῶν σου· ἵνα διὰ παντὸς προσφέρω σοι δόξαν,
ὅτι τῶν ἐχθρῶν μου εἰσήκουσας καὶ ὠκτείρησάς με

καὶ οὐχ ὑπερεῖδες τὴν δέησίν μου τοῦ ἀκαθάρτου
καὶ ἄφρονος. βρύζον οὖν κ(ύρι)ε εἰς τὴν καρδίαν
μου φιλάνθρωπε ἀγαθὲ τὴν δρόσον τῆς χάριτός σου.
καὶ θρέψον αὐτῆς τὰ ἀγαθὰ γεννήματα, ἐν τῇ
θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. ὅπως φθάνηται
καὶ ποιεῖ τὰ ἀρεστά σοι καὶ προσφέρει
σοι καρπὸν δικαιοσύνης. περικοσμουμένη
αὐτὴν, τοῖς τῆς κατανύξεως ἄνθεσι, καὶ τῆς
ταπεινώσεως· τῆς τε ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς·
διότι αἱ ἀνομίαι μου μεγάλαι καὶ ἰσχυραὶ καὶ
θλίβουσί με. ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ, ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας
μου, ἵνα διαπαντὸς τὸ κάλλος σου ἐνοπτρί-
ζωμαι. ὁ θέμενος ὅριον τῇ θαλάσσῃ, θὲς ὅριον
τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως μὴ ἐκκλίνῃ δεξιὰ ἢ
ἀριστερὰ ἀπὸ τοῦ κάλλους σου. ὁ δοὺς ἐν ἐρήμῳ
λαῷ ἀπειθοῦντι ἐξ ἀντλήματι ὕδωρ, δός μοι
κατάνυξιν· καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δάκρυα, ἵνα
δακρύω ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὰς τῆς ζωῆς μου
ἡμέρας, μετὰ ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης
καὶ καρδίας καθαρᾶς. ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου
ἐνώπιόν σου κ(ύρι)ε. καὶ δώρησαί μοι ἐκ τοῦ πόρου τοῦ
ἁγίου σου, ἵνα σοι προσενέγκω δράματα κατα-
νύξεως. ἀνυμνῶν καὶ εὐλογῶν τὸ μεγαλοπρεπὲς

ὄνομά σου· τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγί(ου) πν(εύματο)ς,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

Κα(θισμα) ιζ' ἀλληλούια·:

ριη. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν
νόμῳ κ(υρίο)υ· μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν
αὐτόν· οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν· σὺ ἐνετείλω τὰς
ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα·
Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυ-
λάξασθαι τὰ δικαιώματά σου· τότε οὐ μὴ
αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας
τὰς ἐντολάς σου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐ-
θύτητι καρδίας· ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· τὰ δικαιώ-
ματά σου φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπῃς
ἕως σφόδρα· ἐν τίνι κατορθώσει νεώ-
τερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι
τοὺς λόγους σου· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά
σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου·
Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως
ἂν μὴ ἁμάρτω σοι· εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε, δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου· ἐν τοῖς χείλεσί μου,
ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου, ἐτέρφθην ὡς ἐ-
πὶ παντὶ πλούτῳ· ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀ-
δολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου· ἐν
τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσο-
μαι τῶν λόγων σου· ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου,
ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου· ἀπο-
κάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω
τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου· πάροικος
ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς
ἐντολάς σου· ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐ-
πιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· περί-
ελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι
τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα· καὶ γὰρ ἐκά-
θισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ
δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου·
Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι, καὶ
αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου·
Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κα-
τὰ τὸν λόγον σου· τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα,
καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου· ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν
με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου·

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίω-
σόν με ἐν τοῖς λόγοις σου· ὁδὸν ἀδικίας ἀπό-
στησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με·
Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην· τὰ κρίματά σου
οὐκ ἐπελαθόμην· ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρί-
οις σου κύριε, μή με καταισχύνῃς· ὁδὸν ἐντολῶν
σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν
μου· νομοθέτησόν μοι κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δι-
καιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·
Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου,
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι
αὐτὴν ἠθέλησα· κλῖνον τὴν καρδίαν μου
εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν·
Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν μα-
ταιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με· στῆσον
τῷ δούλῳ σου, τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου·
Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα,
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά· ἰδοὺ ἐπεθύμη-
σα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆ-
σόν με· καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε,
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου· καὶ ἀπο-
κριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι
ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου· καὶ μὴ περιέλῃς

ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,
ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. καὶ φυ-
λάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐπορευόμην
ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βα-
σιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην. καὶ ἐμελέτων ἐν
ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου,
ἃς ἠγάπησα. καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμα-
σί σου. μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου,
ᾧ με ἐπήλπισας. αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν
τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀ-
πὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. ἐμνήσθην
τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κε, καὶ παρεκλήθην.
Ἀθυμία κατέσχε με, ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκα-
ταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. ψαλτὰ ἦσάν
μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κε, καὶ ἐφύ-
λαξα τὸν νόμον σου. αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. μερίς μου εἶ
κε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐ-

λέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου· διελογισάμην
τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου
εἰς τὰ μαρτύριά σου· ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ
ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου·
Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι·
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην· με
σονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί
σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·
Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε
καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· τοῦ
ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά
σου δίδαξόν με· χρηστότητα ἐποίησας
μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου· χρη
στότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν
με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα·
Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα· χρηστὸς
εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου· ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ
ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρ
δίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου· ἐτυ
ρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον ἐμελέτησα· ἀγαθόν μοι ὅτι ἐτα
πείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματα
σου·

ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χι-
λιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Δ΄ στάσις α΄
Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς
σου· οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφραν-
θήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα·
Ἔγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου·
καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με· Γενηθήτω
δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου· ἐλθέτωσάν μοι
οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου
μελέτη μού ἐστιν· αἰσχυνθήτωσαν ὑπε-
ρήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
Ἐγὼ δέ, ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου·
Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γι-
νώσκοντες τὰ μαρτύριά σου· Γενηθήτω ἡ καρ-
δία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου,
ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ· ἐκλείπει εἰς τὸ σωτή-
ριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα·
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέ-
γοντες, πότε παρακαλέσεις με· ὅτι ἐγενή-
θην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου
οὐκ ἐπελαθόμην· πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέ-
ραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν

καταδιωκόντων με κρίσιν· διηγήσαντό μοι
παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος
σου κε· πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι· παρὰ
βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ,
οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου· κατὰ
τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρ-
τύρια τοῦ στόματός σου· εἰς τὸν αἰῶνα κε,
ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐνῷ· εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας
τὴν γῆν καὶ διαμένει τῇ διατάξει σου· δια-
μενεῖ ἡ ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά·
Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε
ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου· εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμά-
των σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με: με
Σός εἰμι ἐγώ· σῶσόν με· ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα· ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτω-
λοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆ-
κα· πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλα-
τεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα· ὡς ἠγάπησα
τὸν νόμον κε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού
ἐστιν· ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς
με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστι·

ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν·
ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντο-
λάς σου ἐξεζήτησα· ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς
ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω
τοὺς λόγους σου· ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ
ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με· ὡς
γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ
μέλι τῷ στόματί μου· ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου
συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν
ἀδικίας· λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου,
καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου· ὤμοσα καὶ ἔ-
στησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου· ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα
κε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου· τὰ ἑκούσια
τοῦ στόματός μου, εὐδόκησον δὴ κε, καὶ τὰ
κρίματά σου δίδαξόν με· ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς
χερσί σου διὰ παντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐ-
πελαθόμην· ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι,
καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην· ἐκλη-
ρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου ἐστίν· ἔκ-
κλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δι-
καιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν·

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λό-
γους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ
πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς
τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου,
καὶ ζῆσόν με. καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς
προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι,
καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διὰ
παντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀπο-
στατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι
ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας
ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς. διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου,
ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποί-
ησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς
με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου
εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου,
καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον
μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ
δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοῦλός σου
εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύ-
ριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διέ-

σκέδασαν τὸν νόμον σου. διὰ τοῦτο ἠγάπησα
τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.
Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρ
θούμην. πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξη
ρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. ἡ δήλωσις τῶν
λόγων σου, φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα.
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν: Δό(ξα) · στ(άσις) β΄
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ
κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
πᾶσα ἀνομία. λύτρωσαί με ἀπὸ συ
κοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
σου. τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀ
φθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου.
Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ
ἀλήθειαν σφόδρα. ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου,
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ

ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό· νεώτερος ἐγώ
εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά
σου οὐκ ἐπελαθόμην· ἡ δικαιοσύνη σου
δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ νόμος σου
ἀλήθεια· θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με·
αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου· δικαιοσύνη
τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με
καὶ ζήσομαι· ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου· ἐπάκουσόν μου κύριε· τὰ δικαιώματά
σου ἐκζητήσω· ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με·
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου· προέφθασα
ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα· εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα· προέφθασαν οἱ ὀφθαλ-
μοί μου πρὸς ὄρθρον· τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά
σου· τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε· κατὰ
τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με·
Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν·
Ἐγγὺς εἶ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια·
Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά· ἴδε τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με· ὅτι τοῦ νό-
μου σου οὐκ ἐπελαθόμην· κρῖνον τὴν
κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τῶν λόγων

σου ζῆσόν με· μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου, οὐκ ἐξεζήτησαν·
Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου
ζῆσόν με· πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ
θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐ-
ξέκλινα· εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξε-
τηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαν-
το· ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα
κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με· ἀρχὴ τῶν
λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάν-
τα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·
Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ
τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου·
Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑ-
ρίσκων σκῦλα πολλά· ἀδικίαν ἐμίσησα
καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα·
Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου· εἰρήνη πολλὴ
τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς σκάνδαλον· προσεδόκων τὸ
σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου καὶ
ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα· ἐφύλαξα
τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι

πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κ(ύρι)ε· ἐγγισά-
τω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κ(ύρι)ε· κατὰ τὸ λό-
γιόν σου συνέτισόν με· εἰσέλθοι τὸ ἀξί-
ωμά μου ἐνώπιόν σου κ(ύρι)ε· κατὰ τὸ λόγιον
σου ῥῦσαί με· ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη
μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώ-
ματά σου· φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λό-
για σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύ(νη)·
Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐν-
τολάς σου ᾑρετισάμην· ἐπεπόθησα τὸ σωτή-
ριόν σου κ(ύρι)ε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι·
Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει με· ἐπλανήθην
ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν
δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπε-
Δό(ξα) λαθόμην·: τρισά(γιον) τροπά(ρια) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'
Ἄφρονως ἀπὸ σοῦ μακρυνθεὶς ὑπεροικτίρ-
μων· ἀσώτως τὸν ἐμὸν ἐδαπάνησα βίον·
δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἑκά-
στοτε· ἀλλὰ δέξαι με ταῖς τῶν ἀγγέλων
πρεσβείαις ὑπερεύσπλαγχνε, ὡς πρὶν
τὸν ἄσωτον παῖδα· καὶ σῶσόν με δέομαι·:
Λῃσταῖς περιπεσὼν λογισμοῖς ἐσυλήθην·
τὸν νοῦν τραυματισθείς. τὴν ψυχὴν ἀμυ-

πίαις· καὶ κεῖμαι ἀμαρτίαις. Ἰησοῦ πολυέλεε. ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων
ταῖς τῆς μητρός σου πρεσβείαις σου τὸ ἔλεος
καὶ τὰ δεινὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα::

Ὅτε τῷ βήματι τῆς ἀδεκάστου σου καὶ θείας κρί-
σεως παραστησόμεθα· καὶ αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν ἐντρόμως παρίστανται· πῶς σοι ἐ-
πωφθήσομαι ὁ ἔχων τὰ ἀδικώτατα ἔργα
κατακρίσεως, καὶ πυρὸς ἄξια· ἀλλὰ
ταῖς τῶν ἀγγέλων πρεσβείαις, φεῖσαί μου
τότε καὶ σῶσόν με::

Τὴν ῥαθυμίαν σου ψυχὴ τάλαινα πόρρω πρὸ τῆς
ἐξόδου σου ἀποτίναξασα· ἐν μετανοίᾳ καὶ
κλαυθμῷ ἐντρόμως κραυγάζουσα, πρὸς
τὸν ἀνεξίκακον Ἰησοῦν καὶ φιλάνθρωπον· ἥμαρτόν σοι
δέσποτα· ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος, σῶσόν με· πρεσ-
βείαις τοῦ προδρόμου. ὁ μόνος ὑπάρχων ἀναμάρ-
τητος::

Ἐν ἀμελείᾳ μου τὸν βίον δαπανήσας ὅλον ἀνήλωσα·
καταμολύνας μου ψυχὴν καὶ σῶμα· καὶ λοιπὸν ἀ-
πέγνωσμαι καὶ δέομαι, μὴ ἐγκαταλίπῃς με
ἀπολέσθαι τὸν ἄθλιον· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου,
ἱλασμόν μοι κατάπεμψον· καὶ καθαρόν με
τὸν δοῦλόν σου. παρθένε ἁγνὴ εὐλογημένη::

τὸ κύριε ἐλέησον μ´ μετάνοιαι ιε´ καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ::

Φρικτῶς τρέμω καὶ δέδοικα, κύριέ μου Ἰησοῦ βασιλεῦ

ἀθάνατε, τὴν φοβερὰν ὥραν τοῦ θανάτου· ὅτι
ἀνέτιμος εἰμὶ ψυχῇ τε καὶ σώματι· ψυχῇ μέν,
ὅτι ἀνεξαγόρευτος ὑπὸ κενοδοξίας τυγχάνω καὶ
ἀσύγχώρητος· σώματι δέ, ὅτι αἰσχρός εἰμι καὶ
ῥυπαρὸς καὶ βέβηλος καὶ ἀκάθαρτος· καὶ σὺ μέν,
ὡς πανοικτίρμων καὶ πολυέλεος, μακροθυμεῖς
ὑπὲρ ἐμοί, καὶ οὐκ ἐκκόπτεις με ὡς τὴν συκῆν τὴν
ἄκαρπον· ἀλλὰ ἀναμένεις εἰς τὴν ἐμὴν μετάνοιαν·
ἐγὼ δέ, ὅσῳ τὸ χεῖρον προκόπτω καθεκάστην
προστίθεις ἀνομίας ἐπὶ ταῖς ἀνομίαις μου·
καὶ ἀποθνήσκων καθ᾽ ὥραν καὶ στιγμὴν καὶ λεπτὸν
τὸν τῆς ἀσελγείας θάνατον, τὸν πικρότατον
μιαινόμενός τε καὶ μολυνόμενος καὶ ψυχῇ καὶ
σώματι καινοῖς καὶ πράξεσι καὶ ἐννοίαις καὶ
ἐνθυμήσεσι καὶ φαντασίαις, ἡμεριναῖς τε
καὶ νυκτεριναῖς· τοῦτον ἐγὼ τὸν θάνατον
δέδοικα καὶ πτοοῦμαι ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς
ἅπαντας φόβους μου, πολλοὺς ὄντας καὶ μεγάλους,
καὶ ἑκάστου αὐτῶν δυναμένου, αὐτοκατάκρι-
τον παραστῆσαί με ἐνώπιόν σου· καὶ γὰρ πᾶν
εἶδος κακίας καὶ ἀνδρείας, ἐντόν τε καὶ σαρκι-
κὸν ἐπιτελέσας, ἐπ᾽ οὐδενὶ ὅλως ἐστέναξα·
ἦν τὸ στῆθος ἔτυψα, πεπωρωμένην ἔχων τὴν
καρδίαν· οὔτε μὴν κλῆσιν ἠρνησάμην. οὐχ ἁμα-

γρ. ἀεὶ ἐκτελέσας

μίαις· οὔτ' ἐξ εἰς σαρκός· οὐκ ἄλλο οὐδέν· οὐ μικρὸν
οὐ μεῖζον, ὧν οἱ μετανοοῦντες ἐπιδείκνυνται
ἀγαθῶν δι' ἐπραξάμην· διὰ τοῦτο δειλιῶ καὶ
τρέμω· καὶ τὰ σπλάγχνα σπαράσσομαι· καὶ τὴν καρ-
δίαν φλέγομαι· καὶ ξηραίνομαι τὸν ἐγκέφαλον·
καὶ κατατήκεταί μου ἡ σάρξ· καὶ δαπανᾶται ταῖς
θλίψεσιν ἡ ψυχή μου· ὅτι καὶ μὴ θέλων ὁ ἄθλιος
πράττω τὰ ἄτοπα· καὶ πονηρᾷ συνηθείᾳ
δουλεύω, τοῖς αἰσχροῖς καὶ ἀκαθάρτοις κατα-
δουλοῦσί με πάθεσιν· ὅτι ἐμαυτὸν τῆς δόξης Χς
αὐτοῦ ἑκουσίως ἀπεστέρησα, καὶ τοῖς δαίμοσι κα-
τεδούλωσα, καὶ ταῖς αἰωνίαις κολάσεσι κα-
τεδίκασα· πῶς οὖν ἀτενίσω πρὸς σὲ φι-
λάνθρωπε· ποίοις δὲ λόγοις δικαιωθήσομαι ἐνώ-
πιόν σου· ποίαν δὲ ἀρχὴν ποιήσω τῆς ἐξομο-
λογήσεως· ποίας δὲ ἁμαρτίας ἄφεσιν αἰτή-
σομαι αοι πρότερον· ποίᾳ καρδίᾳ· ποίῳ
συνειδότι· γλῶσσαν ἀσεβῆ καὶ πλημμελοῦσαν
κινῆσαι τολμήσω τοσοῦτον ὅλον· φεῖσαί μου
φιλάνθρωπε· φεῖσαί μου μόνε ἀγαθέ· φεῖσαι
μόνε ἀναμάρτητε· φεῖσαί μου μόνε εὔσπλαγ-
χνε· φεῖσαί μου μόνε εὐσυμπάθητε· καὶ
μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου ταῖς
πολλαῖς· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου

φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα, οἰκτείρησόν με τὸν ἀ-
σεβῆ καὶ ἀνάξιον. τὸν πᾶσαν φύσιν λογικὴν
τε καὶ ἄλογον, ταῖς ἀκαθάρτοις ὑπερνικήσαν-
τα πράξεσι· καὶ μὴ βδελύξῃ· μηδὲ ἀπώσῃ
με τὸν παμμίαρον· ἀλλ' ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ
ἵλεῳ σου ὄμματι· καὶ κατάνυξόν μου τὴν σκλη-
ροτάτην καρδίαν· περιέλε ἀπ' ἐμοῦ τὴν
ἀναισθησίαν, τῇ παρουσίᾳ τοῦ φόβου σου·
χάρισαί μοι πηγὴν δακρύων ἀέναον, ὁ
μὴ παριδὼν τῆς πόρνης τὰ δάκρυα· δέ-
ξαι μου τὴν μικρὰν ταύτην ἐξομολόγησιν δέ-
σποτα, ὁ τὸν τελώνην δικαιώσας ἐξομολογούμενον·
ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀνο-
μιῶν μου, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς αἰσχρὰς
ἁμαρτίας μου· ναὶ κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου ὁ πλούσιος ἐν
ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν οἰκτιρμοῖς· καὶ δυνατὸς
ἔργοις, ἐπάκουσόν μου τῆς οἰκτροτάτης δε-
ήσεως, καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν φαύλων καὶ
πονηρῶν συνηθειῶν μου· ἀντιλαβοῦ τῆς
ἀσθενείας μου, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου· συν-
τρίψον τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας μου
ἐν τάχει· ἐνίσχυσόν με εἰς τὸ βαλεῖν ἀρχὴν
ἀγαθήν, ἐν τῇ σωτηρίᾳ μου· παράσχου μοι φυ-
λακὴν νοός· γνῶσιν ἀληθείας· σύνεσιν ἐν πᾶσι·

ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν· φρούρησον τὴν
καρδίαν μου· καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου σῶ-
σόν με. καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὁδήγησόν με· καὶ
κατὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα,
τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας με καταξίωσον τὸν
ἀνάξιον· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
μητρός, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

καθ ιη' ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰ- ριθ
σήκουσέ μου. κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χει-
λέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. τί
δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσ-
σαν δολίαν. τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημέ-
να σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. οἴμοι ὅτι ἡ
παροικία μου ἐμακρύνθη. κατεσκήνωσα
μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. πολλὰ πα-
ρῴκησεν ἡ ψυχή μου. μετὰ τῶν μισούντων
τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός. ὅταν ἐλάλουν αὐ-
τοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν. ᾠδὴ β' τῶν ἀναβαθμῶν

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ρκ
ἡ βοήθειά μου. ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. μὴ δώῃς
εἰς σάλον τὸν πόδα σου. μηδὲ νυστάξοι ὁ φυ-
λάσσων σε. ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει

ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε· Κύριος
σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· ἡμέρας
ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε· οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν
νύκτα· Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος· Κύριος φυλάξει
τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου. ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος :· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν :·
ρκα Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα· ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες
ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ· Ἱερουσαλὴμ οἰκο
δομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐ
πὶ τὸ αὐτό· ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί·
φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ· τοῦ ἐξομολογή
σασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν
θρόνοι εἰς κρίσιν· θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ· ἐ
ρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ εὐθη
νία τοῖς ἀγαπῶσί σε· γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ
δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσι
σου· ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλη
σίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·
ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα
ἀγαθά σοι :· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν :·
ρκβ Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦν
τα ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων

εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕτως
οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕ-
ως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς· ἐλέησον ἡμᾶς
κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθη-
μεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη
ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξου-
δένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· εἰ ρκγ
μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν· ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀν-
θρώπους ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα ζῶντας ἂν κατέ-
πιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόν-
τισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον·
Εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν
τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν·
ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου· τοῦ ποιήσαν- δό
τος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν·
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον, ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευ- ρκδ
θήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ· ὄρη
κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀ-

88

πο τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ὅτι οὐκ ἀφή
σει κ(ύριο)ς τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν
κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνω
σιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν·
Ἀγάθυνον κ(ύρι)ε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ· τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στρα
γγαλιὰς ἀπάξει κ(ύριο)ς μετὰ τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰ(σρα)ήλ:·

ρκε Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:·

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κ(ύριο)ν τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών;
ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι· τότε
ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν· καὶ ἡ γλῶσ
σα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐμαγάλυνε κ(ύριο)ς τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν·
Ἐμαγάλυνε κ(ύριο)ς τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν
στρε εὐφραινόμενοι· ἐπίστρεψον κ(ύρι)ε τὴν αἰχμα
λωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ· οἱ
σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι·
Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξου
σιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα
αὐτῶν:·

ρκϛ Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:·

Ἐὰν μὴ κ(ύριο)ς οἰκοδομήσῃ οἶκον; εἰς μάτην ἐ
κοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ

κ(ύριο)ς φυλάξη πόλιν· εἰς μάτην ἠγρύπνησεν
ὁ φυλάσσων. εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρί
ζειν. ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθί
οντες ἄρτον ὀδύνης. ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπη
τοῖς ὕπνον· ἰδοὺ ἡ κληρονομία κ(υρίο)υ υἱοί.
Ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. ὡσεὶ βέλη
ἐν χειρὶ δυνατοῦ· οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγ
μένων. μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐ
πιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. οὐ καταισχυν
θήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν
ἐν πύλαις: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κ(ύριο)ν. οἱ ρκζ
πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. τοὺς πό
νους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι. μακάριος
εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. ἡ γυνή σου. ὡς ἄμπελος
εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.
Οἱ υἱοί σου· ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τρα
πέζης σου. ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄν(θρωπ)ος
ὁ φοβούμενος τὸν κ(ύριο)ν. εὐλογήσαι σε κ(ύριο)ς
ἐκ Σιών. καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱ(ερουσα)λὴμ πά
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. καὶ ἴδοις υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰ(σρα)ήλ: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. ρκη
εἰπάτω δὴ Ἰ(σρα)ήλ· πλεονάκις ἐπολέμησάν με

ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι·
ἐπὶ τοῦ νώτου μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί·
ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυν-
θήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπί-
σω, πάντες οἱ μισοῦντες σιών· γενηθή-
τωσαν ὡς χόρτος δωμάτων· ὃς πρὸ τοῦ
ἐκσπασθῆναι, ἐξηράνθη· οὗ οὐκ ἐπλήρωσε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων· καὶ τὸν κόλπον
αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων· καὶ οὐκ εἶπον
οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς·
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου:

ρκθ ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε· κύριε εἰσάκου-
σον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου·
ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑ-
ποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλ-
πισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον· ἀπὸ φυ-
λακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλα-
κῆς πρωΐας ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον· ὅτι
παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ:· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου· οὐδὲ ἐμετεω- ρλ
ρίσθησάν μοι οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύ-
θην ἐν μεγάλοις· οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑ-
πὲρ ἐμέ· εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν· ἀλλ'
ὕψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτι-
σμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀνταπόδο-
σις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου· ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐ-
πὶ τὸν Κύριον· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:·
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πρα- ρλα
ότητος αὐτοῦ· ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο
τῷ Θεῷ Ἰακώβ· εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα
οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρω-
μνῆς μου· εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου·
καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν· καὶ ἀνά-
παυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τό-
πον τῷ Κυρίῳ· σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ· εὕρομεν
αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· εἰσελευ-
σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσ-
κυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ· ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου

σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου·
Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην· καὶ
οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται· ἕνεκεν Δαυῒδ τοῦ
δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου· ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς
κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·
Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου
καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς·
καὶ υἱοὶ αὐτῶν, ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών·
ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·
Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν· τὴν
θύραν αὐτῆς, εὐλογῶν εὐλογήσω· τοὺς πτωχοὺς
αὐτῆς, χορτάσω ἄρτων· τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς,
ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς, ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται· ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας
τῷ Δαυΐδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου·
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ
δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου:·

ρλβ· Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:·
Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κα-
τοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· ὡς μύρον

ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα·
τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον
ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ὡς δρόσος
Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σι-
ών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν,
ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος:· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου· ρλγ
οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡ-
μῶν· ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν
εἰς τὰ ἅγια· καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον· εὐλογή- δο
σαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν:· τρισάγιον, τροπάρια κατανυκτικὰ ἦχος α
Ἐν ξύλῳ σταυροῦ· διὰ σπλάγχνα ἐλέους κρεμ-
άμενον σαρκί, ἑκουσίως ὡς εἶδε· μὴ φέ-
ρων τὸ τόλμημα, ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· δό-
ξης ἥλιε· τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου φωτα-
γώγησον· τῷ ἀπροσίτῳ φωτί σου καὶ σῶσόν με
Ἐξέτεινας χεῖρας· τὰς παλάμας ἐν ⸆ δεόμ:·
ξύλῳ· ἰώμενος πληγὴν τοῦ Ἀδάμ, ταῖς
πληγαῖς σου· διὸ καθικετεύω· τὰς πλη-
γάς μου θεράπευσον· ἃς ἐπέθετο ἐν τῇ
ψυχῇ μου ὁ πολέμιος· καὶ ἀξίωσόν με πρὸ
σάρκη καὶ κλαυθμῷ με· σὴν θεραπεύσαι σε:· δο
Ἀγγέλων τάγματα φόβῳ παρίστανται· τῷ

91

θρόνῳ δὲ ἀποστόλων· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς ἀδελ-
λαμπόμενος· ὑμνοῦμέν σοι ἀσιγήτως· ἀεὶ
ὧν ἱεραῖς πρεσβείαις, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ·
καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων ἡμῖν, Κ(ύρι)ε, δώρη-

καὶ ν(ῦν) θ(εοτοκίον)

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν κτίστην
βαστάσασα, παρθένε παναγία, σαρκωθέν-
τα χρηστότητι· προτείνασα δυσώπησον λυ-
τρώσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ παθῶν
καὶ κινδύνων· τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πόθῳ καὶ
βοῶντάς σοι· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δό-
ξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώ-
σαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου:·

Το Κ(ύρι)ε ἐλέησον μ΄ μετάνοιαι ιε΄ κ(αὶ) ἡ εὐχ(ή):·

Σοὶ Κ(ύρι)ε τῷ μόνῳ ἀγαθῷ καὶ ἀμνησικάκῳ, ἐξομο-
λογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας μου· σοὶ προσπίπτω
ἀπαρρησίαστος βοῶν ὁ ἀνάξιος, ἥμαρτον Κ(ύρι)ε
ἥμαρτον· καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰ-
δεῖν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἀνομιῶν μου· ἀλλὰ χάρισαί μοι δάκρυα κα-
τανύξεως, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων· ὅ-
πως ἐν αὐτοῖς σε ἱκετεύσω, καθαρισθῆναι τοῦ
ῥύπου τῆς καρδίας μου· καθάρισόν με Κ(ύρι)ε
πρὸ τοῦ τέλους, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας·
φοβερὸν γὰρ καὶ φρικώδεις τόπους μέλλω

διέρχεσθαι τοῦ σώματος χωρισθεὶς· καὶ περιλη-
φθεὶς φοβερὰ καὶ ἀπάνθρωπος δαιμόνων τό τε σῶν
τῆς σῆς καὶ· καὶ οὐδεὶς ὁ ἐπὶ βοήθειάν μοι συνοδεύων
ἢ ἐξαιρούμενος· διὸ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἣν ἔλαβον
κατανοῶν, πρὸς σε τῇ τῆς σῆς ἀγαθότητι·
μὴ παραδοθείην τοῖς ἀδικοῦσί με· μὴ καυχή-
σαιντο οἱ ἐχθροί μου κατὰ τοῦ δούλου σου ἀ-
γαθὲ κε· μὴ εἴπωσιν εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐλη-
λύθας· ἡμῖν παρεδόθης· μὴ κε· μὴ ἀποδώ-
σῃς μοι κατὰ τὰς ἀνομίας μου· καὶ μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ· σὺ κε
παίδευσόν με πλὴν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
καὶ ὁ ἐχθρὸς μὴ ἐπιχαρήτω μοι· ἀλλὰ σβέσον
αὐτοῦ τὴν ἀπειλὴν, καὶ πᾶσαν καταργη-
σον αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν· καὶ δός μοι τὴν πρὸς σὲ
ὁδὸν, ἀνύβριστον καὶ ἀνεπηρέαστον· παρα-
κλήθητι ἀγαθὲ κε, ὅτι καὶ ἁμαρτήσας, καὶ
παραπλήσιον θανάτου πληγεὶς, οὐ πρὸ
σε φυγὼν πρὸς ἄλλον ἰατρόν· οὐκ ἐξέτεινα
χεῖράς μου πρὸς θεὸν ἀλλότριον· μὴ οὖν ἀ-
πώσῃ μου τὴν δέησιν· ἀλλ᾽ ἐπάκουσόν μου διὰ
τὴν σὴν ἀγαθότητα· στήριξον μου τὴν καρδίας
ἐν τῷ σῷ φόβῳ· στῆσον τοὺς πόδας μου ἐπὶ τὴν πέτρας
μετανοίας· νικησάτω ἡ ἀγαθότης σου, τὴν ἐν

ἐμοὶ κακίαν· νικήσαι τὸ φῶς τῆς χάριτός σου,
τὸ ἐν ἐμοὶ σκότος· γεννηθήτω ἡ χάρις σου ἐν ἐ-
μοὶ ἀγαθὲ Κύριε, ὡς πῦρ φλογίζουσα τοὺς ἐν ἐ-
μοὶ ἀκαθάρτους λογισμούς· σὺ γὰρ εἶ μόνος
ἀγαθὸς Θεός· τὸ φῶς, τὸ ὑπὲρ πᾶν φῶς· ἡ χαρά,
ἡ ὑπὲρ πᾶσαν χαράν· ἡ ἀνάπαυσις, ἡ
ὑπὲρ πᾶσαν ἀνάπαυσιν· ἡ ζωὴ ἡ ἀληθι-
νὴ καὶ σωτηρία ἡ διαμένουσα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν:·

καθ(ισμα) ιθ΄ ἀλληλούϊα:·

ρλδ΄ Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον • οἱ ἑ-
στῶτες ἐν οἴκω Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν •
αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος • ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν· • ὅτι τὸν Ἰ-
ακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος· • Ἰσραὴλ εἰς πε-
ριουσιασμὸν ἑαυτῷ • ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι
μέγας ὁ Κύριος • καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν, παρὰ πάντας
τοὺς θεούς • πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐ-
ποίησεν· • ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ • ἐν ταῖς
θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις· •
Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς • ἀστρα-
πὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν • ὁ ἐξάγων ἀνέμους
ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ • ὡς ἐπάταξε τὰ πρω-
τότοκα Αἰγύπτου • ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους •
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου

αἴγυπτε· ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά· καὶ
ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς· τὸν σηών,
βασιλέα τῶν ἀμορραίων· καὶ τὸν ὤγ, βα
σιλέα τῆς βασάν· καὶ πάσας τὰς βασι
λείας χαναάν· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν,
κληρονομίαν· κληρονομίαν ιηλ λαῷ αὐτοῦ·
Κε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ μνη
μόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ὅτι κρινεῖ
κς τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐ
τοῦ παρακληθήσεται· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλ
μοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι,
καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦ
μα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γέ
νοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος ιηλ, εὐ
λογήσατε τὸν κν· οἶκος ἀαρών, εὐλογή
σατε τὸν κν· οἶκος λευΐ, εὐλογήσατε τὸν κν·
Οἱ φοβούμενοι τὸν κν, εὐλογήσατε τὸν κν·
Εὐλογητὸς κς ἐκ σιών, ὁ κατοικῶν ιλημ:

ἀλληλούϊα:

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῳ, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ρλε
τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν
κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποι-
ήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐ-
πὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν ἥλιον εἰς
ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, εἰς ἐξουσίαν τῆς
νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτό-
κοις αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐν χειρὶ κρα-
ταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυ-
θρὰν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐκτινά-
ξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς
θάλασσαν ἐρυθράν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ πατάξαντι
βασιλεῖς μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν Σηὼν βασι-
λέα τῶν Ἀμορραίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν,
κληρονομίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν,
ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ὁ διδοὺς τρο-
φὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ:·

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος· ἐκεῖ ἐκαθί-
σαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς
τῆς Σιών· ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρε-
μάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν· ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώ-
τησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς,
λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον·
ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών· πῶς ᾄσωμεν

τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας· ἐὰν ἐπιλάθω-
μαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολ-
ληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου
μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ
ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου· μνήσθητι
κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ· τῶν
λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θε-
μελίων αὐτῆς· θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ τα-
λαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι
τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·
μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά
σου πρὸς τὴν πέτραν:: τῷ Δαυὶδ Ζαχαρίου::
ρλζ Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ
ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι· ὅτι ἤκουσας
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· προσ-
κυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· καὶ ἐξομολογή-
σομαι τῷ ὀνόματί σου· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ
ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
λέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυω-
ρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου· ἐξομο-
λογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου·
καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς κυρίου· ὅτι μεγάλη

ἡ δόξα κυ· ὅτι ὑψηλὸς κς· καὶ τὰ ταπεινὰ
ἐφορᾶ· καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώ
σκει· ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις
με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου, ἐξέτεινας χεῖρας
σου· καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου· κς ἀνταπο
δώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· κε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν
αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδῃς·

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Δαυὶδ ψαλμὸς Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ·

Κε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με· σὺ ἔγνως ρλη
τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου·
σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μα
κρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν
μου, σὺ ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς
μου προεῖδες· ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ
μου· ἰδοὺ κε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα
καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθη
κας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου· ἐθαυμαστώθη
ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ
δύνωμαι πρὸς αὐτήν· ποῦ πορευθῶ ἀπὸ
τοῦ πνς σου· καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ
φύγω· ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ·
ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει· ἐὰν
ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον·
καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·

καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει
με ἡ δεξιά σου· καὶ εἶπα, ἄρα σκότος
καταπατήσει με· καὶ νὺξ φωτισμὸς
ἐν τῇ τρυφῇ μου· ὅτι σκότος οὐ σκοτι-
σθήσεται ἀπὸ σοῦ· καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φω-
τισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως
καὶ τὸ φῶς αὐτῆς· ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νε-
φρούς μου· ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς
μητρός μου· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι
φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια
τὰ ἔργα σου· καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σ-
φόδρα· οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ
σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστα-
σίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· τὸ ἀκα-
τέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου·
καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·
ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς·
ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός·
λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·
ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυν-
θήσονται· ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ·
ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός· ἄνδρες
αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι ἐρισταὶ
ἐστὲ εἰς διαλογισμούς· λήψονται εἰς μα-

ὅτη κτ τὰς πόλεις σου· οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς
σε κύριε ἐμίσησα; καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου
ἐξετηκόμην; τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐ-
τούς· εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι· δοκίμασόν
με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν
με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου· καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς
ἀνομίας ἐν ἐμοί· καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ
ἀγωνία:· Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:·
Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ρλθ
ἀδίκου ῥῦσαί με· οἵτινες ἐλογίσαντο ἀ-
δικίαν ἐν καρδία· ὅλην τὴν ἡμέραν παρε-
τάσσοντο πολέμοις· ἠκόνισαν γλῶσσαν
αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ
χείλη αὐτῶν· φύλαξόν με ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με·
Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι
τὰ διαβήματά μου· ἔκρυψαν ὑπερήφανοι
μοι παγίδα μοι· καὶ σχοινίοις διέτειναν
παγίδα τοῖς ποσί μου· ἐχόμενα τρίβου
σκάνδαλα ἔθεντό μοι·· εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός
μου εἶ σύ· ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου· κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου·
Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν
ἡμέρα πολέμου· μὴ παραδῷς με

ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διά-
ψαλμα. διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
μήποτε ὑψωθῶσιν· ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώ-
ματος αὐτῶν· κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν,
καλύψει αὐτούς· πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς
ἄνθρακες ἐν πυρί· καταβαλεῖς αὐτοὺς
ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν·
δ ἀνὴρ γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς· ἄνδρα ἄδικον, κακὰ θηρεύσει εἰς δι-
αφθοράν· ἔγνων, ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρί-
σιν τῶν πτωχῶν· καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων·
π πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου· καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προ-
σώπῳ σου· διάψαλμα. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·
ρμ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· κατευθυν-
θήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἑσπερινή· θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί
μου. καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου·
μ μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προ-
φάσεις ἐν ἁμαρτίαις· σὺν ἀνθρώποις ἐρ-

γαζομένοις τὴν ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συν-
δυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν· παι-
δεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανά-
τω τὴν κεφαλήν μου· ὅτι ἔτι καὶ ἡ προ-
σευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατε-
πόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν·
ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡδύνθησαν
ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διε-
σκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην·
ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου·
φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαν-
τό μοι. καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζο-
μένων τὴν ἀνομίαν· πεσοῦνται ἐν ἀμ-
φιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ
μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω:·
συνέσεως τῷ δαδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ
σπηλαίῳ προσευχόμενον :-
φωνῇ μου πρὸς κν ἐκέκραξα· φωνῇ μου ρμα
πρὸς κν ἐδεήθην· ἐκχεῶ ἐνώπιον
αὐτοῦ, τὴν δέησίν μου. τὴν θλῖψίν μου ἐνώ-
πιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ· ἐν τῷ ἐκλείπειν
ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν πα-
γίδα μοι· κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέ-
βλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με·
ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζη-
τῶν τὴν ψυχήν μου· ἐκέκραξα πρὸς σὲ
κύριε εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου· μερίς μου
ἐν γῇ ζώντων· πρόσχες πρὸς τὴν δέη-
σίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ· ἐξάγαγε
ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξο-
μολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ
ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι:

ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ὅτε κατεδίωκεν
αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ:

ρμβ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτι-
σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰ-
σέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου·
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν· ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν
μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς
αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου·

ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐμνήσθην
ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐ-
μελέτων· διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖ-
ράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι· τα-
χὺ εἰσάκουσόν μου κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ·
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον·
ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν
ἐν ᾗ πορεύσομαι· ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυ-
χήν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε,
πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποι-
εῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου· τὸ πνεῦμά
σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις
τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί:- Δό(ξα)

τρισάγιον· τροπάρια κατανυκτικά· ἦχος πλ. δ'

Ἵνα τί ῥαθυμοῦσα ψυχὴ ταλαίπωρε, ἐξελά-
θου θεοῦ τοῦ ἐλεοῦντός σε· καὶ τῶν προσταγμάτων
αὐτοῦ καταφρονήσασα ἐν ἀσωτείᾳ τὴν

ζωὴν διατελεῖς ἐφρενοβλαβῶς· ἀπόστηθι
τῆς κακίας· τῷ Κυρίῳ βοῶσα· ἀσώτως μεμ ιω
ψυχὴν ἐλέησόν με:·

Ψυχή μου μετανόησον πρὸ τῆς ἐξόδου· ἡ κρίσις ἀδέ-
καστος ὑπάρχει τοῖς ἁμαρτάνουσι καὶ ἄστεκτος·
βόησον τῷ Κυρίῳ ἐν κατανύξει καρδίας· ἥμαρτον
οἱ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· πρεσβείαις τοῦ Βαπτιστοῦ
οἴκτειρον σῶσόν με:·

δο Τοῖς ἀλόγοις με πάθεσιν ὑποκύψαντα καὶ ἀσώτως
τὸν βίον δαπανήσαντα ἀνακαλέσαι σῶτερ ὡς
πρὶν τὸν ἄσωτον· καὶ ἀγκάλας πατρικὰς διὰ σπλά-
γχνα οἰκτιρμῶν· ὑφάπλωσόν μοι καὶ δέξαι·
πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων· καὶ τῆς προτέ-
ρας τιμῆς ἀξίωσον:· καὶ νῦν θ

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπρόσμαχος· ἡ ἐλπὶς
ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος· τεῖχος καὶ σκέπη καὶ
λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι· ἀειπάρθενε
ἁγνή· ἱκέτευε σὺν ἀγγέλοις· εἰρήνην δοῦναι τῷ
κόσμῳ· καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος:·

τὸ, Κύριε ἐλέησον μ' μετάνοιαι ιε' καὶ ἡ δόξα τὸ ἐξομολογ:·

Ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου καὶ ἀπροσωπολήπτου
βήματος παρεστηκὼς Χριστὲ ὁ θεός· καὶ δίκας ὑπέ-
χων· καὶ λόγον ποιούμενος, ὧν ἐμοὶ πεπραγμέ-
νων δεινῶν· οὕτω σήμερον πρὸ τοῦ φθάσαι τὴν

ἡμέραν τῆς κατακρίσεώς μου· ἐπὶ τοῦ ἁγίου σου
θυσιαστηρίου παριστάμενος· καὶ ἐνώπιον τῶν
φοβερῶν καὶ ἁγίων ἀγγέλων σου· κατακαιτω-
τόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου συνειδότος· προφέρων
τὰς πονηρὰς καὶ ἀθέσμους μου πράξεις, θρι-
αμβεύων αὐτὰς καὶ δημοσιεύων· ἰδὲ οἶ κ(ύρι)ε
τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἄφες μοι πάσας τὰς
ἁμαρτίας μου· ἰδὲ ὅτι ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ
τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, αἱ ἀ-
νομίαι μου· τί γὰρ οὐκ ἔπραξα κακόν· ποῖον
ἁμάρτημα οὐκ ἐποίησα· ποῖον κακὸν οὐ
διετύπωσα ἐν τῇ ψυχῇ μου· ἤδη δὲ καὶ
ἐν ἔργῳ διεπραξάμην· πορνείαν· μοιχείαν·
ἀνδρομανίαν· ὑπερηφανίαν· ἀλαζονίαν·
ἀνηκοΐαν· λοιδορίαν· συκοφαντίαν· ψεῦδος·
ἐπιορκίαν· βλασφημίαν· ἀργολογίαν·
βρασμούς· γέλωτας· μέθην· γαστριμαργίαν·
ἀδηφαγίαν· μῖσος· φθόνον· φιλαργυρίαν·
φιλαυτίαν· φιλοδοξίαν· πλεονεξίαν·
ἁρπαγήν· ἀδικίαν· αἰσχροκέρδειαν· ζη-
λοτυπίαν· καταλαλιάν· παρανομίαν·
πᾶσαν μου αἴσθησιν καὶ πᾶν μέλος ἐμίανα·
ἔφθειρα· ἠχρείωσα· ἐργαστήριον γενόμενος
καθόλου τοῦ διαβόλου· καὶ οἶδα κ(ύρι)ε, ὅτι

αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου·
ἀλλὰ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου·
καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον τῆς σῆς ἀνεξικάκου ἀ-
γαθοσύνης· καὶ οὐκ ἔστιν ἁμαρτία νικῶσα
τὴν φιλανθρωπίαν σου· διὸ πανθαύμαστε βα-
σιλεῦ ἀνεξίκακε κύριε· θαυμάστωσον ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ τὰ ἐλέη σου· δεῖξον τῆς χρη-
στότητός σου τὴν δύναμιν· καὶ ἐμφάνισον τῆς
ἰσχύος τῆς εὐσπλάγχνου ῥοπῆς σου· καὶ ἐπιστρέ-
φοντα, δέξαι με τὸν ἁμαρτωλόν· δέξαι με
ὡς ἐδέξω τὸν ἄσωτον τὸν λῃστὴν καὶ τὴν πόρνην·
δέξαι με τὸν ὑπερβάλλοντας καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ
καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀτόπῳ καὶ ἐνθυμήσει ἀλόγῳ,
ἡμαρτηκότας σοι· καὶ ὡς τοὺς περὶ τὴν ἑνδε-
κάτην ὥραν ἐδέξω μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους·
οὕτω δέξαι κἀμὲ τὸν ἁμαρτωλόν· πολλὰ γὰρ
ἥμαρτον· πολλὰ ἐπλημμέλησα καὶ ἠσέλγησα·
πολλὰ παρώργισα τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον·
καὶ παρεπίκρανα τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα σου·
καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ· καὶ κατὰ νοῦν· καὶ κατὰ διάνοιαν·
ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἑκουσίως καὶ ἀκουσίως·
φανερῶς τε καὶ ἀφανῶς· καὶ οἶδα ὅτι παρα-
στήσεις τὰς ἁμαρτίας μου ἔμπροσθέν μου
τοιαύτας οἵας καὶ παρ' ἐμοῦ γέγονασι· καὶ οἶδα

λόγον μετ' ἐμοῦ, ὑπερφρονῶν ἐν γνώσει ὑπὲρ ὧν ἔπραξα ἁμαρ-
τήματα· ἀλλὰ κύριε κύριε μὴ τῇ δικαίᾳ σου κρίσει
μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· ἐλέησόν με κύριε ὅτι
πάνυ ἀσθενής εἰμι, ἀλλὰ σὸν πλάσμα ὑπάρχω·
καὶ σὺ μόνον κύριε ὑπεστήριξας ὑπὲρ ἐμὲ τὸν φόβον σου·
ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ποιῶ·
σοὶ μόνῳ ἥμαρτον· ἀλλὰ δέομαι μὴ εἰσέλθῃς
εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ἐὰν γὰρ ἀνομί-
ας παρατηρήσῃς κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται· ἐγὼ γάρ
εἰμι τὸ πέλαγος τῆς ἁμαρτίας καὶ οὐκ εἰμὶ ἄ-
ξιος οὐδὲ ἱκανὸς, ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἁμαρτιῶν μου,
ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· διότι πᾶσαι κακοπρα-
γίαι· καὶ ἐπίνοιαι σατανικαί· διαφθοραί· ῥᾷσεις·
μαλακίαι· παιδοφθορίαι· λοιδορίαι· μνη-
σικακίαι· συμβουλίαι πρὸς ἁμαρτίαν· γαρ-
γαλισμοί· ἀλλὰ τὰ μυρία παθήματα οὐκ ἐ-
ξέλιπον ἀπ' ἐμοῦ· ποίοις γὰρ οὐ συνεσχέθην
κακοῖς· ποίοις οὐ διεφθάρην ἁμαρτήμασι·
πᾶσαν ἁμαρτίαν διέπραξα· πᾶσαν ἀσω-
τίαν διεθέμην ἐν τῇ ψυχῇ μου· ἠχρείωμαι ἀ-
πὸ σοῦ τοῦ θεοῦ μου καὶ τῶν ἀνθρώπων· τίς ἀναστήσει
με τὸν ἐν τοιούτοις κακοῖς καὶ τοσούτοις περιπεσόντα
πλημμελήμασι· κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, εἰ

ἐστὶν σωτηρίας ἐλπίς. εἰ μὴ καὶ ἡ φιλανθρωπία σου τὰ
πλήθη τῶν κακῶν μου, γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ κατὰ
τοὺς οἰκτιρμούς σου καὶ τὰ ἐλέη σου. ἄνες, ἄ-
φες, συγχώρησόν μοι πάντα ὅσα σοι ἥμαρτον·
ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη. καὶ οὐκ
ἐστὶν ἐν ἐμοὶ σωτηρίας ἐλπίς. ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐ-
λέησόν με, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. καὶ μὴ ἀ-
ποδώσῃς μοι κατὰ τὰ ἔργα μου. μηδὲ ἀθετήσῃς με
κατὰ τὰς πράξεις μου. ἀλλ' ἐπίστρεψον, ἀντι-
λαβοῦ, ἐλευθέρωσον τὴν ψυχήν μου ἐκ τῶν συμφυ-
εισῶν αὐτῇ κακῶν καὶ δεινῶν προλήψεων. σῶ-
σόν με δι' ἐκεῖνο τοῦ ἐλέους σου. ἵνα ὅπου ἐπλεόνα-
σεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερισσεύσῃ ἡ χάρις σου.
καὶ ὑμνήσω σε διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούν-
των. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγα-
θῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν:-

κάθισμα κ' — τῷ Δαβὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ:

ρμγ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου • ὁ διδάσκων τὰς χεῖ-
ράς μου εἰς παράταξιν • τοὺς δακτύλους
μου εἰς πόλεμον • ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου •
ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου • ὑπερασπι-

πτωρ μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων
τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ· Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι
ἐγνώσθης αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν·
ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι· Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου, καὶ
κατάβηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται·
Ἄστραψον ἀστραπήν, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς·
Ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς·
Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με
καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν· ἐκ χειρὸς υἱῶν
ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα·
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας· ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν
ᾄσομαί σοι· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψα-
λῶ σοι· τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι·
Τῷ λυτρουμένῳ Δαυῒδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐκ ῥομφαίας
πονηρᾶς· ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς
υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιό-
τητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας·
Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἡδρυμμένα ἐν τῇ νεό-
τητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισ-
μέναι· περικεκοσμημέναι, ὡς ὁμοίωμα ναοῦ·
Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τού-
του εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν, πολύτοκα,
πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν· οἱ βόες

101

αὐτῶν, παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγ-
μοῦ· οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς
πλατείαις αὐτῶν· ἐμακάρισαν τὸν λαόν
ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ κ(ύριο)ς
ὁ θ(εὸ)ς αὐτοῦ:· (Αἴνεσις τῷ Δα(υΐ)δ):·
ρμδ Ὑψώσω σε ὁ θ(εό)ς μου ὁ βασιλεύς μου· καὶ εὐλο-
γήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καθ᾽ ἑκάστην ἡμέ-
ραν εὐλογήσω σε· καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Μέγας κ(ύριο)ς καὶ αἰνετὸς σφόδρα· καὶ τῆς με-
γαλωσύνης αὐτοῦ, οὐκ ἔστι πέρας· Γενεὰ
γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου· καὶ τὴν δύ-
ναμίν σου ἀπαγγελοῦσι· τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι·
τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται· καὶ τὴν
δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι· καὶ
τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται· μνή-
μην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐ-
ξερεύξονται· καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλ-
λιάσονται· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κ(ύριο)ς·
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· χρηστὸς κ(ύριο)ς τοῖς
σύμπασι· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάν-
τα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐξομολογησάσθωσάν

σοι κε πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλο
γησάτωσάν σε· δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐ
ροῦσι· καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι·
Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνα
στείαν σου· καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρε
πείας τῆς βασιλείας σου· ἡ βασιλεία σου,
βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ δεσπο
τεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς
κς, ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει κς πάντας
τοὺς καταπίπτοντας· καὶ ἀνορθοῖ πάντας
τοὺς κατερραγμένους· οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων
εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν
αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ· ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρα
σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας·
Δίκαιος κς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ
ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ἐγγὺς κς πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν· πᾶσι τοῖς ἐπι
καλουμένοις αὐτὸν, ἐν ἀληθείᾳ· θέλημα
τῶν φοβουμένων αὐτὸν, ποιήσει· καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει
αὐτούς· φυλάσσει κς πάντας τοὺς ἀγα
πῶντας αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς,
ἐξολοθράσει· αἴνεσιν κυ λαλήσει τὸ στόμα μου·

102

καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος: ἀλληλούϊα

ρμε Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου·
ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· μὴ πεποί-
θατε ἐπ' ἄρχοντας ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ
ἔστι σωτηρία· ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτοῦ· μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ, βοηθὸς αὐτοῦ·
ἡ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ· τὸν ποιή-
σαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα
ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα· ποιοῦντα κρίμα
τοῖς ἀδικουμένοις· διδόντα τροφὴν τοῖς
πεινῶσι· κύριος λύει πεπεδημένους· κύριος σο-
φοῖ τυφλούς· κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους·
κ κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· κύριος φυλάσσει τοὺς προση-
λύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται·
καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ· βασιλεύσει
κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν: ἀλληλούϊα

ρμϛ Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ θεῷ ἡ-
μῶν ἡδυνθείη αἴνεσις· οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος·

Τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει· ὁ ἰώμενος
τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· καὶ δεσμεύων
τὰ συντρίμματα αὐτῶν· ὁ ἀριθμῶν πλήθη
ἄστρων· καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν·
Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν· καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ
τῆς συνέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος· ταπεινῶν δὲ
ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς· ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν
ἐξομολογήσει· ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· τῷ
ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι
ἐν ὄρεσι χόρτον· καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·
Διδόντι τοῖς κτήνεσι τὴν τροφὴν αὐτῶν·
Καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν· οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει·
οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ· εὐ-
δοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἐν τοῖς
ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου:-

Ἐπαίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον· αἴνει τὸν θεόν σου σιών· ρμζ
ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου· εὐλό-
γησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί· ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρή-
νην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε· ὁ ἀποστέλ-
λων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται

ὁ λόγος αὐτοῦ· διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔρι-
ον· ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος· βάλλο-
ντος κρύσταλλον αὐτοῦ, ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ
πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ, τίς ὑποστήσεται·
Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά·
πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται
ὕδατα· ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ, τῷ Ἰα-
κώβ· δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ
δξ Ἰσραήλ· οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ
τὰ κρίματα αὐτοῦ, οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς:·

ρμη Ἀλληλούια, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου:·

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἀ-
γγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη·
αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς·
αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν· καὶ τὸ ὕδωρ
τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνο-
μα κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς
ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο,
καὶ οὐ παρελεύσεται· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς
γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ·
χάλαζα· χιών· κρύσταλλος· πνεῦμα καται-

ια ος · τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ · τὰ ὄρη
καὶ πάντες οἱ βουνοί · ξύλα καρποφόρα καὶ
πᾶσαι κέδροι · τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ·
ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά · βασιλεῖς
τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί · ἄρχοντες καὶ πάντες
κριταὶ γῆς · νεανίσκοι καὶ παρθένοι · πρεσβύ-
τεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
κῦ, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου · ἡ ἐξο-
μολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ · καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ · ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ · τοῖς υἱοῖς ἰηλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ :·

Ἀλληλούϊα

Ἄσατε τῷ κῷ ᾆσμα καινόν · ἡ αἴνεσις αὐτοῦ, ἐν ἐκ- ρμθ
κλησίᾳ ὁσίων · εὐφρανθήτω ἰηλ ἐπὶ τῷ ποιή-
σαντι αὐτόν · καὶ υἱοὶ σιών, ἀγαλλιάσθωσαν
ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν · αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἐν χορῷ · ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ,
ψαλάτωσαν αὐτῷ · ὅτι εὐδοκεῖ κς ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ · καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ · καυχήσον-
ται ὅσιοι ἐν δόξῃ · καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοι-
τῶν αὐτῶν · αἱ ὑψώσεις τοῦ θῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ·
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ·
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς
ἐν τοῖς λαοῖς · τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν

πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ: ἀλληλούϊα

ρν' Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον: δόξα:

Τρισάγιον καὶ τὰ κατανυκτικά· ἦχος πλ. α'

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω πρὸ τῆς ἐξόδου· μὴ διαρπάσῃς ὡς λέων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· ἀλλ' ἐξέγειρον κἀμὲ τῆς ῥαθυμίας τῶν παθῶν· καὶ τῆς κλίνης τῶν κακῶν· εἰς τὸ ὀρθρίζειν ἀπαύστως· ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ· πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν:

Ἁμαρτίας εἰς βάθη με ὀλισθήσαντα· τρικυμία χειμάζει τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλὰ πρόφθασον χριστὲ ὡς παντοδύναμος θεὸς καὶ κυβερνήτης τοῦ παντός·

καὶ πρὸς λιμένα γαλήνιον· προσόρμισον ἀπα
θείας· πρεσβείαις τοῦ σοῦ προδρόμου· δι' ἀκατα
χυσίας ὑπὲρ καὶ σῶσον ἡμᾶς:· δόξα

Ἑκουσίως οἰκτιρμῶν σπλάγχνων ὑπέμεινας· καὶ τὴν
πάλαι κατάραν τὴν δι' ἀβρώσεως· ὡς παντο
δύναμος θεὸς ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα καὶ
σεπτὰ πάθη σου δέσποτα χριστέ· ὑμνοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν· ὑμνολογοῦντες ἀπαύστως
τὴν ὑπὲρ λόγον οἰκονομίαν σου:· καὶ νῦν

Θεοτόκε παρθένε μήτηρ ἀνύμφευτε· ἡ τὸν σωτῆρα τοῦ
κόσμου κυοφορήσασα· καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ τε
λείαις φύσεσιν· ἐκ δύο πηγῶν αὐτὸν σὺν προ
φήταις ἱερεῦσι· καὶ μάρτυσι καὶ ὁσίοις· ὑπὲρ εἰ
ρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ἀνυμνούντων σε:·

τὸ, κύριε ἐλέησον μ΄ μετάνοιαι ιε΄ καὶ ἡ ἀρχὴ εἰς τὸ πρῶτον θκον:·

Σὲ θείου προστάτην καὶ μεσίτην πρὸς
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα θεόν· τὸ ἀνθρώπινον γένος θεοτόκε
εὐμοίρησεν· καὶ τῆς σῆς ἀεὶ προστασίας ἐξήρ
τηται· καὶ σὲ μόνην ἔχει καταφυγὴν καὶ ἀντίληψιν·
ὡς παρρησίαν ἔχουσαν πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ κἀ
γὼ ὁ ἀνάξιος προσέρχομαι ζεούσῃ ψυχῇ· μὴ τολμῶν
μετὰ παρρησίας τῷ σῷ υἱῷ προσελθεῖν· ἀλ
λὰ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν μεσιτείας σωτηρίας
τυχεῖν ἱκετεύω· μὴ οὖν παρίδῃς τὸν δοῦλόν σου.

τὸν τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν μετὰ θεὸν εἰς σὲ ἀνα-
θέμενον· μὴ βδελύξῃ με τὸν πάντα τέλεως
κινδυνῶντα, καὶ ἐν μεγίσταις ὀδύναις
ἐξεταζόμενον· ἀλλ' ὡς συμπαθὴς καὶ
τοῦ ἐλεήμονος θεοῦ μήτηρ, τὸν σὸν ἱκέτην
ἐλέησον· καὶ τοῦ κατεπειγομένου μου
με συνειδότος ἀπάλλαξον· τὸν κλύδω-
να τῶν λογισμῶν καταπράϋνον· τῶν ἡ-
δονῶν τὴν κάμινον, κατάσβεσον· καὶ τὴν φλό-
γα τῆς σαρκὸς, κατακοίμησον· καὶ τὸν πρὸς
τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν πόθον μου ἄναψον· καὶ πά-
σας τὰς αἰσθήσεις ἀσφάλισαι· μηδεμίαν
εἴσοδον ταῖς ἀτόποις ἐπιθυμίαις παρέ-
χουσι· καιρὸν μετανοίας μοι δοθῆναι ἱκε-
τεύω· μὴ ἄκαρπόν με ἡ τοῦ θανάτου ἐκ-
κόψει δρεπάνη, καὶ τῷ πυρὶ ὡς ἄκαρπος
ἐκδοθήσομαι· τῆς ψυχῆς μου τὴν λαμπάδα
ἐσβεσμένην, ἄναψον· καὶ τὸν ζόφον τῶν ἀ-
νομιῶν μου, διασκέδασον· καὶ τὴν τῶν
ἐμπαθῶν ὀρέξεων ὁμίχλην, τῇ σῇ πρεσβείᾳ,
ἀπέλασον· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρικὴ,
πρὸς υἱὸν εὐδιάλλακτον· δός μοι φῶς μετα-
νοίας· καὶ πρὸς ἡμέραν κατανύξεως, χειραγώγη-
σον· καὶ ἀξίωσόν με κατὰ τὸ ἄφρεστον τοῦ

φιλαγάθου θῦ πολιτεύεσθαι, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου· καὶ ἕως μὲν ἐν τῷ πολυωδύνῳ
τούτῳ βίῳ εἰμί· φρούρει, σκέπε· διαφύ-
λαττε· πολεμοῦντι, σύμπολεμον· ὁδοιποροῦντι,
συνόδευσον· καθεύδοντα, σκέπασον· καὶ πάσας
τὰς ὁδούς μου, κατεύθυνον· ἡνίκα δὲ μέλλω
τοῦ σώματος ἐκδημεῖν· παράστηθί μοι φι-
λάγαθε δέσποινα· καὶ τὴν ἀφόρητον ἐκείνην
ὀδύνην ἐλάφρυνον· καὶ τὸν πόνον μου, κού-
φισον· καὶ χειραγώγησον τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχὴν,
πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς· μὴ ζοφερὰ δαι-
μόνων ὄψις συναντήσῃ μοι, ἢ εἰς ἅδου βυθὸν κα-
ταπόσει με· ἵλεω ἴδοιμι τὸν κριτὴν καὶ
εὐμενές μοι προβλέποντα· ἐλλαθείην τῆς
αἰωνιζούσης φλογὸς θεονύμφευτε· τῆς τρυ-
φῆς ~~τοῦ παραδείσου~~ τοῦ παραδείσου κατα-
πολαύσαιμι· τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐ-
πιτύχοιμι· ἵνα σε τὴν μόνην τοῦ ἀνθρωπίου γένους
γαληνιὰν ἀντίληψιν· καὶ τὸ τῆς προμήτορος διὰ
τοῦ αὐτῆς τόκου ἐπανορθώσασα ἥττημα· τὴν τῶν
ἁμαρτωλῶν προστάτην τυγχάνουσα· τὴν τῶν
ἀθυμούντων παραψυχὴν χρηματίζουσα· μετὰ
λόγων καὶ μακαρίζω διὰ παντὸς ὑπὸ σοῦ φυλαττό-
μενος· σὲ γὰρ μακαρίουσι πᾶσαι αἱ γενεαί, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:·

γρ. συνοδοιπόρει

106

οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυΐδ· καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ρν ψαλμῶν. ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ:·

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου· καὶ νεώτερος
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ἐποίμαινον τὰ πρό-
βατα τοῦ πατρός μου· αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν
ὄργανον· καὶ οἱ δάκτυλοί μου, ἥρμοσαν ψαλ-
τήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ μου· αὐτὸς
κύριος· αὐτὸς εἰσακούει· αὐτὸς ἐξαπέστειλε
τὸν ἄγγελον αὐτοῦ· καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβά-
των τοῦ πατρός μου· καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαί-
ῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ· οἱ ἀδελφοί μου κα-
λοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς
ὁ κύριος· ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλ-
λοφύλῳ· καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς
εἰδώλοις αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ σπασάμενος
τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκε-
φάλισα αὐτόν· καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ
υἱῶν Ἰσραήλ:·

ᾠδὴ α

ᾠδὴ Μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ:·

Τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:·

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει:·

+

ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν·
Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· θεὸς τοῦ πατρός
μου καὶ ὑψώσω αὐτόν· κύριος συντρίβων πο
λέμους· κύριος ὄνομα αὐτῷ· ἅρματα φαραὼ
καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν·
Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατε
πόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· πόντῳ ἐκά
λυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος·
Ἡ δεξιά σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύι· ἡ δεξιά σου
χείρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς
δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς
ὡσεὶ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος διέστη τὸ ὕδωρ· + τοῦ θυμοῦ σου
Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη τὰ κύ
ματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· εἶπεν ὁ ἐχθρός,
διώξας καταλήψομαι· μεριῶ σκῦλα· ἐ
μπλήσω ψυχήν μου· ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου·
κυριεύσει ἡ χείρ μου· ἀπέστειλας τὸ πνεῦμα
σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡ
σεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ· τίς ὅμοιός
σοι ἐν θεοῖς κύριε· τίς ὅμοιός σοι· δεδοξασμένος
ἐν ἁγίοις· θαυμαστὸς ἐν δόξαις· ποιῶν τέ
ρατα· ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν

αὐτοῖς γῆ· ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν
σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ
ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου· ἤκουσαν ἔ-
θνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοι-
κοῦντας Φυλιστιείμ· τότε ἔσπευσαν ἡγεμό-
νες Ἐδώμ· καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐ-
τοὺς τρόμος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες Χαναάν· ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φό-
βος καὶ τρόμος μεγέθει βραχίονός σου ἀπο-
λιθωθήτωσαν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός
σου Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν
ἐκτήσω· εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου· ὃ
κατειργάσω Κύριε· ἁγίασμα Κύριε· ὃ ἡτοίμασαν
αἱ χεῖρές σου· Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ᾽
αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ
σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν· καὶ
ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·
οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ
ᾠδὴ β τῆς θαλάσσης· Δόξα καὶ νῦν· ᾠδὴ Μωσέος
ἐν τῷ Δευτερονομίῳ· Νόμον γραφεὶς αὖθις Μωσῆς·

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥή-
ματα ἐκ στόματός μου· προσδοκάσθω ὡς
ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου· καὶ καταβήτω ὡς
δρόσος τὰ ῥήματά μου· ὡς ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν

+ εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου

καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κυρίου
ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν·
θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ κρίσεις· θεός, πιστός. καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος· ἡμάρτοσαν
οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;
οὕτος λαὸς μωρός, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς
οὗτός σου πατήρ; ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ
σε. καὶ ἔπλασέ σε; μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος·
C σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν· ἐπερώτησον
τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσ
βυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι· ὅτε διεμέριζεν
ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ·
ε ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ·
ς ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ, Ἰακώβ· σχοίνισ
μα κληρονομίας αὐτοῦ, Ἰσραήλ· αὐτάρκησεν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν δίψει καύματος ἐν
ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν
αὐτόν· καὶ διεφύλαξεν αὐτόν. ὡς κόρην ὀ
φθαλμοῦ· ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ·
ς ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε· διεὶς
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς·
ς ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ·

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς· καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν
θεὸς ἀλλότριος· ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ
τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα
ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας· καὶ
ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας· βούτυρον βοῶν
καὶ γάλα προβάτων· μετὰ στέατος ἀρνῶν
καὶ κριῶν υἱῶν ταύρων καὶ τράγων· μετὰ στέ-
ατος νεφρῶν πυροῦ· καὶ αἷμα σταφυλῆς
ἔπιον οἶνον· καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ, καὶ ἐνε-
πλήσθη· καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος·
ἐλιπάνθη· ἐπαχύνθη· ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκα-
τέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν· καὶ ἀπέ-
στη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ· παρώξυνάν με ἐπ'
ἀλλοτρίοις· ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπί-
κρανάν με· ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ·
θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι
ἥκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν· θεὸν
τὸν ποιήσαντά σε ἐγκατέλιπες· καὶ ἐπε-
λάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε· καὶ εἶδε Κύριος,
καὶ ἐζήλωσε· καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν
καὶ θυγατέρων· καὶ εἶπεν ἀποστρέψω τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν· καὶ δείξω τί ἔ-
σται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμ-
μένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς·

αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ· παρώρ
γισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ πα
ραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει· ἐπ' ἔθνει 4
ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς· ὅτι πῦρ ἐκκέ
καυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου· καυθήσεται ἕως
ᾅδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν καὶ
τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀ
ρέων· συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά· καὶ τὰ βέ
λη μου συντελέσω εἰς αὐτούς· τηκόμενοι
λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων· καὶ ὀπισθότονος
ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ
εἰς αὐτούς· μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς
γῆς· ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα·
καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν
παρθένῳ· θηλάζων μετὰ καθεστηκότος
πρεσβύτου· εἶπα διασπερῶ αὐτούς·
παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν· ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι·
Καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ
εἴπωσιν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή· καὶ οὐχὶ κύριος ἐποί
ησεν ταῦτα πάντα· ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς
βουλή ἐστι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη·
Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα πάντα
καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον·

πῶς διώξεται εἷς χιλίους· καὶ δύο μετακινήσουσι μυ-
ριάδας, εἰ μὴ ὁ θ(εὸ)ς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ κ(ύριο)ς πα-
ρέδωκεν αὐτούς· οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ
θ(εὸ)ς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι· ἐκ γὰρ ἀμ-
πέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν· καὶ ἡ κλη-
ματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ~~ἡ σταφυλὴ αὐτῶν~~,
ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς· βότρυς πι-
κρίας αὐτῶν· θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτ(ῶν)·
καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος· οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί; καὶ ἐσφράγισται
ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως
ἀνταποδώσω· ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πούς
αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν·
καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν· ὅτι κρινεῖ κ(ύριο)ς τὸν
λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρα-
κληθήσεται· εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους
καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους·
καὶ εἶπε κ(ύριο)ς· ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπε-
ποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς· ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτ(ῶν)·
ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν
ὑμῶν σκεπασταί· ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ οὐκ ἔστι θ(εὸ)ς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν
ποιήσω· πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν

ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου· ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν
οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου· καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου·
καὶ ἐρῶ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι παροξυνῶ ὡς
ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου· καὶ ἀνθέξεται κρί-
ματος ἡ χείρ μου· καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς·
καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω· μεθύσω τὰ βέλη
μου ἀφ' αἵματος· καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα·
ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας
ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν· εὐφράνθητε
οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ
πάντες ἄγγελοι θεοῦ· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ·
ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται καὶ ἐκδικήσει·
καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς· καὶ τοῖς μισοῦσιν
αὐτὸν ἀνταποδώσει· καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ: Δόξα καὶ νῦν: προσευχὴ
ἄννης τῆς μητρὸς σαμουὴλ τοῦ προφήτου: θεοῦ ἱεραρχεῖ στείρωσις
Γιος εἶχε σεν ψεῖ τὸ σῶμά μου: // τεκοῦσα ζεν ᾠδὴ γ'
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου
ἐν θεῷ μου· ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου·
εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς
ὁ κύριος· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔ-
στιν ἅγιος πλήν σου· μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖ-
τε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν· μηδὲ ἐξελθέτω μεγα-

110

λογρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· ὅτι θεὸς γνώ
σεων κύριος καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ·
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε· καὶ οἱ ἀσθενοῦντες
περιεζώσαντο δύναμιν· πλήρεις ἄρτων ἠλατ
τώθησαν· καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι
στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθέ
νησε· κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ· κατάγει εἰς ᾅ
δου καὶ ἀνάγει· κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει· τα
πεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ· ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα·
καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν· τοῦ καθίσαι αὐτὸν
μετὰ δυναστῶν λαοῦ· καὶ θρόνον δόξης κατακλη
ρονομεῖν αὐτοῖς· διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ·
καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου· ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύι δυνατὸς
ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ· κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντί
δικον αὐτοῦ· κύριος ἅγιος· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς
ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ
πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυ
χώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον· καὶ ποι
εῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς· κύριος
ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα
γῆς, δίκαιος ὤν· καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν· καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ· Δόξα καὶ νῦν
ᾠδὴ δ΄ ᾠδὴ Ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου·

Cart., cc. 110 esattamente numerate
a lapis.
7 giugno 1967 VL

Sacre Eremi Camalduli J. C.

III.o 19

καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς
αὐτούς· ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς·
παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·
μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας·
καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με· ἐκεῖ
ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-
μίαν· ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται λε
στῆναι: ψαλμὸς τῷ Δαδ

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις· μηδὲ λϛ
ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· ὅ-
τι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται·
καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦν-
ται· ἔλπισον ἐπὶ κν, καὶ ποίει χρηστό-
τητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ ποι-
μανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς· κατα-
τρύφησον τοῦ κυ, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήμα-
τα τῆς καρδίας σου· ἀποκάλυψον πρὸς
κν τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν
καὶ αὐ[...]
τὴν δικ[...]
μεσημ[...]
τέλεσον[...]